

आदित्यहृदयस्तोत्रम्

ஆதித்ய ஹ்ருதய ஸ்தோத்ரம்

குருகுலம் வெளியீடு:

आदित्यहृदयस्तोत्रम्

ஆதித்ய ஹ்ருதய ஸ்தோத்ரம்

சாஸ்த்ர ரத்னாகர ப்ரம்மஸ்ரீ
தேதியூர் ஸுப்ரஹ்மண்ய சாஸ்த்ரிகள்

ஸ்ரீ ராம ஜயம்
ஆவணி 13உ
ஆநந்தவல்லி

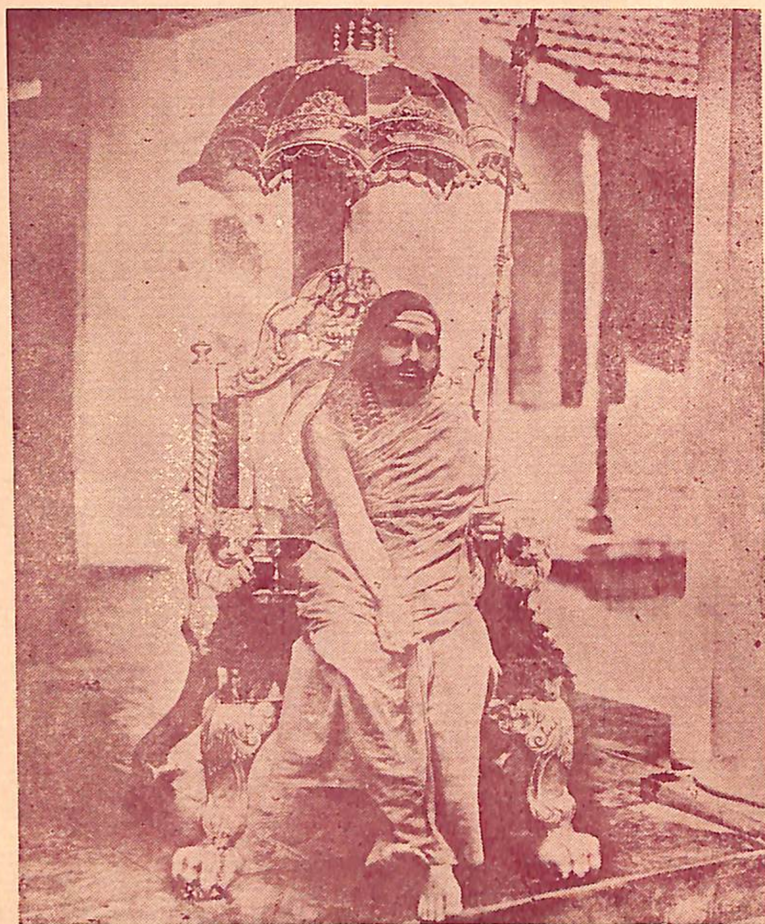

ஸ்ரீ சங்கர குருகுலம்
அபிராமபுரம் சென்னை-18.

இரண்டாம் பதிப்பு : 1971

விலை : ரூ. 1-25

லிபர்ட்டி அச்சகம், சென்னை-1.

காஞ்சி காமகோடி பீடாதிபதிகள் ஸ்ரீ ஜகத்குரு
ஸ்ரீ சந்தர சேகரேந்த்ர ஸரஸ்வதீ
ஸ்ரீ சங்கராசார்ய ஸ்வாமிகள்

முகவுரை

நமது தேசத்தில் ரஹஸ்யமான தத்துவங்களை அறிந்த மஹரிஷிகள் பலர் இருந்து வருகின்றனர். அவர்களுள் அகஸ்த்ய மஹர்ஷி எல்லா விதத்திலும் ஒரு பெரிய மஹான் என்பதை நிச்சயமாமச் சொல்லலாம். அந்த மஹான் பராசக்தியான ராஜராஜேச்வரியை உபாஸித்து, தேவியினுடைய ஸந்தர்சனத்தினுலும் அநுக்ரஹத்தினுலும் வேதவேதாந்த ரஹஸ்யங்கள் யாவற்றையும் ப்ரத்யக்ஷமாக அறிந்து கொள்ளும் சக்தியுள்ளவராஞர். ஸகல வித்யைகளிலும் இந்த மஹான் முதன்மையானவர். இவருக்கு 'வித்யாமண்டல ரிஷி' என்று ரிஷிகணங்கள் ஒரு பெயரைக் கொடுத்திருக்கிருர்கள். க்ருத யுகம் முதலாக இந்த மஹான் சிரஞ்ஜீவியாக இருந்துகொண்டு லோகத்தை அலங்கரித்து வருகிருர். "பின் வரும் யுகங்களில் பிராணிகளுக்கு, மேதை, ஆயுஸ் முதலியவை நாளுக்கு நாள் அல்பமாக ஏற்பட்டு விடுமே; மனுஷ்யத்தன்மையில் பூர்வகர்மாக்களின் பயனுக அடிக்கடி பிராணிகளுக்கு ஏதாவது துக்கங்கள் வந்துகொண்டே இருக்குமே; ஸத் கர்மாக்களில் ச்ரத்தை அரிதாகிவிடுமே; இவ்விதமான நிலையிலும் பிராணிகள் ஸுகபாக வாழ்ந்துவர, நாம் ஓர் உபாயத்தைத் தேர்ந்தெடுத்து லோகத்தில் ஸ்தாபனம் செய்ய வேண்டும்" என்ற கவலையுடன் அகஸ்த்ய மஹர்ஷி வேத, சாஸ்த்ர, புராணங்களை எல்லாம் ஆராய்ந்து பார்த்தார். அநேக காலங்களாக இந்த மஹான் ச்ரமப்பட்டு, அந்த உபாயத்தைத் தாம் கண்டுபிடிக்க முடியாமல் தமக்கு உபாஸ்யமான, லோகமாதாவான

பராம்பிகையை ஸ்தோத்ரம் செய்து, தம் கவலையைத் தெரியப்படுத்திக்கொண்டார்.

ஜகன்மாதாமான பராசக்தி உடனே பிரத்தியக்ஷமாக ஆவிர்ப்பவித்து, அவர் எதிர்பார்த்த உபாயத்தை அவருக்கு உபதேசம் செய்தார். அதுதான் இந்தப் ப்ரக்ருதமான ஆதித்யஹ்ருதய ஸ்தோத்ரம் என்று சொல்லப்பெறுகிறது.

அந்த உபாயத்தை, மஹானுன அகஸ்த்யர் அம்பிகை மூலமாக அடைந்தாலும், அதை ஒரு மஹாபுருஷன் மூலமாக லோகத்தில் ப்ரசுரம் செய்யும்பொருட்டு, அதற்குத் தகுந்த உத்தமமான பாத்ரத்தைத் தேடிப் பார்த்துவந்தார். த்ரேதா யுகத்தில், லக்ஷ்மீபதியான மஹாவிஷ்ணு ஸ்ரீராமனுக அவதாரம் செய்து, ஸீதா நிமித்தமாக, லங்கைக்கு அதிபதியான ராவணனுேடு போர் செய்யும் ஸந்தர்ப்பத்தில், அந்த ராமருக்கோ, "நாம் விஷ்ணு என்பதைப் பிரகடனம் செய்துவிட்டால், ராவணன் சரணுகதி அடைந்துவிடுவன். அப்பொழுது அவனைக் கொல்லவே கூடாது; ரக்ஷித்துதான் ஆகவேண்டும். அப்படியானுல் நமது அவதாரம் பயனற்றதாகிவிடும்.

स हि देवैरुदीर्णस्य रावणस्य वधार्थिभिः ।
अर्थितो मानुषे लोके जज्ञे विष्णुः सनातनः ॥

ஸ ஹி தேவைருதீர்ணஸ்ய
ராவணஸ்ய வதார்த்திபி: |
அர்த்திதோ மாநுஷே லோகே
ஜஜ்ஞே விஷ்ணு: ஸநாதந: ||

என்ற வாக்யத்தை அநுஸரித்து, நாம் ராவண வதத்துக்காக அவதாரம் செய்தது வீணாகிவிடும் அல்லவா? மனிதனாகவே பாவித்துக்கொண்டால், நிகரற்ற பராக்கிரமத்தோடு கூடின ராவணனை எவ்விதம் கொல்ல முடியும்? எல்லா மனிதர்களுக்குமே இவ்வித மான ஆபத்துக்கள் அடிக்கடி வருவது ஸஹஜந் தானே! அந்த ஸந்தர்ப்பத்தில் அவர்களுக்கு அதை நிவ்ருத்தி செய்து கொள்வதற்கு அதிக ச்ரமமில்லாத ஓர் உபாயத்தைக் காட்டிக்கொடுப்பதற்கு, நாம் அதை மனுஷ்யனாக இருக்கும் தன்மையிலேயே ஓர் உபாயத்தை ஸம்பாதித்து, அநுஷ்டித்து அதன்மூலம் அதை அவர்களுக்கு ஸ்தாபித்துக் கொடுக்க வேண்டும் அல்லவா?'' என்ற கவலையை அடைந்தார். தேவதை களுடன் அந்த ஆச்சர்யகரமான ராம ராவண யுத்தத் தைப் பார்க்கவந்த ஸர்வஜ்ஞரான அகஸ்த்ய மஹர்ஷி, இதுதான் தமக்குச் சரியான ஸந்தர்ப்பம் என்று அறிந்துகொண்டு, தமக்கு அம்பாளுடைய அநுக்ரஹத் தால் கிடைத்திருக்கும் பரம ரஹஸ்யத்தை ஸ்ரீராம னுக்கு இந்த ஸமயத்தில்தான் உபதேசம் செய்ய வேண்டும் என்று நினைத்தார். ஸ்ரீராமனுக்கோ, இவ் விதமான உபாயத்தை அறிந்துகொண்டுதான், ராவணனைக் கொல்ல வேண்டும் என்பது இல்லை. எந்த பராசக்தி மூலமாக இந்த ரஹஸ்யம் அகஸ்த்ய மஹர்ஷிக்குக் கிடைத்ததோ, அந்தப் பராசக்தியே,

यदा यदा हि धर्मस्य ग्लानिर्भवति पर्वत ।
अभ्युत्थानमधर्मस्य तदा वेषान् बिभर्म्यहम् ॥

யதா யதா ஹி தர்மஸ்ய க்லாநிர் பவதி பர்வத |
அப்யுத்தாநமதர்மஸ்ய ததா வேஷாந் பிபர்ம்யஹம் ||

என்ற தேவீபாகவத வசனத்தினுல், ஸ்ரீராமனுக அவதரிக்கும்போது, அந்த உபாயத்தினுல் ஸ்ரீராம னுக்கு ஆகவேண்டியது ஒன்றுமே இல்லே. ஆகிலும், 'गुणाधिकैः अनुष्ठीयमानः धर्मः दीर्घेण कालेन प्रचयं गमिष्यति। குணுதிகை: அநுஷ்டீயமாந: தர்ம: தீர்க்கேண காலேந ப்ரசயம் கமிஷ்யதி, என்ற ரீதியை அநுஸரித்து, கீதாசார்யனுன க்ருஷ்ண பரமாத்மா தன்னுடைய கீதா சாஸ்த்ரத்தைப் பிரசுரப்படுத்துவதற்குப் புருஷ ச்ரேஷ்டனுன அர்ஜுனனே நிமித்தமாக வைத்துக் கொண்டதுபோல், ஆதித்யஹ்ருதய ஸ்தோத்ரம் என்ற வேதசாஸ்த்ர ரஹஸ்யத்தை லோகத்தில் பஹிரங்கப்படுத்துவதற்கு உத்தம புருஷனுன ஸ்ரீராம னேயே நாம் நிமித்தமாக வைத்துக்கொள்வோம் என்று நினேத்து, அகஸ்த்ய மஹர்ஷி ஸ்ரீராமனுக்கு எதிரில் வந்து நின்றுகொண்டு, இந்த ரஹஸ்யமான ஸ்தோத்ரத்தை அவருக்கு உபதேசம் செய்தார்.

இதிலுள்ள ஒவ்வொரு பதத்துக்கும் ஸ்தூலம், ஸூக்ஷ்மம், காரணம் என்ற மூன்று க்ரமங்களேயும் அநுஸரித்து, ஸூர்ய பகவான், ஸகுண ப்ரஹ்மம், நிர்குண ப்ரஹ்மம் என்ற மூன்று விதமான ப்ரதிபாத்ய மான வஸ்துவையும் காட்டி, மூன்று விதமான அர்த் தங்களுடன் தேவநாகரம், தமிழ் இரண்டு லிபிகளிலும் லோகோபகாரத்துக்காகவே எழுதிப் பிரசுரம் செய்யப் பெறுகிறது.

மனுஷ்ய நிலேயில் இந்த ஸ்தோத்ரத்தைக் கைப் பிடித்துக்கொண்டவன் தனக்கு ஏற்பட்ட எவ்விதமான ஆபத்தையும் நிவ்ருத்தி செய்துகொள்ளலாம். இந்த ஸ்தோத்ர பாராயணத்தினுல் ஸ்ரீராமசந்த்ர மூர்த்தியி

னுடைய அநுக்ரஹமும், மஹர்ஷி ச்ரேஷ்டாரன அகஸ்த்ய மஹர்ஷியினுடைய அநுக்ரஹமும், அந்தர்யாமியான பரப்ரஹ்மத்தின் க்ருபையும் அவச்யமாக ஸித்திக்கும்.

ஆஸ்திக மஹாஜனங்கள் ஒவ்வொருவரும் இதிலுள்ள ரஹஸ்யங்களை நன்கு அறிந்துகொண்டு, ஸகல விதமான ச்ரேயஸ்ஸையும் அடைய வேண்டுமென்று ப்ரார்த்திக்கிறேன்.

தேதியூர் ஸுப்ரமண்ய சாஸ்த்ரிகள்

श्रीः

आदित्यहृदयम्

ஆதித்யஹ்ருதயம்

ततो युद्धपरिश्रान्तं समरे चिन्तया स्थितम् ।
रावणं चाग्रतो दृष्ट्वा युद्धाय समुपस्थितम् ॥
दैवतैश्च समागम्य द्रष्टुमभ्यागतो रणम् ।
उपागम्याब्रवीद् राममगस्त्यो भगवान् ऋषिः ॥ १ ॥

ததோ யுத்தபரிஶ்ராந்தம்
ஸமரே சிந்தயா ஸ்திதம் |
ராவணம் ச அக்ரதோ த்ருஷ்ட்வா
யுத்தாய ஸமுபஸ்திதம் ||
தைவதைஶ்ச ஸமாகம்ய
த்ரஷ்டுமப்யாகதோ ரணம் |
உபாகம்யாப்ரவீத் ராமம்
அகஸ்த்யோ பகவாந் ரிஷி: || 1 ||

ततः - *ததः* - *ராவணனுடைய ரதம் ஸாரதி மூலமாக யுத்தக்களத்திலிருந்து கொஞ்ச தூரத்தில் அப்புறப்படுத்தப்பட்டபோது,* **दैवतैः** - *தைவதை:= தேவதைகளோடு,* **समागम्य** - *ஸமாகம்ய=சேர்ந்து கொண்டு,* **रणम्** - *ரணம்=யுத்தத்தை,* **द्रष्टुं** - *த்ரஷ்டும் =பார்ப்பதற்கு,* **अभ्यागतः** - *அப்யாகத:=வந்தவரான,* **भगवान्** - *பகவாந்=ஸர்வஜ்ஞராயும்,* **ऋषिः** - *ரிஷி:= வித்யாமண்டலத்துக்கு ஆசார்யராயுமுள்ள,* **अगस्त्यः** - *அகஸ்த்ய:=அகஸ்த்ய மஹர்ஷி,* **युद्धपरिश्रान्तं** - *யுத்த*

பரிஶ்ராந்தம்=ப்ரபலனுன ராவணனேடு கடுமையான போர் செய்த காரணத்தினுல் தாமும் ச்ரமத்தை யடைந்தவர்போல் நடிப்பவரும், **समरे** - ஸமரே= யுத்தத்தில், **युद्धाय** - யுத்தாய=போர் செய்வதற்கு, **समुपस्थितं** - ஸமுபஸ்திதம்=உத்ஸாஹ முள்ளவனுன' **रावणं** – ராவணம்=ராவணனேக் குறித்து, **चिन्तया स्थितं** – சிந்தயா ஸ்திதம்=விஷ்ணுத்வத்தைப் பிரகடனம் செய்யாமல் எப்படி ராவணனேக் கொல்லுவது என்ற கவலேயோடு கூடியவராயும் இருக்கிற, **रामं** - ராமம்=ராமரை, **दृष्ट्वा** - த்ருஷ்ட்வா=பார்த்து, **अग्रतश्च** - அக்ரதஶ்ச = எதிரிலும், **उपागम्य** - உபாகம்ய =வந்தடைந்து, **अब्रवीत्** - அப்ரவீத்=சொன்னுர்.

தாத்பர்யம்:—ஸ்ரீராமனும் ராவணனும் யுத்தம் செய்துகொண்டிருந்தபொழுது ராமபாணங்களின் வேகத்தினுல் ராவணனும் கொஞ்சம் மூர்ச்சையடைந்தான். அதை அறிந்த அவனுடைய ஸாரதி, ராவணனுடைய ரதத்தைக் கொஞ்ச தூரத்தில் செலுத்தித் தன் யஜமானனுன ராவணனே ரக்ஷித்தான். அந்த ஸந்தர்ப்பத்தில் ராமரும் கொஞ்சம் பரிச்ரமத்தை யடைந்து, 'நமது ஸ்வரூபத்தை மறைத்து வைத்து இந்த ராவணனேக் கொல்லுவது ச்ரமப்படும்போல் தோன்றுகிறதே' என்று கவலேயை அடைந்தார். அத்துடன், "மனுஷ்ய பாவத்தில் எவ்விதமான ஆபத்திலும் அநாயாஸமாகவே அதை விலக்கிக்கொள்ள ஓர் அபூர்வமான உபாயத்தை நாம் அநுஷ்டித்து அதை லோகத்தில் ஸ்தாபிக்க வேண்டும். அதற்கு ஓர் ஆசார்ய புருஷன் மூலமாக நாமே அந்த உபாயத்தை உபதேசம் செய்துகொண்டு அதன்

பெருமையினுல்தான் பிரபலனுன ராவணனை நாமும் கொன்ருேம் என்றதைப் பிரசுரப்படுத்த வேண்டும்" என்று எண்ணம் கொண்டார்.

இவ்விதமான ஸ்ரீராமருடைய அபிப்பிராயத்தை, யுத்தத்தை வேடிக்கை பார்க்க வந்த தேவதைகளுடைய மத்தியில் இருந்த அகஸ்த்ய மஹர்ஷி அறிந்து கொண்டு, தாம் வித்யாமண்டல ரிஷியானதால் அந்த உபாயத்தைத் தாமே ஸ்ரீராமனுக்கு உபதேசம் செய்கிற வ்யாஜத்தை நிமித்தமாக வைத்துக்கொண்டு, ஆகாசத்திலிருந்து பூமண்டலத்துக்கு இறங்கி வந்து ராமனைப் பார்த்துச் சொல்லுகிருர்.

राम राम महाबाहो शृणु गुह्यं सनातनम् ।
येन सर्वानरीन् वत्स समरे विजयिष्यसि ॥
आदित्यहृदयं पुण्यं सर्वशत्रुविनाशनम् ।
जयावहं जपेन्नित्यमक्षय्यं परमं शिवम् ॥ २ ॥

ராம ராம மஹாபாஹோ ஶ்ருணு குஹ்யம் ஸநாதநம் |
யேந ஸர்வாநரீந் வத்ஸ ஸமரே விஜயிஷ்யஸி ||
ஆதித்யஹ்ருதயம் புண்யம் ஸர்வஶத்ருவிநாசநம் |
ஜயாவஹம் ஜபேந் நித்யம் அக்ஷய்யம் பரமம் சிவம் || 2 ||

राम, राम - ராம, ராம=ஹே ராமனே! ஹே ராமனே! (ராமர் கவலையுள்ளவராக இருக்கும் காரணத்தினுலோ, அல்லது அகஸ்த்ய மஹர்ஷி பரம ஆதரவுடன் ஸம்போதனம் செய்யும் காரணத்தினுலோ, அல்லது கார்யத்திலுள்ள வேகத்தினுலோ இரண்டு தடவை கூப்பிடுகிருர்.) **महाबाहो** - மஹா

பாஹோ = ஹே ராகவ! உன்னுடைய பாஹு-பலத்தை யாராலும் வர்ணிக்க முடியாது. மூலபலத்தோடு யுத்தம் செய்தபோது காந்தர்வாஸ்த்ரத்தை நீ பிரயோகம் செய்ததிலிருந்து உன்னுடைய பாஹு-பலம் நிகரற்றதென்று வெளியாகிவிட்டது (என்று ராமனை ச்லாகித்து அபிமுகமாகச் செய்துகொண்டார்.) **वत्स** - வத்ஸ = ஹே தசரத சக்ரவர்த்தியின் அருமைக் குமாரனே! **येन**-யேந = எந்த உபாயத்தால், **समरे** - ஸமரே = யுத்தத்தில், **सर्वान् अरीन्** - ஸர்வாந் அரீந் = ஸமஸ்த சத்ருக்களையும், **विजयिष्यसि** - விஜயிஷ்யஸி = ஜயிப்பாயோ, **तत्** - தத் = அந்த, **सनातनं** - ஸநாதநம் = வேதத்தைப் போல் நித்யமாயும், **गुह्यं** - குஹ்யம் = மிகவும் கோப்யமாயுமுள்ள உபாயத்தை, **शृणु**-ச்ருணு = கேள். **पुण्यं**-புண்யம் = படிக்கிறவர்களுக்குப் புண்யத்தை விருத்தி செய்கிறதாயும், **सर्वशत्रुविनाशनं** - ஸர்வஶத்ருவிநாஶநம் = ஸமஸ்தமான சத்ருக்களையும் நசிக்கச் செய்கிறதாயும், **जयावहं** - ஜயாவஹம் = தன் கக்ஷிக்கு ஒருவிதமான குறைவில்லாமல் ஜயத்தைக் கொடுக்கக் கூடியதாயும், **अक्षय्यं** - அக்ஷய்யம் = மோக்ஷம் என்ற மஹா பலனைக் கொடுக்கக் கூடியதாயும், **परमं शिवं** - பரமம் சிவம் = மஹா பாபத்தைச் செய்தவனைக் கூட பரிசுத்தம் செய்யும் விஷயத்தில் முதன்மையான பாவனமாயும் உள்ள, **आदित्यहृदयं** - ஆதித்யஹ்ருதயம் = ஸூர்யனுடைய மனத்துக்கு ஸந்தோஷத்தை உண்டுபண்ணுகிற காரணத்தாலோ, அல்லது ஸூர்ய மண்டலத்தினுடைய நடு மத்தியிலுள்ள ஸகுணப்ரஹ்மத்தையே விஷயமாக அவலம்பிக்கும் காரணத்தாலோ, அல்லது ஸூர்யனைப் போல் மஹா பரிசுத்தமான ஹ்ருதய

புண்டரீகத்திலுடைய நடுமத்தியில் பாஸிக்கும் நிர்க்குண ப்ரஹ்மத்தை விஷயமாக அவலம்பிக்கும் காரணத்தாலோ, ஆதித்யஹ்ருதயம் என்ற பெயருடன் கூடிய ஸ்தோத்திரத்தை, नित्यं - நித்யம்= எப்போதும், जपेत् - ஜபேத்= ஜபிக்க வேண்டும்.

தாத்பர்யம் :—ஹே ராகவா, ராவணனைப் போல் அநேக விதமான பிரபலமான சத்ருக்களையும் அநாயாஸமாகவே ஜயித்துவிடலாம். அதற்கு அந்தரங்கமான ஓர் உபாயத்தைச் சொல்லுகிறேன். நீ கேள், அது ஒரு ஸ்தோத்ரமாகும். அதற்கு 'ஆதித்யஹ்ருதயம்' என்று பெயர். ஸூர்யன் என்ற தேவதையை த்ருப்தி செய்துவைத்து, அதன்மூலம் ஸூர்யமண்டலத்தின் நடுமத்தியில் பிரகாசிக்கிற ஸகுண ப்ரஹ்மமான பரமேச்வரனுடைய ப்ரஸாதத்தை ஸம்பாதித்துக் கொடுத்து, அதிலிருந்து ஹ்ருதயகுஹாவாஸியான நிர்க்குண ப்ரஹ்ம ஸாக்ஷாத்காரத்துக்குக் காரணமாகிறபடியால் இந்த ஸ்தோத்ரத்துக்கு **ஆதித்ய ஹ்ருதயம்** என்ற பெயர் வழங்கிவருகிறது. பாராயணம் செய்கிறவர்களுக்குக் கூட மஹா புண்யத்தைக் கொடுக்கக் கூடியது. மஹா பாபிகளையும் பரிசுத்தம் செய்துவைக்கக் கூடியது. வேதத்தைப் போல் நித்யமானது. மிகவும் ரஹஸ்யமானது. ஆகிலும், ராமா, உன் விஷயத்தில் அதைப் பஹிரங்கமாகச் சொல்லுகிறேன். ஒவ்வொரு குடும்பத்திலும் இது சிந்தாமணி ரத்தினம் போல் இருந்து வரவேண்டியது மிகவும் அவசியமானது. ஒவ்வொரு மனிதனும் இதை நித்ய கர்மாவாகக் கருதி ஜபம் செய்ய வேண்டும்.

सर्वमङ्गलमांगल्यं सर्वपापप्रणाशनम् ।
चिन्ताशोकप्रशमनम्, आयुर्वर्धनमुत्तमम् ॥ ३ ॥

ஸர்வமங்கலமாங்கல்யம் ஸர்வபாபப்ரணாஶநம் ।
சிந்தாஶோகப்ரஶமநம் ஆயுர்வர்தநமுத்தமம் ॥ 3 ॥

सर्वमंगलमांगल्यं - *ஸர்வமங்கலமாங்கல்யம் = ஸகல விதமான மங்களத்துக்கெல்லாம் இருப்பிடமாகும். (அதாவது இந்த ஆதித்யஹ்ருதய ஸ்தோத்ரம் ஸகல விதமான ச்ரேயஸ்ஸுக்கும் காரணமாகும் என்பதை அறிக.)* **सर्वपापप्रणाशनं** - *ஸர்வபாபப்ரணாசநம் = ஸமஸ்த விதமான ஸஞ்சித ஆகாமி முதலான கர்ம பாசங்களை நிவிருத்தி செய்துவிடும்.* **चिन्ताशोकप्रशमनं** - *சிந்தாசோகப்ரசமநம் = சிந்தை என்ற மானஸமான வியாதியையும், சோகம் என்ற சாரீரமான வியாதியையும் நாசம் செய்துவிடும்.* **आयुर्वर्धनं** - *ஆயுர்வர்தநம் = ஏற்பட்ட ஆயுளுக்கு மேல் அதிகமாக ஆயுளின் விருத்திக்கும் இது காரணமாகும்.* **उत्तमं** - *உத்தமம் = ஜபம் செய்ய வேண்டிய மந்த்ரங்களுக்குள் இது மிகவும் மேலானது.*

தாத்பர்யம்:—*ராமா! இந்த ஆதித்யஹ்ருதயத்துக்கு ஸமானமான வைபவமுள்ள மந்த்ரம் வேறொன்றும் சாஸ்திரத்தில் இல்லை. இந்த மானிட ஜன்மாவை எடுத்தவன் எவ்விதமான ச்ரேயஸ்ஸுக்களை எதிர் பார்த்தாலும் அவற்றைக் கொடுக்கும். பந்தத்துக்கு ஹேதுவான கர்மாக்கள் எவ்வளவு இருந்தாலும் அவற்றை அறுத்துவிடும். ஆதியோ வியாதியோ எதுவாக இருந்தாலும் இந்த மந்த்ரத்தை ஜபிக்கிறவர்களிடம் அணுகவே அணுகாது.*

இந்த மந்த்ரத்தைத் தினந்தோறும் பக்தியாகப் பாராயணம் செய்துகொண்டு வருகிறவர்கள் நோயற்ற வாழ்வுடன், மார்க்கண்டேயனைப் போல் சிரஞ்ஜீவியாக ஜீவித்து வருவார்கள். இதற்கு மேலாக மந்த்ரமே இனி இல்லை.

ஆனுல், ராமா, உனக்கு இந்த மந்த்ரத்தால் ஆகவேண்டுமென்பது ஒன்றுமில்லை. ஆகிலும், நான் வித்யாமண்டல ரிஷியானதால் வேதத்திலிருந்து அதிஸாரமான இந்த மந்த்ரத்தை உத்தாரணம் செய்தேன். குடும்பிகளுக்கு இது மிகவும் அவசிய மானது. முமுக்ஷுக்களுக்கும் அவ்விதமே. இதை லோகத்தில் பிரகடனம் செய்ய வேண்டும் என்ற ஆவல் வெகு நாளாக இருந்துவருகிறது. அதற்கு ஒரு மஹாபுருஷனை நிமித்தமாகவைத்துப் பிரகடனம் செய்ய வேண்டுமென்று நினைத்தாலும், அதற்குத் தகுந்த மஹாபுருஷன் ஒருவரும் அகப்படவில்லை. நீயோ, விஷ்ணுத்வத்தை இப்போது பிரகடனம் செய்யாமலே, ராவணனை வதம் செய்வதற்கு உபாயத் தைத் தேடிக்கொண்டிருக்கிருய். இந்த ஸந்தர்ப் பத்தில் என்னிடம் நீ இந்த மஹாமந்த்ரத்தை உபதேசம் செய்து கொண்டால், நீகூட இந்த மந்த்ர மஹிமையாலே ராவணனைக் கொன்று விட்டாய் என்ற காரணத்தினுல் இந்த மந்த்ரத்துக்கே ப்ராசஸ்த்யம் (மஹிமை) ஏற்பட்டுவிடும். ஸாமான்ய ஜனங்களுக்கும் இந்த மந்த்ரத்தை க்ரஹித்துக் கொள்வதில் அதிக ஆதரவு ஏற்பட்டுவிடும். உன் மூலமாக இந்த மந்த்ரத்தை நான் லோகங்களி லெல்லாம் ப்ரஸித்தப் படுத்தலாம் என்று நினைக்

கிறேன். உன்னுடைய இந்த ராமாவ தாரத்தில் எத்தனையோ ஸந்தர்ப்பங்களில் ப்ரஹ்மபாவத்தை மறைத்துக்கொண்டு, மனுஷ்யபாவத்தையே நடித்துக் காண்பித்திருக்கிறாய். அதுபோல் இந்த விஷயத்திலும் கொஞ்சம் மனுஷ்யபாவத்தை நடித்துக்கொண்டு, என்னிடமிருந்து இந்த விஷயத்தை நீ க்ரஹித்துக் கொள்வதன் மூலம் எனக்கு ஒரு பெருமையைக் கொடுத்து, லோகத்தை ரக்ஷிப்பாய் என்று நினைக்கிறேன் என்று அகஸ்த்யர் சொன்னார்.

ஸ்ரீ ராமர் அதை அங்கீகரித்து, அந்த அகஸ்த்ய மஹர்ஷியினிடமிருந்து இந்த ஆதித்யஹ்ருதய ஸ்தோத்ரத்தை மிகுந்த ஆதரவுடன் பெற்றுக் கொண்டார்.

संकल्पः। मम चिन्तितमनोरथ-अवाप्त्यर्थम् आदित्यहृदयस्तोत्रमहामन्त्रजपं करिष्ये ॥

अस्य श्रीआदित्यहृदयस्तोत्र-महामन्त्रस्य अगस्त्यो भगवानृषिः। अनुष्टुप् छन्दः। आदित्यहृदयभूतः भगवान् ब्रह्मा देवता। निरस्त-अशेषविघ्नतया ब्रह्मविद्या-सिद्धौ सर्वत्र जयसिद्धौ च विनियोगः॥

रश्मिमते बीजम्। सूर्याय शक्तिः। नमः कीलकम्। सर्वत्र जयसिद्ध्यर्थे जपे विनियोगः॥

रश्मिमते अंगुष्ठाभ्यां नमः। समुद्यते तर्जनीभ्यां नमः। देवासुरनमस्कृताय मध्यमाभ्यां नमः। विवस्वते अनामिकाभ्यां नमः। भास्कराय कनिष्ठिकाभ्यां नमः। भुवनेश्वराय करतलकरपृष्ठाभ्यां नमः। रश्मिमते हृदयाय नमः। समुद्यते शिरसे स्वाहा। देवासुरनमस्कृताय

शिखायै वषट् । विवस्वते कवचाय हुम् । भास्कराय नेत्रत्रयाय वौषट् । भुवनेश्वराय अस्त्राय फट् ॥

भूर्भुवस्स्वरोम् इति दिग्बन्धः ॥ ओं ध्यानम् ॥ प्रत्नस्य विष्णो रूपं च सत्यर्तस्य च ब्रह्मणः । अमृतस्य च मृत्योश्च सूर्यम् आत्मानम् ईमहि ॥

लं पृथ्व्यात्मने गन्धं समर्पयामि । हम् आकाशात्मने पुष्पाणि समर्पयामि । यं वाय्वात्मने धूपमाघ्रापयामि । रम् वह्न्यात्मने दीपं दर्शयामि । वम् अमृतात्मने अमृतं महानैवेद्यं निवेदयामि । सं सर्वात्मने सर्वोपचारान् समर्पयामि ॥

ஸங்கல்ப:—மம சிந்தித மநோரத அவாப்த்யர்த்தம், ஆதித்யஹ்ருதய ஸ்தோத்ர மஹாமந்த்ர ஜபம் கரிஷ்யே ॥

அஸ்ய ஸ்ரீ ஆதித்யஹ்ருதய ஸ்தோத்ர மஹா மந்த்ரஸ்ய அகஸ்த்யோ பகவாந் ரிஷி: । அநுஷ்டுப் சந்த: । ஆதித்யஹ்ருதய பூத: பகவாந் ப்ரஹ்மா தேவதா । நிரஸ்த அஸேஷவிக்நதயா ப்ரஹ்ம வித்யா ஸித்தௌ ஸர்வத்ர ஜயஸித்தௌ ச விநியோக: ॥

ரஸ்மிமதே பீஜம் । ஸூர்யாய சக்தி: । நம: கீலகம் । ஸர்வத்ர ஜயஸித்யர்த்தே ஜபே விநியோக: ॥

ரஸ்மிமதே அங்குஷ்டாப்யாம் நம: । ஸமுத்யதே தர்ஜநீப்யாம் நம: । தேவாஸுரநமஸ்க்ருதாய மத்யமாப்யாம் நம: । விவஸ்வதே அநாமிகாப்யாம் நம: । பாஸ்கராய கநிஷ்டிகாப்யாம் நம: । புவநேஸ்வராய கரதலகரப்ருஷ்டாப்யாம் நம: । ரஸ்மிமதே ஹ்ருதயாய நம: । ஸமுத்யதே சிரஸே ஸ்வாஹா । தேவா

ஸுரநமஸ்க்ருதாய சிகாயைவஷட் | விவஸ்வதே கவசாய ஹும் | பாஸ்கராய நேத்ரத்ரயாய வௌஷட் | புவநேஶ்வராய அஸ்த்ராய பட் ||

பூர்புவஸ்ஸ்வரோம் இதி திக்பந்த: | ஓம் த்யாநம் | ப்ரத்நஸ்ய விஷ்ணோ ரூபம் ச ஸத்யர்த்தஸ்ய ச ப்ரஹ்மண: | அம்ருதஸ்ய ச ம்ருத்யோஶ்ச ஸூர்யம் ஆத்மாநம் ஈமஹி ||

லம் ப்ருத்வ்யாத்மநே கந்தம் ஸமர்ப்பயாமி |
ஹம் ஆகாஶாத்மநே புஷ்பாணி ஸமர்ப்பயாமி |
யம் வாய்வாத்மநே தூபம் ஆக்ராபயாமி |
ரம் வஹ்ந்யாத்மநே தீபம் தர்ஶயாமி |
வம் அம்ருதாத்மநே அம்ருதம் மஹாநைவேத்யம் [நிவேதயாமி |
ஸம் ஸர்வாத்மநே ஸர்வோபசாராந் ஸமர்ப்பயாமி |

आदित्यहृदयस्तोत्रमहामन्त्रारम्भः

ஆதித்யஹ்ருதய ஸ்தோத்ர மஹாமந்த்ராரம்ப:

रश्मिमन्तं समुद्यन्तं देवासुरनमस्कृतम् ।
पूजयस्व विवस्वन्तं भास्करं भुवनेश्वरम् ॥ ४ ॥

ரஶ்மிமந்தம் ஸமுத்யந்தம் தேவாஸுரநமஸ்க்ருதம் |
பூஜயஸ்வ விவஸ்வந்தம் பாஸ்கரம் புவநேஶ்வரம் || 4 ||

ஆதித்யஹ்ருதயம் என்ற மஹா ஸ்தோத்திரத்தினுல் பிரதிபாதிக்கப் பெறுகிற தேவதையினுடைய ஸ்வரூபம் சொல்லப்பெறுகிறது.

रश्मिमन्तं (ரஸ்மிமந்தம்)

1. காலையில் உதிக்கும் ஸூர்யன் தங்க வர்ண முள்ளவனுதலால், மிகவும் அழகான கிரணங்களினுல் அலங்கரிக்கப்பெற்றவனுகவும்,

2. रश्मिं रश्मीनां मध्ये तपन्तं (ரஸ்மிம் ரஸ்மீநாம் மத்யே தபந்தம்) என்று सुवर्ण घर्म अनुवाकं (ஸுவர்ண கர்ம அநுவாகம்) என்ற வாக்கியத்தில் சொன்னபடி, रश्मि (ரஸ்மி) என்ற சப்தத்தினுல் பகவானுக்குப் பரம அந்தரங்க பக்தர்களையே அர்த்தமாகக் கருத வேண்டும். அதனுல் பகவத் தத்துவத்தை அறிந்த ஞானிகளாகிய பரம அந்தரங்க பக்தர்களுடைய மத்தியில் பாஸிக்கிறவனுகவும்,

3. சக்ஷுரிந்த்ரியம் (கண்) முதலான ஐந்து ஞானேந்த்ரியங்கள் மூலமாக ஞானரச்மிகளோடு கூடினவனுகவும்,

समुद्यन्तं (ஸமுத்யந்தம்)

1. பாதி உதயமில்லாமல் பர்பூர்ணமாக உதய மாகி விளங்குகிறவனுகவும்,

2. यः पूर्व्याय वेधसे नवीयसे (ய: பூர்வ்யாய வேதஸே நவீயஸே) என்ற ச்ருதி ப்ரகாரம் புதிது புதிதாகப் பக்தர்களுக்கு ஸ்வரூபத்தைப் பிரகாசப் படுத்துகிறவனுகவும்,

3. பிராணிகளைக் கிரியைகளில் பிரவ்ருத்திக்கச் செய்கிறவனுகவும்,

देवासुरनमस्कृतं (தேவாஸுரநமஸ்க்ருதம்)

1. வேதத்தைப் பிரமாணமாக நம்பின வைதிகர்களாலும், வேதபாஹ்யர்களான அவைதிகர்களாலும் நமஸ்கரிக்கப்பெற்றவனாகவும்,

2. देवानां दानवानां च सामान्यम् अधिदैवतम् (தேவாநாம் தாநவாநாம் ச ஸாமாந்யம் அதிதைவதம்) என்ற சாஸ்த்ரத்தை அநுஸரித்து இந்த்ரன் முதலான தேவர்களுக்கும், விரோசனன் முதலான அஸுரர்களுக்கும், உபாஸிக்கத் தகுந்த தேவதையாகவும்,

3. ஸாத்த்விகமான இந்த்ரிய வ்ருத்திகளாகிய தேவர்களுக்கும், ராஜஸ தாமஸமான இந்த்ரிய வ்ருத்திகளாகிய அஸுரர்களுக்கும் ஸாக்ஷி சைதன்யமாகப் பாஸிக்கிறதாகவும்,

विवस्वन्तं (விவஸ்வந்தம்)

1. विवस्ते आच्छादयति तेजोन्तरम् (விவஸ்தே ஆச்சாதயதி தேஜோந்தரம்) என்ற ஸமாஸத்தால் தன்னுடைய பிரகாசத்தால் சந்திரன், அக்கினி, நக்ஷத்திரங்கள் இவற்றின் பிரகாசத்தை மக்னப்படுத்துகிறதாகவும்,

2. अथ यदतः परो दिवो ज्योतिर्दीप्यते विश्वतः पृष्ठेषु सर्वतः पृष्ठेषु अनुत्तमेषु उत्तमेषु लोकेषु (அத யததః பரோ திவோ ஜ்யோதிர் தீப்யதே விஶ்வதః ப்ருஷ்டேஷு ஸர்வதః ப்ருஷ்டேஷு அநுத்தமேஷு உத்தமேஷு லோகேஷு) என்ற ச்ருதியால் ஸர்வ ஸம்ஸார தர்ம அதீதமாயும், நிரதிசயமாயும், அகண்டமாக பாஸித்து வருகிறதாயும்,

3. विशेषेण वसुमान् विवस्वान् (விஶேஷேண வஸுமாந் விவஸ்வாந்) என்ற ஸமாஸத்தை அநுஸரித்து ஸகல வ்யவஹாரத்துக்கும் அதிஷ்டானமாக விளங்குகிறதாகவும்,

भास्करं (பாஸ்கரம்)

1. எப்போதும் காந்தியை உண்டுபண்ணுகிறதாயும்,

2. न तत्र सूर्यो भाति न चन्द्रतारकं (ந தத்ர ஸூர்யோ பாதி ந சந்த்ரதாரகம்) என்ற ச்ருதியால் லோகத்தை பாஸிக்கச் செய்கிற சந்த்ர ஸூர்யாதிகளுக்கும் பிரபையைக் கொடுக்கிறதாயும்,

3. ज्ञानं, ज्ञेयं, ज्ञाता (ஜ்ஞாநம், ஜ்ஞேயம், ஜ்ஞாதா) என்ற த்ரிபுடிகளுக்கு ஸாக்ஷியாயும்,

भुवनेश्वरं (புவநேஶ்வரம்)

1. மழையினாலும் வெயிலினாலும் ஜகத்துக்கு நியந்தாவாகவும்,

2. ஸகல அண்டபிண்டங்களுக்கு அந்தர்யாமியாகவும்,

3. மூலாதாரம், மணிபூரகம், ஸ்வாதிஷ்டாநம், அநாகதம், விசுத்தி, ஆஜ்ஞை, ப்ரஹ்மரந்த்ரம் என்ற யோக ஆதார பூமிகளுக்கு அதிஷ்டான தேவதையாயும் உள்ள

(1) ஸூர்யனை,

(2) ஸூர்ய மண்டல அந்தர்வர்த்தியான பரமபுருஷனை,

(3) ஹ்ருதய குஹாவாஸியான பரப்ரஹ்மத்தை,

पूजयस्व (பூஜயஸ்வ)

ஆதித்யஹ்ருதயம் என்ற மஹாமந்த்ரத்தால் ஸந்தோஷிக்கச் செய்.

தாத்பர்யம்—ஆதித்யஹ்ருதய ஸ்தோத்திரம் என்ற மஹாமந்த்ரத்தில் மேற்கண்ட ச்லோகம் முதலாவதாகும். இதில் ஸ்தூலம், ஸூக்ஷ்மம், காரணம் என்ற மூன்று விதமான உபாஸனங்கள் சொல்லப்பெறுகின்றன. 1. ஸூர்யபரமாக அர்த்தத்தைக் கவனிக்கும்போது ஸ்தூலமான உபாஸனமாகும். 2. ஸூர்யமண்டல மத்தியில் அந்தர் வர்த்தியான பரமபுருஷபரமாகக் கவனிக்கும்போது ஸூக்ஷ்மமான உபாஸனமாகும். 3. ஹ்ருதய குஹையில் விளங்கி வரும் நிர்குண ப்ரஹ்மபரமாக விளங்கி வரும்போது காரண உபாஸனமாகும்.

ஸ்தூல உபாஸனத்தினுல் மானுஷானந்தமும், ஸூக்ஷ்ம உபாஸனத்தினுல் தேவானந்தமும், காரண உபாஸனத்தினுல் ப்ரஹ்மானந்தமும் கிரமமாக ஏற்படுகிறபடியால், ஸுகத்தை விரும்புகிற குடும்பிகளுக்கு இந்த ஆதித்யஹ்ருதய ஸ்தோத்திரம் மிகவும் முக்கியமானது. இதில் ஒவ்வொரு பதத்தையும் நான்காம் வேற்றுமையாகச் சொல்லி நமஸ்காரம் செய்தாலும் சரி, அல்லது பிரதிமையில் அர்ச்சனை செய்தாலும் சரி, அவ்விதம் செய்கிற ஸாதகனுக்கு ஸகல விதமான ஸௌபாக்யங்களும் உண்டாகும். இந்த ச்லோகத்தில் ஆறு விதமான நாமாக்கள் அடங்கியிருக்கின்றன. அவற்றில் ஒவ்வொன்றையும் நான்காம் வேற்றுமையின் உருவமாக அடியிற்கண்டபடி அறிக.

1. रश्मिमते नमः (ரஶ்மிமதே நம:)

2. समुद्यते नमः (ஸமுத்யதே நம:)

3. देवासुरनमस्कृताय नमः (தேவாஸுரநமஸ்க்ருதாய நம:)

4. विवस्वते नमः (விவஸ்வதே நம:)

5. भास्कराय नमः (பாஸ்கராய நம:)

6. भुवनेश्वराय नमः (புவநேஶ்வராய நம:)

सर्वदेवात्मको ह्येषः, तेजस्वी रश्मिभावनः ।
एष देवासुरगणान् लोकान् पाति गभस्तिभिः ॥

ஸர்வதேவாத்மகோ ஹ்யேஷ:, தேஜஸ்வீ ரஶ்மிபாவந: ।
ஏஷ தேவாஸுரகணாந் லோகாந் பாதி கபஸ்திபி: ॥

एषः (ஏஷ:) = இந்த (இந்த பதம் பிரத்யக்ஷ நிர்த்தேசத்தைக் காண்பிக்கிறது.)

1. ஸூர்யபரமாக அர்த்தம் சொல்லும்போது எல்லா ஜனங்களுக்கும் பிரத்யக்ஷமாகும்.

2. ஸூர்யமண்டல அந்தர்வர்த்தியான புருஷ பரமாக அர்த்தம் சொல்லும்பொழுது ஜிதேந்தரியர்களான மஹர்ஷிகளைக் குறித்துப் பிரத்யக்ஷமாகும்.

3. நிர்குண ப்ரஹ்மமாக அர்த்தம் சொல்லும் போது ஞான நிஷ்டர்களான முக்த புருஷர்களுக்குப் பிரத்யக்ஷமாகும்.

सर्वदेवात्मकः (ஸர்வதேவாத்மக:)

1. सूर्य आत्मा जगतः तस्थुषश्च (ஸூர்ய ஆத்மா ஜகத: தஸ்துஷஶ்ச) என்ற ச்ருதியை அநுஸரித்து ஸூர்யன் ஸ்தாவர ஜங்கமரூபமான ஸகலமான ஜகத்துக்கும் ஜீவதாதுவாகிறான் என்ற அர்த்தம் வெளியாகிறது.

2. ஸூர்யமண்டல அந்தர்வர்த்தியான பரம புருஷன் ஸகல தேவதைகளையும் சரீரமாக உடையவன்.

3. ஹ்ருதய குஹாவாஸியான பரப்ரஹ்மம் ஸமஸ்தமான தேவர்களோ அல்லது அஸுரர்களோ எல்லா ஜகத்துக்கும் அபின்ன நிமித்த உபாதான காரணமாக ஆகிறது.

तेजस्वी (தேஜஸ்வீ)

1. ஸூர்யன் ராத்திரியிலுள்ள இருட்டுக்களை நீக்கும் ஸ்வபாவமுள்ளவன்.

2. ஸூர்யமண்டல அந்தர்வர்த்தியான பரம புருஷன் ஸமஸ்த பக்தர்களுடைய எல்லா விதமான சத்ருக்களையும் நாசம் செய்வதில் ஸாமர்த்யமுள்ளவன்.

3. ஜடமான ஸங்காதங்களைக்கூடச் சேதனம் போல் சேஷ்டிக்கச் செய்யும் சக்தியுள்ளவன்.

रश्मिभावनः (ரஶ்மிபாவநः)

1. ஸூர்யன் தன் கிரணங்களினால் ஸகல லோகங்களையும் ரக்ஷிக்கிறவன்.

2. ஸூர்யமண்டல அந்தர்வர்த்தியான பரம புருஷன் தன் பக்தகோடிகளுடைய யோகக்ஷேமத்தை நிர்வஹிக்கிறவன்.

3. ஹ்ருதயகுஹாவாஸியான பரமாத்மா ஞானரச்மிகளால் எல்லா வஸ்துக்களையும், ஸத்துப் போலும், சித்துப்போலும், ப்ரியம் போலும் செய்கிறது.

एषः (ஏஷ:) = 1. இந்த ஸூர்யன், 2. இந்த ஸூர்யமண்டல அந்தர்வர்த்தியான உத்தம புருஷன், 3. இந்த ஹ்ருதயகுஹாவாஸியான **பரமாத்மா.**

देवासुरगणान् लोकान् (தேவாஸுரகணாந் லோகாந் = 1. ஆஸ்திக நாஸ்திக ஜனங்களை, 2. தேவாஸுரக் கூட்டங்களாகிய ஜனங்களை, 3. ஸத்வ்ருத்தி, அஸத் வ்ருத்தி ரூபமான இந்த்ரிய வ்ருத்திகளாகிற தத்து வங்களை,

गभस्तिभिः (கபஸ்திபி:) = 1. கிரணங்களால், 2. அந்தரங்க பக்தகோடிகளால், 3. ஞானரச்மிகளால், **पाति** (பாதி) = ரக்ஷிக்கிறான்.

மேற்கண்ட ச்லோகத்தில் நான்கு நாமாக்கள் இருக்கின்றன. அவற்றுக்கு நான்காம் வேற்றுமை யுடன் கூடிய உருவங்களை அடியிற்கண்டபடி அறிக.

1. **सर्वदेवात्मकाय नमः** ஸர்வதேவாத்மகாய நம:
2. **तेजस्विने नमः** தேஜஸ்விநே நம:
3. **रश्मिभावनाय नमः** ரஶ்மிபாவநாய நம:
4. **देवासुरगणलोकपालाय नमः** தேவாஸுரகண லோகபாலாய நம:

एष ब्रह्मा च विष्णुश्च शिवः स्कन्दः प्रजापतिः ।
महेन्द्रो धनदः कालो यमस्सोमो ह्यपां पतिः ॥

ஏஷ ப்ரஹ்மா ச விஷ்ணுஶ்ச
சிவ: ஸ்கந்த: ப்ரஜாபதி: ।
மஹேந்த்ரோ தநத: காலோ
யமஸ் ஸோமோ ஹ்யபாம் பதி: ॥

एष: (ஏஷ:) = 1. இந்த ஸூர்யன், 2. இந்த ஸூர்ய மண்டல அந்தர்வர்த்தியான பரமேச்வரன், 3. ஹ்ருதய குஹாவாஸியான பரப்ரஹ்மம்.

ब्रह्मा (ப்ரஹ்மா) = 1. உதயகாலத்திலும், அஸ்தமன காலத்திலும் நித்திரையில்லாமல் விழித்துக்கொண்டிருக்கிறவனுக்கு ஐச்வர்யத்தையும் கல்வியையும் ஸ்ருஷ்டித்துக் கொடுக்கிற விஷயத்தில் ஸூர்யனே ப்ரஹ்மாவாக ஆகிறான். 2. இந்த ஸூர்யமண்டல அந்தர்வர்த்தியான பரமேச்வரன் ப்ரஹ்மாவினுடைய தகப்பனாரானபடியால், आत्मा वै पुत्रनामासि (ஆத்மா வை புத்ரநாமாஸி) என்ற ச்ருதியினால் ப்ரஹ்மா என்ற பதத்துக்கும் பொருளாக ஆகும். 3. ब्रह्मयति इति ब्रह्म (ப்ரஹ்மயதி இதி ப்ரஹ்ம) என்ற ஸமாஸத்தினால் ஹ்ருதய குஹாவாஸியான பரப்ரஹ்மம் தன்னை ஸ்மரித்தவனுக்கு பரிச்சின்ன பாவத்தைப் போக்கடித்து, அபரிச்சின்னமான ஆத்ம பாவத்தைக் கொடுக்கிறபடியால் **ப்ரஹ்மா** என்ற பதத்தால் சொல்லப்பெறுகிறது.

विष्णुः (விஷ்ணு:) = 1. विषु व्याप्तौ (விஷ¬ வ்யாப்தௌ) என்ற தாதுவினால் இந்த ஸூர்யன் ஸகல ஜகத்தையும் வ்யாபித்திருக்கிறவன். 2. இந்த ஸூர்ய மண்டல அந்தர்வர்த்தியான பரமபுருஷன் தான் உபேந்த்ரன் என்று சொல்லப்பெறும் வாமன மூர்த்தியாக அவதாரம் செய்தவர். 3. ஹ்ருதய குஹாவாஸியான சராசரமாயுள்ள ஸகலமான ஜகத்துக்கும் உபாதான காரணமாக ஆவதனால், ஸகல பதார்த்தங்களையும் அநுவர்த்தித்துக்கொண்டிருக்கிற அதிஷ்டான வஸ்துவாகும்.

शिवः (சிவ:)=1. இந்த ஸூர்யன் ஸகல ஜகத்துக்கும் மங்களத்தை உண்டுபண்ணுகிறவன். 2. ஸூர்ய மண்டல அந்தர்வர்த்தியான பரமபுருஷனே மஹா கைலாஸத்தில் ஸகல தேவகோடிகளாலும் பூஜிக்கப் பெற்ற பரமசிவனுகிறர். 3. मंगलानां च मंगलं (மங்கலாநாம் ச மங்கலம்) என்ற சாஸ்த்ரப்ரகாரம் ब्रह्मैवाहं (ப்ரஹ்மைவாஹம்) என்று அநுஸந்தானம் செய்வதனுல், ஸ்மரணம் என்ற பக்தி செய்து கொண்டு வரும் பக்தசிகாமணிகளுக்கு மோக்ஷம் என்ற பரம புருஷார்த்தத்தைக் கொடுக்கிறவர்.

स्कन्दः (ஸ்கந்த:)=1. स्कन्दि गतिशोषणयोः (ஸ்கந்திர் கதி ஶோஷணயோ:) என்ற தாதுவை அநுஸரித்து, சத்ருக்களைச் சோஷிக்கச் செய்கிறவன். 2. ஸூர்ய மண்டல மத்தியிலிருக்கும் பரமபுருஷன் ஷண்முகனே. 3. முன் சொன்ன தாதுவையே அநுஸரித்து அஞ்ஞானமாகிய அந்தகாரத்தை (இருட்டை)ச் சோஷிக்கச் செய்கிற பரப்ரஹ்மம்.

प्रजापतिः (ப்ரஜாபதி:)=1. ஸகல பிரஜைகளுக்கும் மழையைக் கொடுத்து ரக்ஷிக்கிறவன், 2. ஸூர்ய மண்டலத்திலுள்ள பரமபுருஷன் பிரஜைகளை எல்லாம் ஸர்வசக்தியான மாயைமூலமாக ஸ்ருஷ்டிக்கிறவன், 3. ஹ்ருதய நிவாஸியான ப்ரஹ்மம் இந்திரியங்களுக்கெல்லாம் அதிஷ்டான தேவதைகளாகிற ஸூர்யன் முதலான தேவதைகளுக்குங்கூட யஜமானனுகக்கூடிய பெருமையோடு கூடினவர்.

महेन्द्रः (மஹேந்த்ர:)= 1. இந்த்ரனுக்கு மேலானவன் இந்த ஸூர்யன். 2. ஸூர்யனுடைய மத்தியிலுள்ள பரமபுருஷன் நிரவதிகமான ஐச்வர்ய

ஸம்பன்னன். इदि परमैश्वर्ये (இதி பரமைஸ்வர்யே) என்ற தாதுவே அதில் பிரமாணமாக ஆகும். 3. इन्द्रो मायाभिः पुरुरूप ईयते (இந்த்ரோ மாயாபி: புருரூப ஈயதே) என்ற ச்ருதியால் பரமார்த்தத்தில் ஒன்ருனு லும் மாயா ஸம்பந்தத்தினுல் அநேக உருவங்களாகத் தோன்றுகிறவன்.

घनदः (தநத:)=1. अन्नादः वसुदानः (அந்நாத: வஸுதாந:) என்ற ச்ருதியினுல், வர்ஷம் (மழை) மூலமாக ஜனங்களுக்கு அன்னம், தனம் இவற்றைக் கொடுக்கிறவன். 2. ஸூர்ய மண்டலத்திலுள்ள பரமேச்வரன் தனத்தினுல் செய்யக்கூடிய ஸகல விதமான கர்மாக்களுக்கும் பலனைக் கொடுக்கிறவன். 3. ஹ்ருதயகுஹாவாஸியான ப்ரஹ்மம் ஸகல பிராணி களையும் அநுக்ரஹம் செய்வதன்பொருட்டு घनं (தநம்) என்ற சைதன்யத்தை எல்லாப் பிராணிகளுடைய அந்த: (உள்) ப்ரதேசத்தில் ஸ்தாபனம் செய்கிறவன். அதாவது ஞானதாதா என்று அர்த்தம்.

कालः (கால:)=1. காலத்தைக் காட்டுகிறதனுல் கால சப்தத்தினுல் சொல்லப்பெறுகிருன். 2. ஸர்வ ஜகத்தையும் ஸம்ஹாரம் செய்கிற காலாக்கினி ருத்ரன் இவரே. 3. कालयति इति कालः (காலயதி இதி கால:) என்ற ஸமாஸத்தினுல் ஸகல பிராணிகளுடைய மனத்திலுள்ளதைப் பிரத்யக்ஷமாக அறிகிறவன்.

यमः (யம:) = 1. ஸகல பிராணிகளுடைய பிராணனை அபஹரிக்கிற ம்ருத்யுவுக்குத் தகப்பனுர் இந்த ஸூர்யனுகிறபடியால் यम சப்தத்தினுல் சொல்லப்பெறுகிருன். 2. அந்தர்யாமியாக இருந்து கொண்டு எல்லாப் பிராணிகளையும் சிக்ஷிக்கிறவன்.

3. பேததர்சிகளை (ஜீவன் வேறு, ஈச்வரன் வேறு என்று சொல்லுகிறவர்களை) ஸம்ஹாரம் செய்கிறவன்.

सोमः (ஸோம:) = 1. षु प्रसव-ऐश्वर्ययोः (ஷு ப்ரஸவ-ஐஶ்வர்யயோ:) என்ற தாதுவை அநுஸரித்து ஸகல ஜகத்துக்கும் காரணன். 2. பார்வதீ காந்தன். 3. ப்ரஹ்மவித்யா அதிதேவதை.

अपां पतिः (அபாம் பதி:) = 1. ஜலத்துக்கு நாதன், 2. ஜலசாயியான (கடலில் பள்ளி கொண்டிருக்கும்) நாராயணன், 3. अप् (அப்) என்றால் சித்தம் என்ற தத்துவம். அதற்கு ஸாக்ஷி, புத்திஸாக்ஷி என்று அர்த்தம்.

இந்த ச்லோகத்தில் அடங்கிய நாமாக்கள் பதினொன்று. அவற்றுக்கு நான்காம் வேற்றுமையுடன் கூடிய உருவங்களை அடியிற்கண்டபடி அறிக—

1.	ब्रह्मणे नमः	ப்ரஹ்மணே நம:
2.	विष्णवे नमः	விஷ்ணவே நம:
3.	शिवाय नमः	சிவாய நம:
4.	स्कन्दाय नमः	ஸ்கந்தாய நம:
5.	प्रजापतये नमः	ப்ரஜாபதயே நம:
6.	महेन्द्राय नमः	மஹேந்த்ராய நம:
7.	धनदाय नमः	தநதாய நம:
8.	कालाय नमः	காலாய நம:
9.	यमाय नमः	யமாய நம:
10.	सोमाय नमः	ஸோமாய நம:
11.	अपांपतये नमः	அபாம்பதயே நம:

पितरो वसवस्साध्या ह्यश्विनौ मरुतो मनुः ।
वायुर्वह्निः प्रजाः प्राणः ऋतुः कर्ता प्रभाकरः ॥

பிதரோ வஸவஸ் ஸாத்யா
ஹ்யஶ்விநௌ மருதோ மநு: |
வாயுர் வஹ்நி: ப்ரஜா: ப்ராண:
ருது: கர்த்தா ப்ரபாகர: ||

पितरः (*பிதர:*)=1. **अग्निष्वात्ताः** (*அக்நிஷ்வாத்தா:*) என்ற பித்ரு தேவதைகளுக்குத் திருப்தியைக் கொடுக்கும் ஸத்கர்மாக்களுக்கு முக்கியமான காலத்தைக் காண்பிப்பதனுல் ஸூர்யன் பித்ரு தேவதைகளுடைய ப்ரஸாதத்தைப் பிராணிகளுக்கு ஸம்பாதித்துக் கொடுக்கும் விஷயத்தில் காரணபூதனுக ஆகிருன் என்றதனுல் பித்ருதேவதைகளாகவே ஸூர்ய பகவான் ஸ்துதிக்கப்பெறுகிருர். 2. **तासां ब्रह्म महद्योनिः अहं बीजप्रदः पिता** (*தாஸாம் ப்ரஹ்ம மஹத்யோநி: அஹம் பீஜப்ரத: பிதா*) என்ற சாஸ்த்ரத்தை அநுஸரித்து, ஜீவகோடிகளாகிய ஸந்ததிகளே உண்டுபண்ணுவதில் மாயையுடன் ஸம்பந்தப்பட்டு மாயையில் ஈச்வரனே பீஜப்ரதனுகிறபடியால் **பித்ரு** சப்தத்தினுல் பரமேச்வரன் சொல்லப் பெறுகிருர். அதனுல் ஸூர்ய மண்டலமத்தியிலுள்ள பரமேச்வரனேயும் இந்த இடத்தில் **பிதர:** என்ற சப்தத்தினுல் சொல்லியிருக்கிறது. 3. **पितेत्येव च मन्त्रदं** (*பிதேத்யேவ ச மந்த்ரதம்*) என்றதை அநுஸரித்தும், **वेदान्तकृत्** (*வேதாந்தக்ருத்*) என்ற ஸ்ம்ருதியை அநுஸரித்தும், ஹ்ருதய குஹாவாஸியான பரப்ரஹ்மம் ஞானதாதாவானதனுல் **பித்ரு** சப்த வாச்யமாகவும் ஆகிறது.

वसवः (வஸவ:)=1. **सदा वसन्तीति वसवः** (ஸதா வஸந்தீதி வஸவ:) என்ற ஸமாஸத்தை அநுஸரித்து, எப்போதும் ஸ்திரமாக உள்ள ஸூர்யனை **வஸு** என்ற சப்தத்தால் பெரியோர்கள் சொல்கிறார்கள். 2. **वासयतीति वसुः** (வாஸயதீதி வஸு:) என்ற வ்யுத்பத்தியினால் ஜீவனைச் சரீரத்தில் வஸிக்கும்படி செய்கிற அந்தர்யாமியானதனால் ஸூர்யமண்டல அந்தர்யாமியான பரமபுருஷனும் அந்த **வஸு** என்ற பதத்தினால் சொல்லப் பெறுகிறான். 3. **वसुः अहमर्थः** (வ ஸு: அ ஹ ம ர் த் த:) என்ற சாஸ்த்ரத்தை அநுஸரித்து, **நான்** என்ற பதத்துக்குப் பொருளாகும் அந்தராத்மாவும் வஸு சப்தார்த்தமாக ஆகிறது.

साध्याः (ஸாத்யா:)=1. உபாஸனா மார்க்கத்தினால் அபர ப்ரஹ்மலோகத்தை அடைகிற உபாஸகர்களுக்கு ஸூர்யபகவான் த்வாரமாகிறபடியால் உபாஸகர்களின் விஷயத்தில் **ஸாத்யா:** என்ற பதத்தினால் ஸூர்யனைச் சொல்லுகிறார்கள். 2. **साधयतीति साध्यः** (ஸாதயதீதி ஸாத்ய:) என்ற ஸமாஸத்தினால், ஸகல பக்தகோடிகளுக்கும் ஸமஸ்த விதமான புருஷார்த்தங்களையும் ஸாதித்துக் கொடுப்பதனால் அந்த ஸூர்ய மண்டல மத்தியிலுள்ள பரமேச்வரனை **ஸாத்ய** சப்தத்தினால் சொல்லுகிறார்கள். 3. வேத ப்ரமாணத்தினால் ஸாதிக்கத் தகுந்த பரப்ரஹ்மம் **शास्त्रयोनित्व** (சாஸ்த்ர யோநித்வ) அதிகரணத்தை அநுஸரித்து ஸாத்யமாகிறது. ஆகையால் **ஸாத்ய** சப்தம் நிர்குண ப்ரஹ்மத்தையும் குறிப்பிடுகிறது.

अश्विनी (அஸ்வீநௌ)=1. பெண்குதிரை ரூபமாயுள்ள ஸம்ஜ்ஞா தேவியினிடத்தில் ஆண்குதிரை ரூபமான ஸூர்ய பகவானுக்குப் பிறந்த பிள்ளைகள் இருவரையும் அச்விநீ தேவதைகள் என்று சொல்லுகிறபடியாலும், தேவ வைத்தியர்களான இந்த இருவர் மூலமே ஸகல தேவர்களையும் ரக்ஷித்து வந்ததனுலும், ஸூர்யபகவான் அச்விநௌ என்ற பதத்தினுல் சொல்லப்பெறுகிருர். 2. अश्नुतेः वन्प्रत्ययान्तः अश्वशब्दः (அஶ்நுதே: வந் ப்ரத்யயாந்த: அஶ்வஶப்த:) என்ற ப்ரக்ரியையை அநுஸரித்து, ஸர்வவ்யாபகன் என்று ஸூர்யமண்டல மத்தியிலுள்ள பரமபுருஷன் ஸ்துதிக்கப்பெறுகிருன். 3. அதே ப்ரக்ரியையை அநுஸரித்து, வந் ப்ரத்யயம் அம்ருதம் என்ற அர்த்தத்தைக் கூறுமாகையால், அகண்டமான அம்ருதக்கடல் நிர்குண ப்ரஹ்மமே என்பதும் வெளியாகிறது.

मरुतः (மருத:)=1. मृ प्राणत्यागे (ம்ரு ப்ராணத்யாகே) என்ற தாதுவை அநுஸரித்து, உபாஸகர்களுடைய அனர்த்தங்களுக்கு நாசகன் என்று ஸூர்ய பரமாக அர்த்தமாகிறது. 2. न म्रियन्ते मरुतः येन सः मरुत् (ந ம்ரியந்தே மருத: யேந ஸ: மருத்) என்பதனுல் தேவர்களுக்கு மரண மில்லாமலிருக்கும் வரத்தைக் கொடுத்த பகவான் ஸ்ரீமந் நாராயணன் என்று ஸூர்யமண்டல மத்யாந்தர்வர்த்தியான பரமபுருஷ பரமாக அர்த்தத்தை அறிக. 3. முன் சொன்ன தாதுவை அநுஸரித்து, எந்த ப்ரஹ்மத்தைத் தெரிந்து கொள்வதிலோ, உபதேசிப்பதிலோ பிராணனைக் கூடப் பெரிதாக நினைக்காமல் தியாகம் செய்திருக்கிருர்களோ, அந்த ப்ரஹ்மமே மருத் என்ற சப்தத்தி

னுல் சொல்லப்பெறும். **ததீசி** மஹர்ஷியினுடைய சிரஸ்ஸை (தலையை)த் தேவேந்த்ரன் அபஹரித்த கதையே இதற்கு உதாஹரணமாகும். இந்த ரீதியினுல் **மருத்** என்ற சப்தமே ஹ்ருதயவாஸியான நிர்குண பரப்ரஹ்மமாகும்.

मनुः (மநு:)=1. **मनुत इति मनुः** (மநுத இதி மநு:) என்பதனுல், ஸர்வஸாக்ஷி ஸூர்யனே. 2. **मननात् मनुः** (மநநாத் மநு:) என்றதனுல், எப்போதும் ஸர்வ ஜகத்திலுள்ள எல்லாப் பிராணிகளுடைய ஸம்ரக்ஷணையை உத்தேசித்து ஆலோசனை செய்துகொண்டிருக்கும் நாராயணனே ஸூர்யமண்டல அந்தர்வர்த்தியான பரமபுருஷன். 3. **मन आलोचने** (மந ஆலோசநே) என்ற தாதுவினுல், சித்ரூபனுன பரமாத்மா என்று வெளியாகிறது. அதாவது ஹ்ருதயவாஸியான நிர்குண ப்ரஹ்மம்.

वायुः (வாயு:)=1. **वा गतिगन्धनयोः** (வா கதிகந்தநயோ:) என்ற தாது வினுல், வெகு வேகமாகப் போகும் ஸ்வபாவமுள்ளவன் இந்த ஸூர்ய பகவான். 2. ஸத்வாஸனையை உண்டுபண்ணும் ஸ்வபாவமுள்ளவன். 3. மோக்ஷ ஸாதனமான ஞானத்தைக் கொடுக்கும் சீலமுள்ளவன்.

वह्निः (வஹ்நி:)=1. **वहति हव्यं इति वह्निः** (வஹதி ஹவ்யம் இதி வஹ்நி:) என்ற ஸமாஸத்தை அநுஸரித்தும், **अग्नौ प्रास्ताहुतिः सम्यक् आदित्यमुपतिष्ठते** (அக்நௌ ப்ராஸ்தாஹூதி: ஸம்யக் ஆதித்யமுபதிஷ்டதே) என்ற சாஸ்த்ரத்தினுலும், அக்கினியில் ஹோமம் செய்யப்பெறுகிற ஹவிஸ்ஸை ஸூர்யன் க்ரஹித்துக்கொண்டு போகிறபடியால், ஸூர்யனுக்கு

வஹ்நி: என்ற பெயர் உண்டு. 2. **वह प्रापणे** (வஹ ப்ராபணே) என்ற தாதுவினுல், ஸகல பக்தகோடி களையும் தன்னுடைய லோகத்துக்குக் கொண்டு போய்ச் சேர்ப்பிப்பதனுல் ஸாக்ஷாத் மஹாவிஷ்ணு வுக்கும் வஹ்நி: என்ற பெயர் உண்டு. 3. **वहेः निः वह्निः** (வஹே: நி: வஹ்நி:) என்ற தாதுவை அநு ஸரித்து, தன்னுடைய ஸ்வரூபத்திலேயே தான் ப்ரதிஷ்டிதனுக இருந்துகொண்டு, தன்னிடத்திலேயே ஸர்வ பதார்த்தங்களையும் வஹித்து வருவதனுல், நிர்குண ப்ரஹ்மத்துக்கும் வஹ்நி: என்ற பெயர் உண்டு.

प्रजाः (ப்ரஜா:)=1. எல்லா விதத்திலும் மேன்மை யாகப் பிறந்தவர்கள்; அதாவது தெய்வ ஸம்பத்தோடு கூடியவர்கள். அதில் ஸூர்யன் முதன்மையான வரானதனுல் **ப்ரஜா:** என்ற சப்தத்தினுல் சொல்லப் பெறுகிருர். 2. **प्रकृष्टात् जायन्ते सर्वे पुरुषाः** (ப்ருக்ருஷ்டாத் ஜாயந்தே ஸர்வே புருஷா:) என்ற ஸமாஸத்தினுல், விராட்புருஷனும் **ப்ரஜா:** என்ற சப்தத்தினுல் சொல்லப் பெறுகிருன். 3. **प्रकृष्टं जन्म पुरुषाणां यदधिगमे** (ப்ரக்ருஷ்டம் ஜந்ம புருஷாணும் யததிகமே) என்ற ஸமாஸத்தினுல், எந்த ப்ரஹ்மத்தை அறிந்தால் மானிடப் பிறப்பு மேலானதாக ஆகுமோ என்ற காரணத்தைக் கொண்டு, **ப்ரஜா:** என்ற சப்தத்தினுல் நிர்குண ப்ரஹ்மம் சொல்லப்பெறுகிறது.

प्राणः (ப்ராண:)=1. **प्राणयति इति प्राणः** (ப்ராணயதி இதி ப்ராண:) என்பதனுல், ஸூர்யன் தன் கிரணங் களினுல் ஸுஷும்ணு நாடியில் ஸம்பந்தப்பட்டு ஸகல ப்ராணிகளுக்கும் உயிரைக் கொடுக்கிறவனுகிறபடி

யால் ஸூர்யனே **ப்ராண** சப்தத்தினுல் சொல்லப் பெறுகிருன். 2. **न प्राणेन नापानेन मर्त्यो जीवति कश्चन । इतरेण तु जीवन्ति यस्मिन्नेतावुपाश्रितौ ॥** (ந ப்ராணேந நாபாநேந மர்த்யோ ஜீவதி கஶ்சந | இதரேண து ஜீவந்தி யஸ்மிந்நேதாவுபாஶ்ரிதௌ ||) என்ற ச்ருதியினுல், ப்ராணயாத்ரையை நடத்தி வைப்பதனுல் மஹா விஷ்ணுவுக்கே **ப்ராணன்** என்ற பெயரும் உண்டு. 3. **प्राणस्य प्राणम्** (ப்ராணஸ்ய ப்ராணம்) என்ற ச்ருதியால், ப்ராணனுக்கும் அதிஷ்டான சைதன்ய மான பரப்ரஹ்மம் **ப்ராண** சப்தத்தால் சொல்லப் பெறுகிறது.

ऋतुः (ரிதுः)=1. **इयर्ति इति ऋतुः** (இயர்த்தி இதி ரிதுः) என்ற ஸமாஸத்தால், கர்மாவில் எல்லா ஜனங்களையும் ப்ரேரணை செய்கிறவன் இந்த ஸூர்யன். 2. **ऋ गतौ** (ரி கதௌ) என்ற தாதுவினுல், அபர வித்யாப்ராப்யன்; அதாவது உபாஸன மார்க்கத்தி னுல் அடையக்கூடிய ஸகுணப்ரஹ்மம். 3. அதே தாதுவினுல், ஞானமார்க்கத்தினுல் அடையக்கூடிய நிர்குண ப்ரஹ்மம் என்று அர்த்தமாகிறது.

कर्ता (கர்த்தா)=1. கர்ம ஸாக்ஷியான ஸூர்யன் என்று அர்த்தம். 2. **तेन विना तृणाग्रमपि न चलति** (தேந விநா த்ருணாக்ரமபி ந சலதி) என்ற ச்ருதியினுல், ஸர்வ பூதங்களுடைய அந்தராசயத்தில் தான் வஸித்துக்கொண்டு ஸகல கர்மாக்களுக்கும் கர்த்தா வாக இருக்கும் ஸகுண ப்ரஹ்மம் என்று அதன் பொருளை அறிக. 3. ஸகல ஜகத்துக்கும் அபிந்ந நிமித்தோபாதான காரணமான பரப்ரஹ்மம் என்று அறிய வேண்டும்.

प्रभाकरः (ப்ரபாகர:)=1. பிரகாசத்தைச் செய்கிற ஸூர்யன். 2. மோக்ஷ ஸாதனமாகிற ஞானத்தை பக்தகோடிகளுக்கு உண்டு பண்ணுகிறவன். तेषां सततयुक्तानां भजतां प्रीतिपूर्वकम्। ददामि बुद्धियोगं तं येन मामुपयान्ति ते॥ (தேஷாம் ஸததயுக்தாநாம் பஜதாம் ப்ரீதிபூர்வகம்। ததாமி புத்தியோகம் தம் யேந மாம் உபயாந்தி தே॥ என்ற பகவத் கீதா வாக்யமே இந்த அர்த்தத்தில் ப்ரமாணமாகும். 3. ப்ரபை என்ருல் முக்திஸ்ரீ. அதை ஞானிகளுக்கு அளிக்கிறவன்; அதாவது நிர்குண ப்ரஹ்மம் என்று தெரிந்துகொள்க.

இந்த ச்லோகத்தில் அடங்கியிருக்கிற நாமாக்கள் பதின்மூன்று. அவற்றை நான்காம் வேற்றுமையுடன் அடியிற் கண்டபடி தெரிந்துகொள்ள வேண்டும்.

1.	पितृमूर्तये नमः	பித்ருமூர்த்தயே நம:
2.	वसुमूर्तये नमः	வஸுமூர்த்தயே நம:
3.	साध्यमूर्तये नमः	ஸாத்யமூர்த்தயே நம:
4.	अश्विमूर्तये नमः	அஸ்விமூர்த்தயே நம:
5.	मरुन्मूर्तये नमः	மருந்மூர்த்தயே நம:
6.	मनवे नमः	மநவே நம:
7.	वायवे नमः	வாயவே நம:
8.	वह्नये नमः	வஹ்நயே நம:
9.	प्रजामूर्तये नमः	ப்ரஜாமூர்த்தயே நம:
10.	प्राणाय नमः	ப்ராணுய நம:
11.	ऋतवे नमः	ரிதவே நம:
12.	कर्त्रे मनः	கர்த்ரே நம:
13.	प्रभाकराय नमः	ப்ரபாகராய நம:

आदित्यः सविता सूर्यः खगः पूषा गभस्तिमान् ।
सुवर्णसदृशो भानुः हिरण्यरेता दिवाकरः ॥

ஆதித்ய: ஸவிதா ஸூர்ய:
கக: பூஷா கபஸ்திமாந் |
ஸுவர்ணஸத்ருஶோ பாநு:
ஹிரண்யரேதா திவாகர: ||

आदित्यः (ஆதித்ய:)=1. காச்யப ப்ரஜாபதியி னுடைய தர்மபத்தினியான அதிதி தேவிக்குப் புத்திரனுக அவதரித்து லோகத்தைப் பிரகாசிக்கும் ஸூர்ய பகவான். 2. திதி என்ருல் பரிச்சின்னம் என்று பொருளாகும். அதிதி என்ருல் அபரிச் சின்னம் என்று அறிக. அதனுல் அதிதிக்கு-அகண்டித மான பூமிக்குப் பதி (நாதனுக) ஆகிருன் என்ற தாத்பர்யத்தைக் கொண்டு, பூமாதேவிக்கு அதிபதி யான மஹாவிஷ்ணு என்று அர்த்தம். **अदितेः अखण्डितायाः भूमेः अयं पतिः इत्यादित्यः** (அதிதே: அகண்டி தாயா: பூமே: அயம் பதி: இத்யாதித்ய:) என்ற ஸமாஸத்தைக்கொண்டு, மேற்சொன்ன அர்த்தத்தை அறிந்துகொள்ள வேண்டும். 3. **यस्मात् सर्वं आदत्ते तस्मात् आदित्यः** (யஸ்மாத் ஸர்வம் ஆதத்தே தஸ்மாத் ஆதித்ய:) என்ற உபநிஷத்தாலும், அதே ரூபமான ஸமாஸத்தாலும் ஸமஸ்தமான விசேஷங்களிலிருந்தும் ஜீவனை விமுக்தனுகச் செய்யும் பரப்ரஹ்மமே பிரக்ருதத்தில் ஆதித்தியன் என்ற சப்தத்தின் அர்த்த மாகிறது.

सविता (ஸவிதா)=1. **सूते जगत् इति सविता** (ஸூதே ஜகத் இதி ஸவிதா) என்ற ஸமாஸத்தால்

ஜகத்தை ஸ்ருஷ்டிக்கிற விஷயத்தில் முக்கியமான ஸாமக்ரியான ஸூர்ய பகவான். 2. **सुवति प्रेरयति जनान् कर्मणि** (ஸுவதி ப்ரேரயதி ஜநாந் கர்மணி) என்ற ஸமாஸத்தாலும், **षु प्रेरणे** (ஷு ப்ரேரணே) என்ற தாதுவினாலும், ஸர்வலோக நியந்தாவான லக்ஷ்மீபதி என்பதை அறிக. 3. **सुवति ज्ञानं जनानाम्** (ஸுவதி ஜ்ஞாநம் ஜநாநாம்) என்ற ஸமாஸத்தால் ஞானதாதாவான பரமாத்மா என்று அறிய வேண்டும்.

सूर्यः (ஸூர்ய:)=1. ஜகத்தை பாஸிக்கச் செய்கிற ஸூர்ய பகவான். 2. அந்தர்யாமியாக இருந்து கொண்டு நியமனம் செய்கிறவன். 3. **सुष्ठु प्रेरयति** (ஸுஷ்டு ப்ரேரயதி) என்ற ஸமாஸத்தால் ஸுஷ்டு வாக ஏவுகிறவன். அதாவது தான் நிருபாதிகனாகவே இருந்துகொண்டு ஏவுகிறதனால், வைஷம்ய, நைர்க் ருண்யம் (விரோதம், இரக்கமின்மை) தன்னிடத்தில் வராமல் செய்துகொண்டும், ஸந்நிதி மாத்திரத்தினாலேயே பிரேரகனைப் போல் பாஸிக்கிற நிர்விசேஷ மான பரமாத்மா.

खगः (கக:)=1. லோகத்துக்கு உபகாரம் செய்வதற்காக ஆகாசத்தில் ஸஞ்சரிக்கிற ஆதித்திய பகவான். 2. **खे** (கே) ஹ்ருதயாகாசத்தில் பாஸித்துவருகிற பரமாத்மா. 3. **खे** (கே) பரமாகாசத்தில் பாஸித்து வருகிற நிர்குண ப்ரஹ்மம்.

पूषा (பூஷா)=1. **वर्षेण पुष्णाति जगत्** (வர்ஷேண புஷ்ணாதி ஜகத்) என்ற ஸமாஸத்தால் மழைமூலமாக ஜகத்தை ரக்ஷிக்கிறவன். 2. **पुष पुष्टौ** (புஷ புஷ்டௌ) என்ற தாதுவினால், உபாஸிக்கிறவர்களுக்கு ஸர்வ விதத்திலும் புஷ்டியைக் கொடுக்கிறவன். 3. **पुष्णाति**

इति पूषा (புஷ்ணுதி இதி பூஷா) என்ற ஸமாஸத்தால், ஜீவனை ப்ரஹ்மமாக பாஸிக்கச் செய்கிறவன்.

गभस्तिमान् (கபஸ்திமாந்) =1. கிரணங்களோடு கூடிய ஸூர்ய பகவான். 2. **गां दिशं व्याप्य आभास्ति प्रकाशयति इति गभस्तिः** (காம் திஶம் வ்யாப்ய ஆபாஸ்தி ப்ரகாஶயதி இதி கபஸ்தி:) என்ற ஸமாஸத்தால் **गभस्ति** (கபஸ்தி) என்ற பதத்தால் ஸர்வலோக வ்யாபினியான மஹாலக்ஷ்மீ என்று அறிக. **नित्ययोगे मतुप्** (நித்யயோகே மதுப்) என்ற சாஸ்த்ரத்தை அநுஸரித்து ஒரு நிமிஷங்கூட மஹாலக்ஷ்மியை விட்டுப் பிரியாத மஹாவிஷ்ணு என்று அர்த்தம். 3. **गभस्तिः** (கபஸ்தி:) என்றால் ஸர்வ ஜகத்திலும் வியாபித்திருக்கும் காந்தி என்று அர்த்தமாகிறது. அந்த காந்தியோடு கூடின ஸ்வயம்ப்ரகாச சிதேகரஸமான பரப்ரஹ்மமே **गभस्तिमान्** (கபஸ்திமாந்) என்ற சப்தத்தால் சொல்லப் பெறுகிறது.

सुवर्णसदृशः (ஸுவர்ணஸத்ருஶ:) =1. தங்கத்தைப் போலுள்ள காந்தியோடு ப்ராதக் காலத்தில் உதிக்கிற ஸூர்ய பகவான். 2. **हिरण्यश्मश्रुः हिरण्यकेशः** (ஹிரண்யஶ்மஶ்ரு: ஹிரண்யகேஶ:) என்ற ச்ருதியை அநுஸரித்து, தங்கம்போல் ஜ்வலிக்கிற திவ்ய மங்கள விக்ரஹத்தோடு பாஸிக்கிற பரமேச்வரன் என்று அர்த்தம். 3. **शोभनः वर्णः सुवर्णः** (ஶோபந: வர்ண: ஸுவர்ண:) என்றதனால் **सुवर्णः** (ஸுவர்ண:) என்ற சப்தத்தால் ப்ரணவம் சொல்லப்பெறுகிறது. அந்த பிரணவமூலமாக எந்த பரப்ரஹ்மத்தினுடைய ஸந்தர்சனம் ஸித்திக்குமோ அந்தப் பரப்ரஹ்மமே **सुवर्णसदृशः** (ஸுவர்ணஸத்ருஶ:) என்ற பதத்தால் சொல்லப்பெறுகிறது.

भानुः (பாநு:)=1. பிரகாசிக்கிற ஸூர்யன். 2. ஸூர்யன் முதலான தேஜஸ்ஸுக்களைக்கூட பாஸிக்கச் செய்கிற பரமாத்மா. 3. பிரகாசத்தையே ஸ்வரூபமாக உடைய பரப்ரஹ்மம்.

हिरण्यरेता: (ஹிரண்யரேதா:)=1. ஹிரண்யத்தைப் போல் (தங்கம் போல்) ஜ்வலிக்கிற வீர்யத்தோடு கூடிய ஸூர்ய பகவான். 2. ஹிரண்யம்—தங்கத்துக்கு உத்பத்தி காரணமாக எவனுடைய ரேதஸ் ஆகிறதோ அந்த ஸகுண ப்ரஹ்மமே ஹிரண்யரேதா: என்ற சப்தத்தால் சொல்லப்பெறுகிறது. 3. ஹிரண்மய புருஷனை ஸகுணப்ரஹ்மமும் எவனுடைய ரேதஸ்ஸோ, அதாவது ஸகுணப்ரஹ்மத்துக்கும் எவன் அதிஷ்டானமோ அந்தச் சுத்தமான பரமாத்மா என்று அர்த்தம்.

दिवाकर: (திவாகர:)=1. பகலுக்கு அதிபதியான ஸூர்யன். 2. பிரகாசத்துக்குக் காரணமான பகவான். 3. அஜ்ஞானத்தை நிவிருத்தி செய்யக்கூடிய ஜ்ஞான ப்ரகாசத்தைக் கொடுக்கிற பரப்ரஹ்மம்.

இந்த ச்லோகத்தில் பத்து நாமாக்கள் அடங்கியிருக்கின்றன. அவற்றின் நான்காம் வேற்றுமை உருவங்களை அடியிற்கண்டபடி அறிக—

1.	**आदित्याय नमः**	ஆதித்யாய நம:
2.	**सवित्रे नमः**	ஸவித்ரே நம:
3.	**सूर्याय नमः**	ஸூர்யாய நம:
4.	**खगाय नमः**	ககாய நம:
5.	**पूष्णे नमः**	பூஷ்ணே நம:
6.	**गभस्तिमते नमः**	கபஸ்திமதே நம:
7.	**सुवर्णसदृशाय नमः**	ஸுவர்ணஸத்ருஶாய நம:
8.	**भानवे नमः**	பாநவே நம:
9.	**हिरण्यरेतसे नमः**	ஹிரண்யரேதஸே நம:
10.	**दिवाकराय नमः**	திவாகராய நம:

हरिदश्वः सहस्रार्चिः सप्तसप्तिर्मरीचिमान् ।
तिमिरोन्मथनः शम्भुः त्वष्टा मार्ताण्ड अंशुमान् ॥

ஹரிதச்வ: ஸஹஸ்ரார்ச்சி:
ஸப்தஸப்திர் மரீசிமாந் |
திமிரோந்மதந: சம்பு:
த்வஷ்டா மார்த்தாண்ட அம்சுமாந் ‖ 11

हरिदश्वः (*ஹரிதச்வ:*)=1. **हरितः श्यामाः अश्वाः अस्य सन्तीति हरिदश्वः** (*ஹரித: ச்யாமா: அச்வா: அஸ்ய ஸந்தீதி ஹரிதச்வ:*) என்ற ஸமாஸத்தால் பச்சை நிறமுள்ள குதிரைகளோடு கூடிய ரதத்தில் ஸஞ்சரிக்கிறவன் இந்த ஸூர்யன். 2. **हरति मन इति हरित्** (*ஹரதி மந இதி ஹரித்*) **मनोहरः अश्वः वाहनं गरुडः यस्य सः** (*மநோஹர: அச்வ: வாஹநம் கருட: யஸ்ய ஸ:*) என்ற ஸமாஸத்தால் ஸகல ப்ராணிகளுடைய மனத்தைக் கவரச்செய்யும் கருடபகவானை வாஹனமாக உடைய ஸ்ரீமஹாவிஷ்ணு என்ற அர்த்தம் வெளியாகிறது. 3. **हरितः दिशः अश्नाति व्याप्नोतीति हरिदश्वः** (*ஹரித: திச: அச்நாதி வ்யாப்நோதீதி ஹரிதச்வ:*) என்ற ஸமாஸத்தால் எல்லாத் திக்குகளிலும் வ்யாபித்திருக்கிற பரப்ரஹ்மம் என்ற அர்த்தமும் வெளியாகிறது.

सहस्रार्चिः (*ஸஹஸ்ரார்ச்சி:*)=1. ஆயிரக்கணக்கான கிரணங்களோடு கூடின ஸூர்யன். 2. **अर्च्यत इति अर्चिः** (*அர்ச்யத இதி அர்ச்சி:*) என்ற ஸமாஸத்தால், அர்ச்சிஸ்சப்தத்தால் பூஜ்யமான மங்கள குணங்கள் சொல்லப்பெறுகின்றன. அந்தக் குணங்கள் ஒன்றல்ல, இரண்டல்ல; ஆயிரக்கணக்கான கல்யாண குணங்களோடு கூடின ஸ்ரீமந்நாராயணன் என்ற

அர்த்தம் வெளியாகிறது. 3. सहस्राणि अनन्तानि अर्चींषि ज्ञानानि यस्य सः (ஸஹஸ்ராணி அநந்தாநி அர்ச்சீம்ஷி ஜ்ஞாநாநி யஸ்ய ஸ:) என்ற ஸமாஸத்தால், அநேக இந்த்ரியங்கள் மூலமாக வெகு பிரகாரமான ஞானங்களோடு கூடின ப்ரமாதா என்ற அந்தராத்மாவான நிர்குண ப்ரஹ்மம் சொல்லப்பெறுகிறது.

सप्तसप्तिः (ஸப்தஸப்தி:)=1. सप्त नामा सप्तिः अश्वः यस्य सः सप्तसप्तिः (ஸப்த நாமா ஸப்தி: அஶ்வ: யஸ்ய ஸ: ஸப்தஸப்தி:) என்ற ஸமாஸத்தாலும், एको अश्वो वहति सप्तनामा (ஏகோ அஶ்வோ வஹதி ஸப்தநாமா) என்ற ஶ்ருதியாலும், ஸப்த என்ற பெயரோடு கூடின ஒரே குதிரை மட்டும் பூட்டிய ரதத்தில் ஸஞ்சரிக்கிறவன். 2. அதே ஸமாஸத்தாலும், ஶ்ருதியாலுமே ஸப்த என்ற ஒற்றைக் குதிரையின் மேல் ஸஞ்சரிக்கிற கல்கி அவதாரம் செய்த ஸ்ரீமந்நாராயணன் என்று அர்த்தம். 3. सप्त शीर्षण्यः प्राणाः इन्द्रियाणि द्वे चक्षुषी द्वे श्रोत्रे द्वे च नासिके वाक् च एकेति (ஸப்த சீர்ஷண்ய: ப்ராணா: இந்த்ரியாணி த்வே சக்ஷுஷீ த்வே ஶ்ரோத்ரே த்வே ச நாஸிகே வாக் ச ஏகேதி) என்ற ஶ்ருதியை அநுஸரித்து, சீர்ஷ ஸ்தானத்திலுள்ள ஏழு விதமான ப்ராணன்களுக்கும் सप्तिः प्रवृत्तिः यतः सः सप्तसप्तिः (ஸப்தி: ப்ரவ்ருத்தி: யத: ஸ: ஸப்தஸப்தி:) என்ற ஸமாஸத்தால், ஏழு விதமான ப்ராணன்களாகிய இந்த்ரியங்களுக்கும் நியந்தாவாகிய அந்தராத்மா என்று அர்த்தம்.

मरीचिमान् (மரீசிமாந்)=1. பிரகாசத்தோடு கூடினவன். 2. म्रियन्ते शत्रवः अनेनेति मरीचिः सुदर्शनचक्रम् (ம்ரியந்தே ஶத்ரவ: அநேநேதி மரீசி: ஸுதர்ஶநசக்ரம்)

என்ற ஸமாஸத்தால், மரீசி என்ற சப்தத்துக்கு, சத்ருக்களை நாசம் செய்கிற சக்ராயுதம் என்று அர்த்தம். அத்துடன் கூடிய ஸ்ரீமஹா விஷ்ணுவுக்கு **मरीचिमान्** (மரீசிமாந்) என்று பெயர். அதாவது சக்ரபாணியான ஸ்ரீமஹாவிஷ்ணு சொல்லப்பெறுகிறார். 3. ஞானரச்மியோடு கூடின அந்தராத்மாவும் மரீசிமாந் என்ற பதத்தால் சொல்லப்பெறுகிறார்.

तिमिरोन्मथनः (திமிரோந்மதந:) = 1. **तिमिराणि उन्मथ्नातीति तिमिरोन्मथनः** (திமிராணி உந்மத்நாதீதி திமிரோந்மதந:) என்ற ஸமாஸத்தால் இருட்டைப் போக்கடிக்கிற ஸூர்யன். 2. **हृद्यन्तःस्थो ह्यभद्राणि मिथुनोति सुहृत् सताम्** (ஹ்ருத்யந்தஸ்தோ ஹ்யபத்ராணி மிதுநோதி ஸுஹ்ருத் ஸதாம்) என்ற ஸ்ம்ருதியை அநுஸரித்து, ஞானத்தினுடைய உத்பத்தியைத் தடுக்கிற பாவங்களும், ராக த்வேஷாதி தோஷங்களும் திமிர பதத்தின் அர்த்தமாக ஆகின்றன. ஸ்ரீமந் நாராயணன் ஸாதுக்களுடைய ஹ்ருதயத்தில் இருந்து கொண்டு ஸாதுக்களுக்கு ஸுஹ்ருத்தாக (ஸ்நேஹிதன்) ஆகி, அந்தத் தோஷங்களையும் நாசம் செய்து வைப்பதனால், திமிரோந்மதந: என்று மஹாவிஷ்ணுவுக்கும் பெயர் உண்டு. 3. **तिमिरं** (திமிரம்) என்றால் அஜ்ஞானம். அதை நாசம் செய்கிற அந்தராத்மாவும் திமிரோந்மதந சப்தத்தின் அர்த்தமாக ஆகலாம்.

शंभुः (சம்பு:)=1. பிராணிகளுடைய ஸுகத்துக்குக் காரணமாகிற ஸூர்யன். 2. சமதமாதி ஞான ஸாதனங்களைப் பிராணிகளுக்குக் கொடுத்து அவர்களை அநுக்கிரகம் செய்கிற மஹாவிஷ்ணு.

3. மோக்ஷத்தைக் கொடுக்கும் அந்தராத்மாவான நிர்குண ப்ரஹ்மம்.

त्वष्टा (த்வஷ்டா)=1. त्वक्षति जलं तनुं करोति (த்வக்ஷதி ஜலம் தநும் கரோதி) என்ற ஸமாஸத்தால், ஜலத்தைத் தன் கிரணங்களால் சுண்டச் செய்கிற ஸூர்ய பகவான். त्वक्ष्णोति त्रिःसप्तकृत्वः सक्षत्रियां भूमिम् (த்வக்ஷ்ணோதி த்ரி:ஸப்தக்ருத்வ: ஸக்ஷத்ரியாம் பூமிம்) என்ற ஸமாஸத்தால் இருபத்தொரு தடவை பூமண்டலத்தைப் பிரதக்ஷிணம் செய்து, க்ஷத்திரிய ஜாதியை வேருடன் இல்லாமல் அறுத்த பரசுராமாவதார மூர்த்தியான ஸ்ரீமந்நாராயணன். 3. त्वक्षति तनुं करोति भक्तानां जन्म-मरणरूप-अनर्थप्रवाहदुःखम् (த்வக்ஷதி தநும் கரோதி பக்தாநாம் ஜந்ம-மரணரூப-அநர்த்த-ப்ரவாஹது:கம்) என்ற சாஸ்த்ரத்தால், முமுக்ஷுக்களுக்கு ஏற்பட்ட ஸம்ஸார பந்தத்தை அடியோடு நாசம் செய்கிற அந்தராத்மா என்பது வெளியாகிறது.

मार्ताण्डः (மார்த்தாண்ட:)=1. मृतो अण्डे जातः मार्ताण्डः (ம்ருதோ அண்டே ஜாத: மார்த்தாண்ட:) என்ற பதத்தினால், ஸகல ஜகத்தும் பிரளயத்தை அடைந்தபிறகு மறுபடி ஸ்ருஷ்டிக்கு உபயோகமாக முதல் முதலில் மறுபடியும் உண்டுபண்ணப்பட்ட ஸூர்ய பகவான் மார்த்தாண்ட பதத்தால் சொல்லப்பெறுகிறுன். 2. அசேதனமான அண்டத்தை (பிரபஞ்சத்தை) तदनुप्रविश्य (ததநுப்ரவிஶ்ய) என்ற ஶ்ருதியால் அந்த அண்டத்துக்குள் அநுப்ரவேஶம் செய்து அதை உஜ்ஜீவிக்கச் செய்கிற ஸகுண ப்ரஹ்மமாகும். 3. ம்ருதப்ராயமான கார்யகாரண ஸங்காதத்துக்குச்

சேதயிதாவாக (உயிரைக் கொடுக்கும்) இருப்பதனுல், அந்தராத்மாவான பரப்ரஹ்மமும் மார்த்தாண்ட: என்ற பதத்தால் சொல்லப்பெறும்.

अंशुमान् (அம்ஶுமாந்) = 1. கிரணங்களையே மலையாக உடையவன். 2. अन्तर्बहिश्च तत् सर्वं व्याप्य नारायणः स्थितः (அந்தர் பஹிஶ்ச தத் ஸர்வம் வ்யாப்ய நாராயண: ஸ்தித:) என்ற ஶ்ருதியை அநுஸரித்தும், अशू व्याप्तौ (அஶூ வ்யாப்தௌ) என்ற தாதுவினுலும், ஸர்வ வ்யாபகமான மஹாவிஷ்ணு அம்ஶுமாந் என்ற பதத்தால் சொல்லப்பெறுகிருர். ममैवांशो जीवलोके (மமைவாம்ஶோ ஜீவலோகே) என்ற ஸ்ம்ருதியை அநுஸரித்து, அநேக ஜீவனை அம்சமாக உடைய அம்சியான அந்தராத்மா அம்ஶுமாந் என்ற பதத்தால் சொல்லப்பெறுகிருர்.

இந்த ச்லோகத்தில் ஒன்பது பதங்கள் அடங்கியிருக்கின்றன. அவற்றின் நான்காம் வேற்றுமை உருவங்களை அடியிற் கண்டபடி அறிக—

1.	हरिदश्वाय नमः	ஹரிதஶ்வாய நம:
2.	सहस्रार्चिषे नमः	ஸஹஸ்ரார்ச்சிஷே நம:
3.	सप्तसप्तये नमः	ஸப்தஸப்தயே நம:
4.	मरीचिमते नमः	மரீசிமதே நம:
5.	तिमिरोन्मथनाय नमः	திமிரோந்மதநாய நம:
6.	शम्भवे नमः	ஶம்பவே நம:
7.	त्वष्ट्रे नमः	த்வஷ்ட்ரே நம:
8.	मार्ताण्डाय नमः	மார்த்தாண்டாய நம:
9.	अंशुमते नमः	அம்ஶுமதே நம:

हिरण्यगर्भः शिशिरः तपनो भास्करो रविः ।
अग्निगर्भोऽदितेः पुत्रः शंखः शिशिरनाशनः ॥ १२ ॥

ஹிரண்யகர்ப: சிசிர:, தபநோ ப்ాஸ்கரோ ரவி: |
அக்நிகர்போதிதே: புத்ர: ஶங்க: சிசிரநாஶந: || 12

हिरण्यगर्भः (*ஹிரண்யகர்ப:*)=1. हिरण्यस्य ब्रह्माण्डस्य गर्भः हिरण्यगर्भः (*ஹிரண்யஸ்ய ப்ரஹ்மாண்டஸ்ய கர்ப: ஹிரண்யகர்ப:*) என்ற ஸமாஸத்தால், பிரம்மாண்டத்தினுடைய நடுப்பாகத்தில் பாஸிக்கிற ஸூர்ய பகவான் தான் ஹிரண்யகர்பன் என்று சொல்லப்பெறுகிறார். 2. हिरण्यं हितरमणीयं गर्भं अन्तःकरणं यस्य सः (*ஹிரண்யம் ஹிதரமணீயம் கர்பம் அந்த:-கரணம் யஸ்ய ஸ:*) என்ற ஸமாஸத்தால், எந்த பரமாத்மாவினுடைய ஸாக்ஷாத்காரத்தில் அந்தக்கரணத்தை ஸாதனமாயும் ஹிதமாயும் ரமணீயமாயும் मनसैव अनुद्रष्टव्यं (*மநஸைவ அநுத்ரஷ்டவ்யம்*) என்ற ஶ்ருதியினால் சொல்லப் பெறுகிறதோ, அந்த ஸகுண ப்ரஹ்மம் ஹிரண்யகர்பன் என்ற பதத்தால் சொல்லப்பெறுகிறது. 3. ஸகல ஜகத்தினுடைய உத்பத்தி ஸ்திதி லயம் மூன்றுக்கும் கர்த்தாவான ப்ரம்மா விஷ்ணு ருத்திரன் இந்த மூன்று தேவதைகளும் ஒன்றாகச்சேர்ந்த தத்துவம் ஹிரண்யகர்பபத வாச்யமாக ஆகிறது. ஆகவே ஆத்ம தத்துவமாகத்தான் ஆகும். அதனால் ஹிரண்யகர்பன் என்ற பதம் அந்தராத்மாவையும் குறித்துச் சொல்கிறது.

शिशिरः (*சிசிர:*)=1. மழைமூலமாக லோகத்துக்குக் குளிர்ச்சியைக் கொடுக்கிறவன். याभिरादित्यस्तपति रश्मिभिः ताभिः पर्जन्यो वर्षति (*யாபிராதித்யஸ் தபதி*

ரஶ்மிபி: தாபி: பர்ஜந்யோ வர்ஷதி) என்ற ஶ்ருதியி ஞல், ஸூர்யனே சிசிரன் என்று சொல்லப்பெறு கிருன். 2. ஆத்யாத்மிகம், ஆதிதைவிகம், ஆதி பௌதிகம் என்ற மூன்று விதமான தாபங்களால் தபிக்கும் பிராணிகளுக்குத் தாபத்தை நிவிருத்தி செய்து வைக்கும் ஓர் அபூர்வமான குளிர்ச்சியைக் கொடுக்கும் ஸகுண ப்ரஹ்மமும் சிசிர: என்ற பதத் தால் சொல்லப்பெறும். 3. शिशिरः शीतः सुखस्वभावः (சிசிர: சீத: ஸுகஸ்வபாவ:) என்ற வாக்கியத்திஞல், ஆனந்தத்தையே ஸ்வபாவமாக உடைய பரப்ரஹ்மம்.

तपनः (தபந:)=1. தன்னை ஆச்ரயித்த பக்தர் களுக்கு விரோதிகள் எவர்களோ அவர்களைத் தபிக்கச் செய்கிறவன் என்றதஞல் ஸூர்யனைத் தபந: என்ற பதத்தால் சொல்லியிருக்கிறது. 2. तप ऐश्वर्ये (தப ஐஶ்வர்யே) என்ற தாதுவிஞல், நிரவதிகமான ஸகல ஐஶ்வர்ய ஸம்பந்நஞன பகவான் (அதாவது ஸகுண ப்ரஹ்மம்) தபந சப்தவாச்யமாக ஆகும். 3. तप आलोचने (தப ஆலோசநே) என்ற தாதுவிஞல், ஞானத்தையே ஸ்வரூபமாக உடைய பரப்ரஹ்மம் தபந: என்ற பதத்தால் சொல்லப்பெறும்.

भास्करः (பாஸ்கர:)=1. பிரகாசிக்கிறவன். 2. ஸகல வஸ்துக்களையும் மனிதன் பிரத்தியக்ஷமாகப் பார்ப்ப தற்குக் காரணபூதஞன பரமாத்மா. 3. भा (பா) என்ற சப்தத்திஞல் சொல்லப்பெறுகிற வித்தையை ஜிஜ்ஞாஸுக்களுக்குக் கொடுத்து அநுக்கிரகம் செய் கிறவன்.

रविः (ரவி:)=1. रूयते स्तूयते सर्वैः इति रविः (ரூயதே ஸ்தூயதே ஸர்வை: இதி ரவி:) என்ற ஸமா

ஸத்தால், ஸகலமான பிராணிகளாலும் நமஸ்கரிக்கப் பெறுகிற ஸூர்யனுக ஆகிருன். 2. रौति उपदिशति वेदान् इति वा रविः (ரௌதி உபதிஶதி வேதாந் இதி வா ரவி:) என்ற ஸமாஸத்தால், ப்ரம்மாவுக்கு வேதத்தை உபதேசம் செய்த மஹாவிஷ்ணு ரவி என்றபதத்தால் சொல்லப்பெறுகிருர். 3. रूयते स्तूयते वेदैः इति रविः (ரூயதே ஸ்தூயதே வேதை: இதி ரவி:) என்ற ஸமாஸத்தால், வேதாந்த வேத்யனுன பரப்ரஹ்மமாகும்.

अग्निगर्भः (அக்நிகர்ப:)=1. दिवा अग्निः गर्भे यस्य सः (திவா அக்நி: கர்பே யஸ்ய ஸ:) என்ற ஸமாஸத்தாலும், उद्यन्तं वा आदित्यं अग्निः अनुसमारोहति (உத்யந்தம் வா ஆதித்யம் அக்நி: அநுஸமாரோஹதி) என்ற ஶ்ருதியாலும், பகலில் அக்கினியைத் தனக்குள் அடக்கி வைத்துக் கொண்டிருப்பதனுல், ஸூர்ய பகவான் அக்நிகர்ப: என்ற பதத்தால் சொல்லப்பெறுகிருன். 2. अग्निः कालाग्निरुद्रः गर्भे यस्य सः अग्निगर्भः (அக்நி: காலாக்நிருத்ர: கர்பே யஸ்ய ஸ: அக்நிகர்ப:) என்ற ஸமாஸத்தாலும், नारायणात् रुद्रो अजायत (நாராயணுத் ருத்ரோ அஜாயத) என்ற ஶ்ருதியாலும், காலாக்னி ருத்ரனைத் தனக்குள் கர்ப்பத்தில் வைத்துக்கொண்டிருப்பதனுல், ஸ்ரீமந் நாராயணனே அக்நிகர்பன் என்றபதத்தால் சொல்லப்பெறுகிருன். 3. अग्निः (அக்நி:) என்ற பதம் மற்ற நான்கு பூதங்களுக்கும் உபலக்ஷணமாகும். அதனுல் பஞ்சபூதங்களின் விகாரமான ஸகல ஜகத்தும் எவனிடத்தில் கல்பிதமோ, அந்த நிர்குணமான பரமாத்மாவும் அக்நிகர்பன் என்ற பதத்தால் சொல்லப்பெறுகிருன்.

अदितेः पुत्रः (அதிதே: புத்ர:)=1. காச்யப ப்ரஜா பதி (மஹர்ஷி)யினுடைய பத்தினியான அதிதி அம்மாளிடம் புத்திரனுக ஜனித்ததனுல் ஸூர்யனும் அதிதே: புத்ர: என்ற பதத்தால் சொல்லப்பெறுகிருர். 2. அதிதி அம்மாளுடைய पुं (பும்) குமாரனுன இந்த்ரனை त्रायते (த்ராயதே) அஸுரர்களிடமிருந்து ரக்ஷித்த, உபேந்த்ராவதாரம் செய்த வாமன மூர்த்தியாகும். 3. दितिः नाशः न विद्यते यस्याः सा अदितिः तस्याः पुत्रः अदितेः पुत्रः (திதி: நாஶ: ந வித்யதே யஸ்யா: ஸா அதிதி: தஸ்யா: புத்ர: அதிதே: புத்ர:) என்ற ஸமாஸத்தால், அதிதி என்ற பதம் ப்ரஹ்மவித்யை என்று ஆகிறது. அந்த ப்ரஹ்மவித்யையால் அடையத் தகுந்த நிர்குண ப்ரஹ்மமே அதிதே: புத்ர: என்ற சப்தத்தால் சொல்லப்பெறுகிறது.

शंखः (ஶங்க:)=1. शमेः खः (ஶமே: க:) என்ற தாதுவினுல் ஸாயங்காலத்தில் ஸ்வயமாகவே சமனத்தை (அஸ்தமனத்தை) அடைகிற ஸூர்ய பகவான். 2. शं सुखं खे आकाशे यस्य सः शंखः (ஶம் ஸுகம் கே ஆகாஶே யஸ்ய ஸ: ஶங்க:) என்ற ஸமாஸத்தால், அந்தர்முகர்களுடைய ஹ்ருதயாகாசத்தால் நிரவதிகமான ஆனந்தத்தை அநுபவித்துக் கொண்டிருக்கும் ஸகுண ப்ரஹ்மமே ஆகும். 3. शं च खं च शंखः (ஶம் ச கம் ச ஶங்க:) என்ற ஸமாஸத்தால் ஶம் ஆன கம் அதாவது பரமானந்தமான ஆகாசம். ஆகாசம்போல் வியாபகமான ஸுகம். இதுவே எந்த ப்ரஹ்மத்துக்கு ஸ்வரூபமோ அந்த நிர்குண ப்ரஹ்மமே சங்க பதத்தின் பொருளாகும். यदेष आकाश आनन्दो

न स्यात् (யதேஷ ஆகாஶ ஆநந்தோ ந ஸ்யாத்) என்ற ஶ்ருதியே இதில் பிரமாணமாக ஆகும்.

शिशिरनाशनः (சிசிரநாஶந:) = 1. शिशिरं हिमं नाशयतीति शिशिरनाशनः (சிசிரம் ஹிமம் நாஶயதீதி சிசிரநாஶந:) என்ற ஸமாஸத்தால் பனியைப் போக்கடிக்கிற ஸூர்யன். 2. शिशिरं जाड्यं नाशयति अपहरतीति शिशिरनाशनः (சிசிரம் ஜாட்யம் நாஶயதி அபஹரதீதி சிசிரநாஶந:) என்ற ஸமாஸத்தால், புத்திமாந்த்யத்தைப் போக்கும் பரமேச்வரன் என்று அர்த்தம். 3. शिशिरं अविद्या कामकर्म नाशयतीति शिशिरनाशनः (சிசிரம் அவித்யா காமகர்ம நாஶயதீதி சிசிரநாஶந:) என்ற ஸமாஸத்தால் பந்தத்துக்கு ஹேதுவான பாசத்ரயங்களையும் நாசம் செய்து வைக்கும் நிர்குண ப்ரஹ்மம் என்று அர்த்தம்.

இந்த ச்லோகத்தில் ஒன்பது நாமாக்கள் அடங்கியிருக்கின்றன. அவற்றின் நான்காம் வேற்றுமை உருவங்களை அடியிற்கண்டபடி அறிக—

1.	हिरण्यगर्भाय नमः	ஹிரண்யகர்பாய நம:
2.	शिशिराय नमः	சிசிராய நம:
3.	तपनाय नमः	தபநாய நம:
4.	भास्कराय नमः	பாஸ்கராய நம:
5.	रवये नमः	ரவயே நம:
6.	अग्निगर्भाय नमः	அக்நிகர்பாய நம:
7.	अदितेः पुत्राय नमः	அதிதே: புத்ராய நம:
8.	शंखाय नमः	ஶங்காய நம:
9.	शिशिरनाशनाय नमः	சிசிரநாஶநாய நம:

व्योमनाथस्तमोभेदी ऋग्यजुःसामपारगः ।
घनवृष्टिरपांमित्रः विन्ध्यवीथीप्लवंगमः ॥ १३ ॥

வ்யோமநாதஸ் தமோபேதீ ரிக்யஜுஃஸாமபாரக: |
கநவ்ருஷ்டிரபாம் மித்ர:, விந்த்யவீதிப்லவங்கம: ‖ 13

व्योमनाथः (வ்யோமநாத;)=1. व्योम्नः नाथः व्योमनाथः (வ்யோம்ந: நாத: வ்யோமநாத:) ஆகாசமண்டலத்துக்கு அதிபதி ஸூர்ய பகவான். 2. **तस्माद्वा एतस्मात् आत्मनः आकाशः संभूतः** (தஸ்மாத் வா ஏதஸ்மாத் ஆத்மந: ஆகாச: ஸம்பூத:) என்ற ச்ருதியை அநுஸரித்து தாமஸ அஹங்கார மூலமாக ஆகாசத்தை ஸ்ருஷ்டித்த ஈச்வரன். 3. **व्योम्नि** (வ்யோம்நி) பரமாகாசம் என்ற ஹ்ருதயாகாசத்தில், **नाथृ याच्ञायां** (நாத்ரு யாச்ஞாயாம்) என்ற தாதுவை அநுஸரித்து, **नाथ्यते प्रार्थ्यते अन्तर्मुखैः** (நாத்யதே ப்ரார்த்யதே அந்தர்முகை:) என்ற ஸமாஸத்தால், ஹ்ருதய குஹையில் வித்வான்களால் அநுபவிக்கப்பெறும் பரப்ரஹ்மமே வ்யோமநாதன் என்று சொல்லப்பெறுகிறது.

तमोभेदी (தமோபேதீ) = 1. **तमः राहुं भेत्तुं शीलं अस्य अस्तीति तमोभेदी** (தம: ராஹூம் பேத்தும் சீலம் அஸ்ய அஸ்தீதி தமோபேதீ) என்ற ஸமாஸத்தால், ராஹுவுக்கு சத்ருவான ஸூர்யபகவான் என்று அர்த்தம். 2. **तमः** (தம:) பக்தர்களுடைய தமோ குணத்தைப் பேதிக்கிற (நாசம் செய்கிற) பரமேச்வரன். 3. ஜிஜ்ஞாஸுக்களுடைய ஆவரண சக்தியை நாசம் செய்கிற பரமாத்மா நிர்குண ப்ரஹ்மமே.

ऋग्यजुःसामपारगः (ரிக் யஜு: ஸாம பாரக:)= 1.ऋग्यजुःसाम्नां पारं गच्छतीति ऋग्यजुःसामापरगः (ரிக்யஜு:

ஸாம்நாம் பாரம் கச்சதீதி ரிக்யஜு:-ஸாமபாரக:) ऋग्भिः पूर्वाह्णे दिवि देव ईयते यजुर्वेदे तिष्ठति मध्ये अह्नः सामवेदेन अस्तमये महीयते। वेदैः अशून्यः त्रिभिरेति सूर्यः॥ (ரிக்பி: பூர்வாஹ்ணே திவி தேவ: ஈயதே யஜுர்வேதே திஷ்டதி மத்யே அஹ்ந: ஸாமவேதேந அஸ்தமயே மஹீயதே, வேதை: அஶூந்ய: த்ரிபிரேதி ஸூர்ய: ॥) என்ற ச்ருதியால், மூன்று வேதங்களும் மூன்று காலங்களிலும் ஸ்துதிக்கப்படுவதனால், ஸூர்ய பகவான் மூன்று வேதங்களுடைய கரையைக் கடந்தவனுகிறன். (2) सकलवेदपर्यवसानभूमिः (ஸகல வேத பர்யவஸாந பூமி:) அதாவது எல்லா வேதங்களுக்கும் முடிவு ஏற்படுகிற ஸ்தானமான பரமாத்மா. वेदैश्च सर्वैः अहमेव वेद्यः॥ ये च वेदविदो विप्राः ये चाध्यात्मविदो जनाः। ते वदन्ति महात्मानं कृष्णं धर्मं सनातनम्॥ (வேதைஶ்ச ஸர்வை: அஹமேவ வேத்ய: ॥ யே ச வேதவிதோ விப்ரா: யே ச அத்யாத்மவிதோ ஜநா:। தே வதந்தி மஹாத்மாநம் க்ருஷ்ணம் தர்மம் ஸநாதநம் ॥) என்ற வசனமூலம் பகவானுன ஸகுண ப்ரஹ்மமே ஸகல வேதங்களுக்கும் முடிவு ஏற்படுகிற ஸ்தானம் என்று தெரிகிறது. 3. ऋग्यजुःसाम्नां पारं गमयतीति ऋग्यजुःसामपारगः (ரிக்யஜு:ஸாம்நாம் பாரம் கமயதீதி ரிக்யஜு:ஸாமபாரக:) என்ற ஸமாஸத்தாலும், यो ब्रह्माणं विदधाति पूर्वं यो वै वेदांश्च प्रहिणोति तस्मै। तं ह देवं आत्मबुद्धिप्रकाशं मुमुक्षुर्ह वै शरणं अहं प्रपद्ये॥ (யோ ப்ரஹ்மாணம் விததாதி பூர்வம், யோ வை வேதாம்ஶ்ச ப்ரஹிணோதி தஸ்மை। தம் ஹ தேவம் ஆத்மபுத்தி ப்ரகாஶம் முமுக்ஷுர் ஹ வை ஶரணம் அஹம் ப்ரபத்யே) என்ற ச்ருதியாலும் ஸகுண ப்ரஹ்

மத்துக்குங்கூட மூன்று வேதங்களின் கரையைக் காட்டின நிர்குண ப்ரஹ்மமேயாகும்.

घनवृष्टिः (கநவ்ருஷ்டி:) = 1. மிகவும் கனமான மழையை உண்டுபண்ணுகிறவன். அதுவும் இந்த ஸூர்ய பகவான். **अग्नौ प्रास्ताहुतिः सम्यक् आदित्यं उपतिष्ठते। आदित्याज्जायते वृष्टिः वृष्टेरन्नं ततः प्रजाः॥** (அக்நௌ ப்ராஸ்தாஹுதி: ஸம்யக் ஆதித்யம் உபதிஷ்டதே। ஆதித்யாஜ் ஜாயதே வ்ருஷ்டி: வ்ருஷ்டேரந்நம் தத: ப்ரஜா:॥) என்ற ச்ருதியே இதில் ப்ரமாணமாகும். 2. **घना वृष्टिः सकलकर्मफलरूपा यस्मात् सः घनवृष्टिः** (கநா வ்ருஷ்டி: ஸகலகர்மபலரூபா யஸ்மாத் ஸ: கநவ்ருஷ்டி:) என்ற ஸமாஸத்தால், கர்மபலத்தை வர்ஷிக்கும் ஸகுண ப்ரஹ்மம் சொல்லப்பெறும். அதிலும், **अहं हि सर्वयज्ञानां भोक्ता च प्रभुरेव च** (அஹம் ஹி ஸர்வயஜ்ஞாநாம் போக்தா ச ப்ரபுரேவ ச) என்ற ஸ்ம்ருதியும், **फलं अतः उपपत्तेः** (பலம் அத: உபபத்தே:) என்ற ந்யாயமும் ப்ரமாணமாகும். 3. **घना वृष्टिः कृपारूपा यस्य सः घनवृष्टिः** (கநா வ்ருஷ்டி: க்ருபாரூபா யஸ்ய ஸ: கநவ்ருஷ்டி:) என்ற ஸமாஸத்தால், கருணையினாலேயே போகாநந்தத்தை ஜீவனுக்கு வர்ஷிக்கும் பரப்ரஹ்மமே ஆகும்.

अपांमित्रः (அபாம் மித்ர:)=1. ஸூர்யன் மழைக்குக் காரணமானதனால் ஜலத்துக்கு மித்திரனாகிறான். 2. பெரிய கடலில் ஆதிசேஷ சயனத்தில் பள்ளி கொண்டிருக்கும் ஸ்ரீமஹாவிஷ்ணு. **यमन्तः समुद्रे कवयो वदन्ति** (யமந்த: ஸமுத்ரே கவயோ வதந்தி) என்ற ச்ருதியே அதில் ப்ரமாணமாகும். 3. **अपां सात्त्विकानां मित्रः चैतन्यदानेन उपकर्ता** (அபாம் ஸாத்த்விகாநாம்

மித்ர: சைதந்யதாநேந உபகர்த்தா) என்ற ஸமாஸத்தால், ஸஜ்ஜனங்களுக்குத் தன் ஸ்வருபத்தைப் பிரத்தியக்ஷமாகத் தரிசனம் கொடுக்கிற பரப்ரஹ்மமே ஆகும்.

विन्ध्यवीथीप्लवंगमः (விந்த்யவீதிப்லவங்கம:) = 1. தக்ஷிணாயனத்தில் விந்த்ய பர்வதத்தினுடைய வீதியில் (மார்க்கத்தில்) தெற்குப் பாகமாக வேகமாக ஸஞ்சாரம் செய்யும் ஸூர்ய பகவான் விந்த்யவீதிப்லவங்கம: என்று சொல்லப்பெறுகிறான். 2. விந்த்ய பர்வதம் போல் மிகவும் துர்க்கமமான உபநிஷத்துக்களாகிற வீதிகளில் ஸஞ்சரிக்கிற வேததாத்பர்ய விஷயீபூதமான பரமாத்மா. 3. விந்த்ய பர்வதத்தைப் போல் மிகவும் கஹனமானதும் (கண்டுபிடிக்க முடியாததும்), அதனாலேயே போக முடியாததாயுமுள்ள ஸுஷும்ன நாடி என்ற மோக்ஷ நாடியில் வெகு வேகமாக ஸஞ்சரிக்கும் ஸ்வபாவமுள்ள ஸாக்ஷாத் நிர்குண ப்ரஹ்மமே விந்த்யவீதிப்லவங்கம: என்ற சப்தத்தால் சொல்லப்பெறுகிறது.

இந்த ச்லோகத்தில் ஆறு நாமாக்கள் அடங்கியிருக்கின்றன. அவற்றின் நான்காம் வேற்றுமை உருவங்களை அடியிற்கண்டபடி அறிக.

1. व्योमनाथाय नमः — வ்யோமநாதாய நம:
2. तमोभेदिने नमः — தமோபேதிநே நம:
3. ऋग्यजुःसामपारगाय नमः — ரிக்யஜு:ஸாமபாரகாய நம:
4. घनवृष्टये नमः — கநவ்ருஷ்டயே நம:
5. अपांमित्राय नमः — அபாம்மித்ராய நம:
6. विन्ध्यवीथीप्लवंगमाय नमः — விந்த்யவீதிப்லவங்கமாய நம:

आतपी मण्डली मृत्युः पिंगलस्सर्वतापनः ।
कविर्विश्वो महातेजाः, रक्तः सर्वभवोद्भवः ॥ १४ ॥

ஆதபீ மண்டலீ ம்ருத்யு:
பிங்கள: ஸர்வதாபந: |
கவிர் விஶ்வோ மஹாதேஜா:,
ரக்த: ஸர்வபவோத்பவ: ‖ 14

आतपी (ஆதபீ) = 1. आतपः अस्य अस्तीति आतपी (ஆதப: அஸ்ய அஸ்தீதி ஆதபீ) என்ற ஸமாஸத்தினால், கிரண ஸமூஹங்களோடு கூடினவன். 2. आ समन्तात् तपः जगन्निर्माणसंकल्पः अस्यास्तीति आतपी (ஆ ஸமந்தாத் தப: ஜகந்நிர்மாணஸங்கல்ப: அஸ்யாஸ்தீதி ஆதபீ) என்ற ஸமாஸத்தினாலும், तप आलोचने (தப ஆலோசநே) என்ற தாதுவினாலும், यस्य ज्ञानमयं तपः (யஸ்ய ஜ்ஞாநமயம் தப:) என்ற ச்ருதியினாலும். ஜகத்தை இச்சா மாத்திரத்தினால் நிர்மாணம் பண்ணுகிற ஸத்ய ஸங்கல்பத்தோடு கூடிய பகவானான ஆதி நாராயணனும் ஆதபீ என்ற சப்தத்தின் பொருளாக ஆகிறான். 3. तपांसि सर्वाणि च यद्वदन्ति (தபாம்ஸி ஸர்வாணி ச யத்வதந்தி) என்ற ச்ருதியினால், आ समन्तात् (ஆஸமந்தாத்) நாலு பக்கத்திலும் तपः (தப:) மஹர்ஷிகளுடைய உக்கிரமான தவம் எந்தப் பரப்ரஹ்மத்தினுடைய ஸாக்ஷாத்காரத்துக்காக ஏற்பட்டதோ அந்தப் பரப்ரஹ்மமும் ஆதபீ என்ற பதத்தினால் சொல்லப்பெறும்.

मण्डली (மண்டலீ) = 1. மண்டலமாக (வளைவான) உருவமுடைய பிம்பத்தோடு கூடிய ஸூர்யன் மண்டலீ என்று சொல்லப் பெறுவான். 2. मडि भूषायां

(மடி பூஷாயாம்) என்ற தாதுவினால், मण्ड्यते अनेन (மண்ட்யதே அநேந) என்ற ஸமாஸத்தை அநுஸரித்து, ஸ்ரீமஹா விஷ்ணுவுக்கு அலங்காரமான கௌஸ்துப மணி மண்டலம் என்ற சப்தத்தினால் சொல்லப்பெறும். அதனால் அலங்கரிக்கப்பெற்ற ஸ்ரீமஹாவிஷ்ணுவும் மண்டலீ என்ற பதத்தினால் சொல்லப்பெறுகிறார். 3. मण्ड्यते अनेन (மண்ட்யதே அநேந) என்ற ஸமாஸத்தினாலும், एष ह्येव आनन्दयाति (ஏஷ ஹ்யேவ ஆநந்தயதி) என்ற ச்ருதியினாலும், ஸர்வ ஜகத்திலும் பிராணிகளாலும் பார்க்கப்பெறுகிற ஆனந்தம் மண்டலம் என்ற பதத்தினால் சொல்லப் பெறுகிறது. அந்த ஆனந்தத்தை, ராகுவினுடைய சிரஸ் என்பதுபோல் ஸ்வரூபமாக உடைய நிர்குண பரப்ரஹ்மமும் மண்டலீ என்ற பதத்தினால் சொல்லப் பெறுகிறது.

मृत्युः (ம்ருத்யு:) = 1. உபாஸகர்களுடைய விரோதிகளை நாசம் செய்வதில் ஸூர்ய பகவான் ம்ருத்யு போல் விளங்குகிறான். அதனால் ம்ருத்யு என்றபதத்தினால் சொல்லப்பெறுகிறான். 2. यस्य मृत्युः शरीरं (யஸ்ய ம்ருத்யு: ஶரீரம்) என்ற ச்ருதியினால் ம்ருத்யுவையும் சரீரமாக உடைய மகாவிஷ்ணுவும் (அதாவது ம்ருத்யுவுக்கு நியந்தாவான ஸ்ரீமந் நாராயணன்) ம்ருத்யு என்ற பதத்தினால் சொல்லப்பெறுகிறார். 3. यस्य ब्रह्म च क्षत्रं च उभे भवत ओदनौ मृत्युर्यस्योपसेचनं क इत्था वेद यत्र सः (யஸ்ய ப்ரஹ்ம ச க்ஷத்ரம் ச உபே பவத ஓதநௌ ம்ருத்யு: யஸ்ய உபஸேசநம் க இத்தா வேத யத்ர ஸ:) என்ற ச்ருதியினாலும், अत्ता चराचरग्रहणात् (அத்தா சாரசரக்ரஹணாத்) என்ற ந்யாயத்தினாலும், अमुं आहुः

परं मृत्युं (அமும் ஆஹு: பரம் ம்ருத்யும்) என்ற வாக்கி யத்தினுலும், ஸகல ஜகத்துக்கும் ஸம்ஹர்த்தாவான, அதாவது தன் ஸாக்ஷாத்கார மூலமாக மூல அஜ்ஞா நத்துக்கு லயத்தை உண்டுபண்ணி அந்த அஜ்ஞாநத்தி ஞல் கல்பிக்கப்பெற்ற ஜகத்தையே இல்லாமற் செய்து, ஜீவனை முக்தனுகச் செய்வதனுல், நிர்குண பரப்ரஹ்மம் ம்ருத்யு சப்தத்தினுல் சொல்லப் பெறுகிறது.

पिंगलः (பிங்கல:) = 1. [உதயமாகிற] ஸமயத்தில் மஞ்சள் வர்ணமாக ஸூர்யன் இருப்பதனுல் அதை அநுஸரித்து ஸூர்யனுக்குப் பிங்களன் என்ற பெயர் ஏற்பட்டிருக்கிறது. 2. **पिंग मेलने** (பிங்க மேலநே) என்ற தாதுவினுலும், **पिंगति मिलतीति पिंगलः** (பிங்கதி மிலதீதிபிங்கல:) என்ற ஸமாஸத்தினுலும், தான் மஹாத்மாவாக இருந்தாலும் தன் மஹாத்மத்வம் என்ற பெருமையைக் கவனிக்காமல் தீன ஜனங் களிடத்தில் அபாரமான கருணையை வைத்து அவர் களைத் தன் அருகிலிருந்து பிரித்துவிடாமல் சேர்த்து வைத்துக்கொண்டு ரக்ஷிக்கும் ஸ்வபாவமுள்ள கருணு மூர்த்தியான மஹாவிஷ்ணுவே பிங்களன் என்ற சப்தத்தால் சொல்லப்பெறுகிருர். இதே விஷயம் தான் ஸ்ரீமத் பாகவதத்திலும் **निष्किञ्चनजनप्रियः** (நிஷ்கிஞ்சநஜநப்ரிய:) என்ற பதத்தினுல் சொல்லப் பெற்றிருக்கிறது. 3. பிங்களா என்ற நாடியில் பிராணவாயுவுக்கு ஸஞ்சாரம் ஏற்படும்போது கர்ம நிஷ்டையில் ஜீவனுக்கு ருசியை உண்டுபண்ணி அதன் மூலம் பரம்பரையாக (க்ரமேண) க்ரமமாக ஜீவனுக் கும் தான் பிரத்தியக்ஷமாகி, தன்னேடு அந்த ஜீவனை

ஐக்கியம் செய்துகொள்கிற நிர்குண பரப்ரஹ்மமும் பிங்கள: என்ற சப்தத்திஞல் சொல்லப்பெறும்.

सर्वतापन: (ஸர்வதாபந:) = 1. மத்யாஹ்ந ஸமயத்தில் எல்லாரையும் தபிக்கச் செய்கிறவன். அதஞல் ஸர்வதாபந: என்ற பதத்திஞல் ஸூர்ய பகவான் என்று அறிந்துகொள்க. 2. ஒரே காலத்தில் ஸகல அண்டங்களேயும் ஸம்ஹரிக்கிறவன். அதஞல் ஸ்ரீமஹா விஷ்ணு ஸர்வதாபந: என்ற பதத்திஞல் சொல்லப் பெறுகிருர். 3. ஸமஸ்தமான ஜகத்துக்கும் சைதன்யத்தைக் கொடுத்து உஜ்ஜீவிக்கச் செய்கிறவன். **को ह्येवान्यात् कः प्राण्यात् यदेष आकाश आनन्दो न स्यात्** (கோ ஹ்யேவாந்யாத் க: ப்ராண்யாத் யதேஷ ஆகாஶ ஆநந்தோ ந ஸ்யாத்) என்ற ச்ருதியே இதில் பிரமாணமாகும். இதஞல் ஸகல ஜகத்துக்கும் ஜீவாதாதாவான ப்ரஹ்மமே ஸர்வதாபந: என்ற பதத்திஞல் சொல்லப்பெறுகிறது.

कवि: (கவி:) = 1. பண்டிதன். வியாகரணம் முதலான ஸகல சாஸ்திரங்களேயும் லோகத்தில் ஸமஸ்தப் பிராணிகளுக்கும் பிரகாசம் செய்துவைக்கிற ஸூர்ய பகவான். 2. **क्रान्तदर्शी** (க்ராந்ததர்சீ) என்றதஞல், சென்றவையான தத்துவங்களே எல்லாம் நன்ருக அறிந்தவன். ஸர்வஜ்ஞன பகவான் என்பது இந்த பதத்திஞல் வெளியாகிறது. 3. **कवयिता इति कवि:** (கவயிதா இதி கவி:) என்பதஞலும், **यस्मिन् ज्ञाते सति सर्वं ज्ञातं भवति** (யஸ்மிந் ஜ்ஞாதே ஸதி ஸர்வம் ஜ்ஞாதம் பவதி) என்ற ச்ருதியிஞலும், தன்னே அறிந்தவனே எல்லாவற்றையும் அறிந்துகொண்ட

வித்வானுகச் செய்துவைக்கும் பரமாத்மாவும் இந்தக் கவி: என்ற பதத்தினுல் சொல்லப்பெறுகிறது.

विश्वः (விஶ்வ:) = 1. உதய அஸ்தமனங்களினுல் லோக நிர்வாஹத்தைச் செய்துவைப்பதனுல் விஶ்வ: என்ற பதத்தினுல் ஸூர்யன் சொல்லப்பெறுகிருன். 2. विश्वमेवेदं पुरुषं (விஶ்வமேவேதம் புருஷம்) என்ற ச்ருதியினுல், ஜகத்தையே தன் சரீரமாக உடையவனுன விராட்ரூபியான ஸ்ரீமஹாவிஷ்ணு விஶ்வ: என்ற பதத்தினுல் சொல்லப்பெறுகிருர். 3. தன்ஸ்வரூபத்தை ஜீவன் தெரிந்துகொள்ளாத அவஸ்தையில் தான் மூலாஜ்ஞாநத்தினுல் சபளிதமாக இருந்துகொண்டு, सच त्यचाभवत् (ஸசச் த்யச்சாபவத்), सत्यं च अनृतं च सत्यं अभवत् (ஸத்யம் ச அந்ருதம் ச ஸத்யம் அபவத்) என்ற ச்ருதிகளினுல் ஸகல ஜகதாகாரமாக அஜ்ஞாநிகளுக்குத் தோன்றும் ப்ரஹ்மமே விஶ்வ: என்ற சப்தத்தினுல் சொல்லப்பெறுகிறது.

महातेजाः (மஹாதேஜா:) = 1. அத்யுக்ரமான தேஜஸ்ஸோடு கூடிய ஸூர்யன். 2. महत् निरवधिकं (पराभिभवनसामर्थ्यं) तेजः यस्य सः महातेजाः (மஹத் நிரவதிகம் - பராபிபவந - ஸாமர்த்யம் தேஜ: யஸ்ய ஸ: மஹாதேஜா:) என்ற ஸமாஸத்தினுல், பக்தகோடிகளுடைய பரிபந்திகளை (சத்ருக்களை) நாசம் செய்வதனுல் ஸ்ரீமஹாவிஷ்ணுவே மஹாதேஜா: என்ற பதத்தினுல் சொல்லப்பெறுகிருர். 3. महत् (மஹத்) தேசத்தாலோ காலத்தாலோ வஸ்துவினுலோ பரிச்சேதம் இல்லாததான तेजः (தேஜ:) தேஜஸ்ஸே, ஒளியே, ஸ்வரூபமோ எவனுக்கு என்ற ஸமாஸத்தினுல்

பரஞ்ஜ்யோதிஸ்ஸாகிய பரப்ரஹ்மமே மஹாதேஜா: என்ற பதத்தினுல் சொல்லப்பெறுகிறது.

रक्तः (ரக்த:) = 1. ஸர்வ ப்ராணிகளிடத்திலும் அநுக்ரஹத்தோடு (ப்ரியம்) கூடின ஸூர்ய பகவான். 2. ஸர்வ ப்ராணிகளேயும் ஸந்தோஷிக்கும்படி செய்கிற ஸ்ரீமஹாவிஷ்ணு. 3. ஸர்வ பதார்த்தங்களிலும் அநுவ்ருத்தமாக உள்ள சுத்த ப்ரஹ்மமே இந்த ரக்த: என்ற பதத்தினுல் சொல்லப்பெறுகிறது.

सर्वभवोद्भवः (ஸர்வபவோத்பவ:) = 1. सर्वेषां भवः संसारः उद्भवति यस्मात् इति सर्वभवोद्भवः (ஸர்வேஷாம் பவ: ஸம்ஸார: உத்பவதி யஸ்மாத் இதி ஸர்வபவோத்பவ:) என்ற ஸமாஸத்தினுல், ஸகல ப்ராணிகளுடைய குடும்ப விருத்திக்கு ஹேதுபூதமான ஸூர்ய பகவான். 2. भवतीति भवः कार्यवर्गः (பவதீதி பவ: கார்யவர்க:) என்றதனுல், ஸகல ஜகத்தினுடைய உத்பத்தி ஸ்திதி ப்ரளயங்களுக்குக் காரணபூதமான ஸ்ரீபரமேச்வரன் என்று அர்த்தம். 3. அநுபாஸகர்களான ஸகல ப்ராணிகளுக்கும் ஏற்பட்டிருக்கும் பவம் என்ற ஸம்ஸார பந்தத்தைக் கொடுக்கும் நிர்குண ப்ரஹ்மம் இந்தப் பதத்தினுல் சொல்லப்பெறுகிறது. पराभिध्यानात्तु तिरोहितं ततो ह्यस्य बन्धविपर्ययौ (பராபித்யாநாத் து திரோஹிதம் ததோ ஹ்யஸ்ய பந்தவிபர்யயௌ) என்ற ந்யாயமே இதில் பிரமாணமாகும்.

இந்த ச்லோகத்தில் பத்து நாமாக்கள் அடங்கியிருக்கின்றன. அவற்றின் நான்காம் வேற்றுமை உருவங்களை அடியிற்கண்டபடி அறிக:—

1.	आतपिने नमः	ஆதபிநே நம:
2.	मण्डलिने नमः	மண்டலிநே நம:
3.	मृत्यवे नमः	ம்ருத்யவே நம:
4.	पिङ्गलाय नमः	பிங்களாய நம:
5.	सर्वतापनाय नमः	ஸர்வதாபநாய நம:
6.	कवये नमः	கவயே நம:
7.	विश्वस्मै नमः	விஶ்வஸ்மை நம:
8.	महातेजसे नमः	மஹாதேஜஸே நம:
9.	रक्ताय नमः	ரக்தாய நம:
10.	सर्वभवोद्भवाय नमः	ஸர்வபவோத்பவாய நம:

नक्षत्रग्रहताराणामधिपो विश्वभावनः ।
तेजसामपि तेजस्वी द्वादशात्मन् नमोस्तु ते ॥ १५ ॥

நக்ஷத்ரக்ரஹதாராணும்
அதிபோ விஶ்வபாவந: |
தேஜஸாமபி தேஜஸ்வீ |
த்வாதஶாத்மந் நமோஸ்து தே ‖ 15 ‖

नक्षत्रग्रहताराणां अधिपः (நக்ஷத்ரக்ரஹதாராணும் அதிப:) 1. அச்வினி முதலான பிரதான நக்ஷத்திரங்கள், நவக்ரஹங்கள், ஸாதாரணமான அபிஜித் முதலான நக்ஷத்திரங்கள்-இவற்றுக்கு யஜமானனுன ஸூர்யபகவான். 2. **यश्चन्द्रतारकं अन्तरो यमयति** (ய: சந்த்ரதாரகம் அந்தரோ யமயதி) என்ற அந்தர்யாமி ப்ராஹ்மண வாக்கியத்தை அநுஸரித்து நவக்ரஹங்கள், முக்கியமான நக்ஷத்திரங்கள், கௌணமான நக்ஷத்திரங்கள் எல்லாவற்றுக்கும் அந்தர்யாமியான பகவான் இந்தப் பதத்திஞல் சொல்லப்பெறுகிறது. 3. நக்ஷத்திரங்கள், க்ரஹங்கள் முதலானவற்றுக்கும்

अधि (அதி) என்ற பதத்தினுல் அதிதேவதைகள் எவர்களோ அவர்களையும் ரக்ஷிக்கிற பரமாத்மா நக்ஷத்ர க்ரஹ தாராதிப: என்று சொல்லப்பெறுகிறுர். இதில் ஸமாஸம் **नक्षत्रग्रहताराणां अधीन् पातीति नक्षत्रग्रह-ताराणां अधिपः** (நக்ஷத்ரக்ரஹ-தாராணும் அதீந் பாதீதி நக்ஷத்ரக்ரஹதாராணும் அதிப:).

विश्वभावनः (விஶ்வபாவந:) = 1. **विश्वं भावयतीति विश्वभावनः** (விஶ்வம் பாவயதீதி விஶ்வபாவந:) என்றதனுல், தன்னுடைய பிரகாசத்தினுல் ஜகத்தை அலங்கரிக்கச் செய்யும் ஸூர்யபகவான். 2. **विश्वं भावयति स्थापयतीति विश्वभावनः** (விஶ்வம் பாவயதி ஸ்தாபயதீதி விஶ்வபாவந:) என்ற ஸமாஸத்தால், ஜகத்தினுடைய ஸ்திதிக்கு ஹேதுபூதமான பரமாத்மா. 3. **विश्वं भावयति आत्मसत्तया सत्तास्फूर्तिमन्तं करोति** (விஶ்வம் பாவயதி ஆத்ம-ஸத்தயா ஸத்தாஸ்பூர்த்திமந்தம் கரோதி) என்ற ஸமாஸத்தால், நிர்குண ப்ரஹ்மம் ஸகல ஜகத்துக்கும் அதிஷ்டானமாகும் காரணத்தால் தன்னிடத்தில் ஆரோபிதமான பிரபஞ்சத்துக்குத் தன்னுடைய ஸத்தையையும் ஸ்பூர்த்தியையும் ப்ரியதையையும் கொடுத்துப் பிரபஞ்சத்தையும் ஸத்போலும், சித் போலும், ஆனந்தம் போலும் மூடஜனங்களுக்குப் பிரகாசிக்கச் செய்கிற சுத்தப்ரஹ்மமும் விஶ்வபாவந: என்ற பதத்தினுல் சொல்லப்பெறுகிறது.

तेजसामपि तेजस्वी (தேஜஸாமபி தேஜஸ்வீ) = 1. அக்கினி முதலான தேஜஸ்ஸுக்களைக் காட்டிலும் மேலான தேஜஸ்ஸோடு கூடிய ஸூர்ய பகவான். 2. **सूर्यस्यापि भवेत् सूर्यः** (ஸூர்யஸ்யாபி பவேத் ஸூர்ய:)

என்ற ஸ்ரீமத் ராமாயணத்தில், ஸுமித்ராதேவியின் வாக்கியத்தை அநுஸரித்து ஸூர்ய குலத்தையும் பிரகாசம் செய்து வைக்கிற ப்ரக்ருத ராமா வதாரம் செய்த ஸ்ரீமந்நாராயணன். 3. **येन सूर्यः तपति तेजसेद्धः, न तत्र सूर्यो भाति न चन्द्रतारकं, न तद्भासयते सूर्यः, अनुकृतेस्तस्य च** (யேந ஸூர்ய: தபதி தேஜஸேத்த:, ந தத்ர ஸூர்யோ பாதி ந சந்த்ரதாரகம்; ந தத்பாஸயதே ஸூர்ய:; அநுக்ருதேஸ் தஸ்ய ச) என்ற ச்ருதி ஸ்ம்ருதி ந்யாயங்களால், ஸர்வ ஜகத்தையும் பாஸிக்கச் செய்கிற ஸூர்யாதிகளுக்குக்கூடத் தான் பாஸ்யனாக ஆகாமல் ஸூர்யாதி தேஜோ மண்டலங்களையும் பாஸிக்கச் செய்துகொண்டு தானும் ஸ்வயமாக பாஸித்து வரும் ஸ்வயம்ப்ரகாச சிதேகரஸமான நிர்குண பரப்ரஹ்மமே தேஜஸாமபி தேஜஸ்வீ என்று சொல்லப்பெறுகிறது.

द्वादशात्मन् (த்வாதஶாத்மந்)=(1) **द्वादश आत्मानः मूर्तयः यस्य सः द्वादशात्मा, तस्य संबोधनं हे द्वादशात्मन्** (த்வாதஶ ஆத்மாந: மூர்த்தய: யஸ்ய ஸ: த்வாதஶாத்மா, தஸ்ய ஸம்போதநம் ஹே த்வாதஶாத்மந்) என்ற ஸமாஸத்தால், பன்னிரண்டு மாதங்களுக்கும் பன்னிரண்டு விதமான மூர்த்திகளோடு கூடின ஹே ஸூர்ய பகவானே என்பது அதன் பொருளாகும். அந்தப் பன்னிரண்டு விதமான மூர்த்திகள், மாதக் கிரமமாக இவர்களாவர்—

1.	इन्द्रः	இந்த்ர:	சித்திரை
2.	धाता	தாதா	வைகாசி
3.	भगः	பக:	ஆனி
4.	पूषा	பூஷா	ஆடி
5.	मित्रः	மித்ர:	ஆவணி

6.	वरुणः	வருண:	புரட்டாசி
7.	अर्यमा	அர்யமா	ஐப்பசி
8.	अर्चिः	அர்ச்சி:	கார்த்திகை
9.	विवस्वान्	விவஸ்வாங்	மார்கழி
10.	त्वष्टा	த்வஷ்டா	தை
11.	सविता	ஸவிதா	மாசி
12.	विष्णुः	விஷ்ணு:	பங்குனி

1.	इन्द्राय नमः	இந்த்ராய நம:
2.	धात्रे नमः	தாத்ரே நம:
3.	भगाय नमः	பகாய நம:
4.	पूष्णे नमः	பூஷ்ணே நம:
5.	मित्राय नमः	மித்ராய நம:
6.	वरुणाय नमः	வருணாய நம:
7.	अर्यम्णे नमः	அர்யம்ணே நம:
8.	अर्चिषे नमः	அர்ச்சிஷே நம:
9.	विवस्वते नमः	விவஸ்வதே நம:
10.	त्वष्ट्रे नमः	த்வஷ்ட்ரே நம:
11,	सवित्रे नमः	ஸவித்ரே நம:
12.	विष्णवे नमः	விஷ்ணவே நம:

இதற்கு, "इन्द्रो धाता भगः पूषा मित्रोऽथ वरुणोऽर्यमा। अर्चिर्विवस्वान् त्वष्टा च सविता विष्णुरेव च॥" (இந்த்ரோ தாதா பக: பூஷா மித்ரோத வருணோர்யமா | அர்ச்சிர் விவஸ்வாங் த்வஷ்டா ச ஸவிதா விஷ்ணுரேவ ச ॥) என்ற விஷ்ணுபுராண வாக்கியமே பிரமாணமாகும்.

2. பன்னிரண்டு விதமான மண்டலங்களுக்குள் பாஸிக்கும் ஹே பரமசிவனே.

1.	सूर्यमण्डलम्	ஸூர்ய மண்டலம்
2.	चन्द्रमण्डलम्	சந்த்ர மண்டலம்

3.	अग्निमण्डलम्	அக்கினி மண்டலம்
4.	विद्युन्मण्डलम्	வித்யுந் மண்டலம்
5.	नक्षत्रमण्डलम्	நக்ஷத்திர மண்டலம்
6.	चक्षुर्मण्डलम्	சக்ஷுர் மண்டலம்
7.	हृदयमण्डलम्	ஹ்ருதய மண்டலம்
8.	वेदमण्डलम्	வேத மண்டலம்
9.	देवमण्डलम्	தேவ மண்டலம்
10.	ब्रह्मनिष्ठमण्डलम्	ப்ரஹ்மநிஷ்ட மண்டலம்
11.	उदकमण्डलम्	உதக மண்டலம்
12.	आकाशमण्डलम्	ஆகாச மண்டலம்

3. द्वादशस्थाने आत्मा स्वरूपं उपलभ्यते यस्य सः द्वादशात्मा, तस्य संबोधनं द्वादशात्मन् (த்வாதஶஸ்தாநே ஆத்மா ஸ்வரூபம் உபலப்யதே யஸ்ய ஸ: த்வாதஶாத்மா, தஸ்ய ஸம்போதநம் த்வாதஶாத்மந்) என்ற ஸமாஸத்தினுல், சரீரத்தில் பன்னிரண்டு ஸ்தானங்களில் எந்தப் பரமாத்மாவின் ஸமாதி காலத்தில், ஸாக்ஷாத்காரம் ஏற்படுமோ அந்தப் பரமாத்மாவுக்கு த்வாதஶாத்மா என்று பெயர்.

அவ்விதமான பன்னிரண்டு ஸ்தானங்களாவன, ப்ரஹ்ம நாடி என்ற ஸுஷும்நா நாடிக்குள்:

1.	मूलाधारचक्रम्	மூலாதார சக்ரம்
2.	मणिपूरकचक्रम्	மணிபூரக சக்ரம்
3.	स्वाधिष्ठानचक्रम्	ஸ்வதிஷ்டாந சக்ரம்
4.	अनाहतचक्रम्	அநாஹத சக்ரம்
5.	विशुद्धिचक्रम	விசுத்தி சக்ரம்
6.	आज्ञाचक्रम्	ஆஜ்ஞா சக்ரம்
7.	कैलासचक्रम्	கைலாஸ சக்ரம்
8.	बोधिनीचक्रम	போதிநீ சக்ரம்

9.	सूर्यखण्डचक्रम्	ஸூர்யகண்ட சக்ரம்
10.	अग्निखण्डचक्रम्	அக்நிகண்ட சக்ரம்
11.	चन्द्रखण्डचक्रम्	சந்த்ரகண்ட சக்ரம்
12.	ब्रह्मरन्ध्रचक्रम्	ப்ரஹ்மரந்த்ர சக்ரம்

மேற்சொன்ன பன்னிரண்டு ஸ்தானங்களிலும் பரமாத்மாவை யோகிகள் ஸமாதியில் ஸாக்ஷாத்கரித்துக் கொள்ளுவதனுல் அந்த பரமாத்மா தான் த்வாதஶாத்மந் என்று கூப்பிடப்படுகிருர்.

ते (தே) = 1. பன்னிரண்டு மாதங்களிலும் பன்னிரண்டு ஸ்வருபத்தோடு கூடிய உனக்கு, 2. பன்னிரண்டு மண்டலங்களிலும் பாஸிக்கிற உனக்கு, 3. சரீரத்தில் பன்னிரண்டு ஸ்தானங்களிலும் ஸாக்ஷாத்கரிக்கப்பெறுகிற உனக்கு,

नमः (நம:) = காயிக, வாசிக, மாநஸிக நமஸ்காரம்.

अस्तु (அஸ்து) = 1. இருக்கட்டும். 2. வணக்கம் (உபாஸகத்வம், பாரதந்த்ரியம்) எப்போதும் இருக்கட்டும் அதாவது எப்போதும் நான் உன்னை உபாஸிக்கிறேன். 3. நம: என்றதனுல் **मे** (மே) எனக்கு உன்னைக் காட்டிலும் அணுமாத்திரமான பேதங்கூட **न** (ந) இல்லை என்றதனுல், நீயே நான், நானே நீ என்று எப்போதும் அநுஸந்தானம் செய்து கொண்டே இருக்கிறேன்.

மேற்கண்ட ச்லோகத்தில் நான்கு நாமாக்கள் அடங்கியிருக்கின்றன. அவற்றின் நான்காம் வேற்றுமை உருவங்களாவன—

1. **नक्षत्रग्रहताराणां अधिपाय नमः**

நக்ஷத்ரக்ரஹதாராணும் அதிபாய நம:

2. विश्वभावनाय नमः விஶ்வபாவநாய நம:
3. तेजसामपि तेजस्विने नमः
தேஜஸாமபி தேஜஸ்விநே நம:
4. द्वादशात्मने नमः த்வாதஶாத்மநே நம:.

नमः पूर्वाय गिरये पश्चिमायाद्रये नमः ।
ज्योतिर्गणानां पतये दिनाधिपतये नमः ॥ १६ ॥

நம: பூர்வாய கிரயே பஶ்சிமாயாத்ரயே நம: ।
ஜ்யோதிர்கணாநாம் பதயே திநாதிபதயே நம: ॥ 16 ॥

पूर्वाय गिरये (பூர்வாய கிரயே) = 1. கிழக்குப் பாகத்திலுள்ள கிரியில் (பர்வதத்தில்) உதயமாகும் ஸூர்யனைக் குறித்து, 2. கிழக்குப் பாகத்திலுள்ள உதயகிரிக்கும் அந்தர்யாமியான மஹாவிஷ்ணுவின் பொருட்டு. 3. மலையைப் போல் அப்ரகம்ப்யமான (அசைக்க முடியாததான) பூர்வ கண்டமாகிய வேதத்தில் தர்ம மூர்த்தியாக விளங்கும் அந்தராத்மாவின் பொருட்டு,

नमः (நம;) = நமஸ்காரம்.

पश्चिमायाद्रये (பஶ்சிமாயாத்ரயே) =1. மேற்குத் திக்கிலுள்ள அஸ்தமய பர்வதத்தில் அஸ்தமனமாகும் ஸூர்யனைக் குறித்து, 2. மேற்குத் திக்கிலுள்ள அஸ்தமய பர்வதத்துக்கும் அந்தர்யாமியான ஸ்ரீமஹா விஷ்ணுவின் பொருட்டு, 3. மலையைப் போல் அசைக்க முடியாததான ஞானகாண்டமாகிய வேதத்தில் பரப்ரஹ்ம மூர்த்தியாக விளங்கிவரும் அந்தராத்மாவைக் குறித்து,

नमः (நம:) நமஸ்காரம்.

ज्योतिर्गणानां पतये (ஜ்யோதிர்கணாநாம் பதயே) 1. நக்ஷத்திரங்கள் முதலான ஜ்யோதிஸ்ஸுக்களின் கூட்டத்துக்கு ஸ்வாமியான ஸூர்யபகவானின் பொருட்டு, 2. ஜ்யோதிஸ்ஸைப் போல் பிரகாசித்துக் கொண்டிருக்கும் முக்த புருஷர்களின் கூட்டத்துக்கு ஸ்வாமியான ஸ்ரீமந்நாராயணனின் பொருட்டு, 3. ஞானரச்மிகளுக்கு ஸ்வாமியான ஸாக்ஷி சைதன்யத்தின் பொருட்டு,

नमः (நம:) நமஸ்காரம்.

दिनाधिपतये (தினாதிபதயே)=1. பகலுக்கு அதிபதியான ஸூர்யனின் பொருட்டு, 2. பகலுக்கு அதிபதியான ஸூர்ய பகவானுக்கும் அந்தர்யாமியாக இருக்கும் ஸ்ரீமந்நாராயணனின் பொருட்டு, 3. பகலுக்கு அதிபதியான ஸூர்ய பகவானுக்கும் பிரகாசத்தைக் கொடுக்கும் பரஞ்ஜ்யோதி ஸ்வரூபமான ப்ரஹ்மத்தின் பொருட்டு,

नमः (நம:)=நமஸ்காரம்.

இந்தச்லோகத்திலுள்ள நான்கு நாமாக்களுக்கும் அடியிற் கண்டபடி நான்காம் வேற்றுமை உருவங்களை அறிக—

1. पूर्वाय गिरये नमः பூர்வாய கிரயே நம:
2. पश्चिमायाद्रये नमः பஶ்சிமாயாத்ரயே நம:
3. ज्योतिर्गणानां पतये नमः ஜ்யோதிர்கணாநாம் பதயே நம:
4. दिनाधिपतये नमः தினாதிபதயே நம:.

जयाय जयभद्राय हर्यश्वाय नमो नमः ।
नमो नमः सहस्रांशो आदित्याय नमो नमः ॥ १७ ॥

ஜயாய ஜயபத்ராய ஹர்யஶ்வாய நமோ நம: |
நமோ நம: ஸஹஸ்ராம்ஶோ ஆதித்யாய நமோ நம: ‖ 17 ‖

जयाय (ஜயாய)=1. जयतीति जयः (ஜயதீதி ஜய:) என்ற ஸமாஸத்தால், நிகரற்ற பராக்கிரமத்தோடு கூடிய ஸூர்ய பகவானின் பொருட்டு, 2. ஜயன் என்ற பெயருடைய ஒரு த்வாரபாலகனையுடைய ஸ்ரீமஹாவிஷ்ணுவின் பொருட்டு, 3. जयन्ति अनेन संसारं विद्वांसः (ஜயந்தி அநேந ஸம்ஸாரம் வித்வாம்ஸ:) என்ற ஸமாஸத்தால், தன் தத்துவத்தை அறிந்துகொண்ட ஞானிகளுக்கு ஏற்பட்டிருக்கும் ஸம்ஸார பந்தத்தை நிவ்ருத்தி செய்து வைக்கிற நிர்குண ப்ரஹ்மத்தின் பொருட்டு,

नमः (நம:)=நமஸ்காரம்.

जयभद्राय (ஜயபத்ராய)=1. சத்துரு ஜயம், கல்யாணம் ஆகிய இரண்டையும் உபாஸகர்களுக்குக் கொடுக்கிற ஸூர்ய பகவானின் பொருட்டு, 2. ஜய பத்ரன் என்ற இரண்டாவது துவாரபாலகனுடன் கூடிய ஸ்ரீமந்நாராயணனின் பொருட்டு, 3. மாநுஷாநந்தம் முதல் ப்ரஹ்மலோகம் வரையிலுள்ள ஸகல விதமான லோக போகங்களையும் ஜயித்ததனுல் அடையத் தகுந்த யாதொரு பத்ரம் உண்டோ (அதாவது பூமாநந்தம்) அதையே ஸ்வரூபமாக உடைய பரப்ரஹ்மத்தின் பொருட்டு,

नमः (நம:)=நமஸ்காரம்.

हर्यश्वाय (ஹர்யஶ்வாய) 1. பச்சைக் குதிரைகளோடு கூடிய ஸூர்யனின் பொருட்டு, 2. **हरिः हनूमान् अश्वः वाहनं यस्य सः हर्यश्वः** (ஹரி: ஹநுமாந் அஶ்வ: வாஹநம் யஸ்ய ஸ: ஹர்யஶ்வ:) என்ற ஸமாஸத்தால், ஆஞ்சநேய ஸ்வாமியை வாகனமாக அடைந்த ஸ்ரீராமாவதாரம் செய்த மஹாவிஷ்ணுவின் பொருட்டு, 3. **इन्द्रियाणि प्रमाथीनि हरन्ति प्रसभं मनः** (இந்த்ரியாணி ப்ரமாதீநி ஹரந்தி ப்ரஸபம் மந:) என்ற கீதா வாக்கியத்தினுல், **हरन्तीति हरयः इन्द्रियाणि** (ஹரந்தீதி ஹரய: இந்த்ரியாணி) அந்த இந்த்ரியங்களையே வாகனமாக உடைய அந்தராத்மாவின் பொருட்டு,

नमो नमः (நமோ நம:)=நமஸ்காரம, நமஸ்காரம்.

सहस्रांशो (ஸஹஸ்ராம்ஶோ) =1. ஆயிரக்கணக்கான கிரணங்களோடு கூடிய ஸூர்யனே, 2. ஆயிரக்கணக்கான அந்தரங்க பக்தகோடிகளுடைய ஸமூஹத்தில் பிரகாசித்துக் கொண்டிருக்கிற பிரபுவான ஸ்ரீமந் நாராயணனே, 3. **ममैवांशो जीवलोके जीवभूतः सनातनः** (மமைவாம்ஶோ ஜீவலோகே ஜீவபூத: ஸநாதந:) என்ற கீதா வாக்கியத்தை அநுஸரித்து, அநேக ஜீவகோடிகளைத் தன் அம்சங்களாக உடைய பரப்ரஹ்மமே,

नमो नमः (நமோ நம:)=நமஸ்காரம் நமஸ்காரம்.

आदित्याय (ஆதித்யாய) = 1. அதிதி தேவியின் குமாரனுக அவதரித்த ஸூர்யனின் பொருட்டு, 2. ஸூர்ய மண்டலத்தின் நடுவில் பிரகாசித்துக் கொண்டிருக்கிற மஹாவிஷ்ணுவின் பொருட்டு, 3. **न दितिः अदितिः** (ந திதி: அதிதி:) என்றதனுல்,

பரம சுத்தமான ப்ரஹ்ம வித்யையாலே அடையத் தகுந்த பரப்ரஹ்மத்தின் பொருட்டு,

नमो नमः (நமோ நம:) = நமஸ்காரம், நமஸ்காரம். இந்த ச்லோகத்திலுள்ள நாமாக்களாவன—

1. जयाय नमः ஜயாய நம:.
2. जयभद्राया ஜயபத்ராய நம:.
3. हर्यश्वाय नमः ஹர்யஸ்வாய நம:.
4. सहस्रांशवे नमः ஸஹஸ்ராம்ஶவே நம:.
5. आदित्याय नमः ஆதித்யாய நம:.

नम उग्राय वीराय सारंगाय नमो नमः ।
नमः पद्मप्रबोधाय प्रचण्डाय नमोऽस्तु ते ॥ १८ ॥

நம உக்ராய வீராய ஸாரங்காய நமோ நம: ।
நம: பத்மப்ரபோதாய ப்ரசண்டாய நமோஸ்து தே ॥ 18 ॥

उग्राय (உக்ராய) = 1. உபாஸிக்காதவர்களைத் தன் உக்கிரமான கிரணங்களால் தபிக்கச்செய்யும் ஸூர்ய பகவானின் பொருட்டு, 2. ஸூர்ய மண்டலத்தின் நடுவில் ருத்திரனுடைய ரூபமாகப் பிரகாசித்து வரும் பரமேச்வரனின் பொருட்டு, 3. மிகவும் கடினமான (துர்லபமான) இந்த்ரிய நிக்ரஹம் என்ற உபாயத்தினால் அடையத் தகுந்த ப்ரஹ்மத்தின் பொருட்டு,

नमः (நம:) = நமஸ்காரம்.

वीराय (வீராய) = 1. विविधं ईरयति प्रेरयति प्राणिनः चेष्टयतीति वीरः (விவிதம் ஈரயதி ப்ரேரயதி ப்ராணிந: சேஷ்டயதீதி வீர:) என்ற ஸமாஸத்தால், 'ஸூர்யன் உதித்துவிட்டானே' என்று பரபரப்புடன் ஸமஸ்த ப்ராணிகளையும் உதயமானவுடன் எல்லாக் காரியங்

களிலும் ஏவுகிற ஸூர்யனின் பொருட்டு, 2. த்ரிபுரா ஸுரனை ஸம்ஹாரம் செய்யும் விஷயத்தில் நிகரற்ற பராக்கிரமத்தோடு கூடிய பரமேச்வரனின் பொருட்டு, 3. ஜடமான இந்த்ரியங்கள்களுக்கும் விஷயங்களை க்ரஹிக்கும் ஸாமர்த்யத்தைக் கொடுக்கும் அகண்ட சைதன்யத்தின் பொருட்டு,

नमः (நம:) = நமஸ்காரம்.

सारंगाय (ஸாரங்காய) = 1. **सारं शीघ्रं गच्छतीति सारंगः** (ஸாரம் சீக்ரம் கச்சதீதி ஸாரங்க:) என்ற ஸமாஸத்தால், அரை நிமிஷத்தில் இரண்டாயிரம் யோஜனை தூரம் ஸஞ்சரிக்கிற ஸூர்ய பகவானின் பொருட்டு, 2. **सारं गमयतीति सारंगः** (ஸாரம் கமயதீதி ஸாரங்க:) என்ற ஸமாஸத்தால், ஸாரக்ராஹியான ஹம்ஸபக்ஷியாக அவதாரம் செய்த மஹாவிஷ்ணுவின் பொருட்டு, 3. **सारं** (ஸாரம்) என்றால் ப்ரணவம்; **तेन गम्यत इति सारंगः** (தேந கம்யத இதி ஸாரங்க:) ப்ரணவத்தால் ப்ரதிபாதிக்கப்படுகிற பரப்ரஹ்மத்தின் பொருட்டு,

नमो नमः (நமோ நம:) = நமஸ்காரம், நமஸ்காரம்.

पद्मप्रबोधाय (பத்மப்ரபோதாய) = தாமரைப் புஷ்பங்களை மலரச்செய்யும் ஸூர்யனின் பொருட்டு. 2. **पद्मया प्रबोधः यस्य सः पद्मप्रबोधः** (பத்மயா ப்ரபோத: யஸ்ய ஸ: பத்மப்ரபோத:) என்ற ஸமாஸத்தால், தினந்தோறும் ஸ்ரீமஹாவிஷ்ணுவின் பொருட்டு, 3. ஹ்ருதய கமலத்தை மலரச் செய்கிற பரப்ரஹ்மத்தின் பொருட்டு,

नमः (நம:) = நமஸ்காரம்.

प्रचण्डाय (ப்ரசண்டாய) = 1. உக்கிரமான கிரணங்களோடு கூடின ஸூர்யனின் பொருட்டு, 2. அநுபாஸகர்களுடைய விஷயத்தில் அதிகக்கோபத்தையடையும் ஸ்ரீமஹாவிஷ்ணுவின் பொருட்டு, 3. ஸர்வ சக்திமத்வம் என்ற குணத்தோடு கூடிய பரப்ரஹ்மத்தின் பொருட்டு,

ते (தே) = உன்னைக் குறித்து,

नमः अस्तु (நம: அஸ்து) = நமஸ்காரம் இருக்கட்டும்.

இந்த ச்லோகத்தில் ஐந்து நாமாக்கள் அடங்கியிருக்கின்றன. அவற்றின் நான்காம் வேற்றுமை உருவங்களாவன—

1.	उग्राय नमः	உக்ராய நம:
2.	वीराय नमः	வீராய நம:
3.	सारंगाय नमः	ஸாரங்காய நம:
4.	पद्मप्रबोधाय नमः	பத்மப்ரபோதாய நம:
5.	प्रचण्डाय नमः	ப்ரசண்டாய நம:.

ब्रह्मेशानाच्युतेशाय सूर्यायादित्यवर्चसे ।
भास्वते सर्वभक्षाय रौद्राय वपुषे नमः ॥ १९ ॥

ப்ரஹ்மேஶாநாச்யுதேசாய ஸூர்யாய ஆதித்யவர்ச்சஸே ।
பாஸ்வதே ஸர்வபக்ஷாய ரௌத்ராய வபுஷே நம: ॥ 19 ॥

ब्रह्मेशानाच्युतेशाय (ப்ரஹ்மேஶாநாச்யுதேஶாய) = 1. ஸ்ருஷ்டிஸ்திதி ஸம்ஹாரம் என்ற முத்தொழில்களைச் செய்யும் த்ரிமூர்த்திகளைத்தனக்கு யஜமானர்களாக உடைய ஸூர்ய பகவானின் பொருட்டு, 2. ब्रह्मेशानयोः (ப்ரஹ்மேஶாநயோ:) ப்ரஹ்மா ருத்ரன்

இருவருககும் युअच्तेश: (அச்யுதேஶ:) அப்ரச்யுதமான நியந்தா என்றதனால் ப்ரஹ்மா, ருத்ரன் இவர்கள் இருவருக்கும் நியந்தாவான ஸ்ரீமஹாவிஷ்ணுவின் பொருட்டு, 3. த்ரிமூர்த்திகளுக்கும் ஈச்வரனான பரப்ரஹ்மத்தின் பொருட்டு,

नमः (நம:) = நமஸ்காரம்.

सूर्याय (ஸூர்யாய) = 1. सुष्ठु ईरयति प्रेरयति इति सूर्यः (ஸுஷ்டு ஈரயதி ப்ரேரயதி இதி ஸூர்ய:) என்ற ஸமாஸத்தால், பிராணிகளுடைய சேஷ்டைகளுக்குக் காரணமான ஸூர்ய பகவானின் பொருட்டு, 2. ஸர்வ ஜகத்துக்கும் அந்தர்யாமியான மஹாவிஷ்ணுவின் பொருட்டு, 3. கார்யகாரண ஸங்காதங்களுக்குச் சேதயிதாவான பரப்ரஹ்மத்தின் பொருட்டு,

नमः (நம:) = நமஸ்காரம்.

आदित्यवर्चसे (ஆதித்யவர்ச்சஸே) = 1. आदित्यरूपं वर्चः दीप्तिः यस्य सः (ஆதித்யரூபம் வர்ச்ச: தீப்தி: யஸ்ய ஸ:) என்ற ஸமாஸத்தால், ஸர்வஜகத்தையும் பிரகாசம் செய்துவைக்கிற தேஜஸ்ஸோடு கூடிய ஸூர்யனின் பொருட்டு, 2. आदित्यानां देवानामपि वर्चः दीप्तिः यस्मात् सः (ஆதித்யாநாம் தேவாநாமபி வர்ச்ச: தீப்தி: யஸ்மாத் ஸ:) என்ற ஸமாஸத்தால், தேவர்களுக்கும் பிரகாசத்தைக் (மஹிமை) கொடுக்கிற ஸ்ரீமஹாவிஷ்ணுவின் பொருட்டு, 3. आदित्यस्य वर्चः ज्ञानं यस्मात् सः (ஆதித்யஸ்ய வர்ச்ச: ஜ்ஞாநம் யஸ்மாத் ஸ:) என்ற ஸமாஸத்தால், ஸூர்ய பகவானுக்கும் ஆத்ம தத்துவத்தை உபதேசித்த பரப்ரஹ்மத்தின் பொருட்டு, [இதில் ப்ரமாண வாக்யம் 'इमं विवस्वते योगं

प्रोक्तवानहमव्ययन् இமம் விவஸ்வதே யோகம் ப்ரோக்தாவாநஹமவ்யயம்' என்ற கீதா வாக்கியம்.]

नमः (நம:) = நமஸ்காரம்.

भास्वते (பாஸ்வதே) = 1. பிரகாசிக்கிற ஸூர்யனின் பொருட்டு, 2. பக்தர்களை ரக்ஷிக்கும் மஹாவிஷ்ணுவின் பொருட்டு, 3. ஸ்வயம் ப்ரகாச ஜ்யோதி ஸ்வரூபமான பரப்ரஹ்மத்தின் பொருட்டு,

नमः (நம:) = நமஸ்காரம்.

सर्वभक्षाय (ஸர்வபக்ஷாய) = 1. கிரணங்களால் ஸகல பதார்த்தங்களையும் பக்ஷிக்கிற (உலரச் செய்கிற) ஸூர்ய பகவானின் பொருட்டு, 2. अहं हि सर्वयज्ञानां भोक्ता च प्रभुरेव च (அஹம் ஹி ஸர்வயஜ்ஞாநாம் போக்தா ச ப்ரபுரேவ ச) என்ற சாஸ்த்ரத்தை அவலம்பித்து, ஸர்வ யஜ்ஞங்களிலும் ஆராதிக்கப் பெறுகிற தேவதையாகவும், ஸர்வ யஜ்ஞங்களுக்கும் பலனைக் கொடுக்கிற தேவதையாகவும் இருக்கிற ஸ்ரீமஹாவிஷ்ணுவின் பொருட்டு, 3. यस्य ब्रह्म च क्षत्रं च उभे भवत ओदने (யஸ்ய ப்ரஹ்ம ச க்ஷத்ரம் ச உபே பவத ஓதநே) என்ற ச்ருதியை அநுஸரித்து ஸர்வ ஜகத்தையும் ஸம்ஹரிக்கிற பரப்ரஹ்மத்தின் பொருட்டு,

नमः (நம:) = நமஸ்காரம்.

रौद्राय वपुषे (ரௌத்ராய வபுஷே) = 1. பயங்கரமான சரீரத்தோடு கூடிய ஸூர்யனின் பொருட்டு, 2. ருத்ராக்ருதியான நரஸிம்ஹாவதாரம் செய்த மஹாவிஷ்ணுவின் பொருட்டு, 3. रुत् (ருத்) என்றால் துக்கம். அதற்குக் காரணமான ராக த்வேஷங்கள், அந்த இரண்டுக்கும் காரணமான மூலாஜ்ஞானம்,

இவற்றை विद्रावयति (வித்ராவயதி) வெகு தூரத்தில் விரட்டிவிடுகிருன் என்ற காரணத்தினுல் रुद्रः (ருத்ர:) என்ற பதம் ஏற்பட்டது. ருத்ர ஸம்பந்தியான சரீரத்தோடு கூடினவன் என்பதனுல், அஜ்ஞானத்தை ஸம்ஹாரம் செய்கிற விஷயத்தில் ஸமர்த்தமான ஞானத்தைத் தன் சரீரமாக உடைய பரப்ரஹ்மத்தின் பொருட்டு,

नमः (நம:) = நமஸ்காரம்.

இந்த ச்லோகத்திலுள்ள நாமாக்கள் ஆறு. அவற்றின் நான்காம் வேற்றுமை உருவங்களாவன—

1. ब्रह्मेशानाच्युतेशाय नमः — ப்ரஹ்மேஶாநாச்யுதேஶாய நம:]
2. सूर्याय नमः — ஸூர்யாய நம:
3. आदित्यवर्चसे नमः — ஆதித்யவர்ச்சஸே நம:
4. भास्वते नमः — பாஸ்வதே நம:
5. सर्वभक्षाय नमः — ஸர்வபக்ஷாய நம:
6. रौद्राय वपुषे नमः — ரௌத்ராய வபுஷே நம:

तमोघ्नाय हिमघ्नाय शत्रुघ्नायामितात्मने ।
कृतघ्नघ्नाय देवाय ज्योतिषां पतये नमः ॥ २० ॥

தமோக்நாய ஹிமக்நாய ஶத்ருக்நாய அமிதாத்மநே |
க்ருதக்நக்நாய தேவாய ஜ்யோதிஷாம் பதயே நம: ‖ 20 ‖

तमोघ्नाय (தமோக்நாய) = 1. இருளை நீக்கும் ஸூர்யனின் பொருட்டு, 2. ஸ்தூலாஜ்ஞானத்தை நீக்கும் ஸ்ரீமஹாவிஷ்ணுவின் பொருட்டு, 3. ஸம்ஸார பந்தத்தை நாசம் செய்யும் பரப்ரஹ்மத்தின் பொருட்டு,

नमः (நம:) = நமஸ்காரம்.

हिमघ्नाय (ஹிமக்நாய) = 1. பனியை நீக்கும் ஸூர்யனின் பொருட்டு, 2. மலின வாஸனையை நாசம் செய்துவிடுகிற மஹாவிஷ்ணுவின் பொருட்டு, 3. மனோ நாசத்தைச் செய்துவிடுகிற பரப்ரஹ்மத்தின் பொருட்டு,

नमः (நம:) = நமஸ்காரம்.

शत्रुघ्नाय (ஶத்ருக்நாய) = 1. உபாஸகர்களுடைய சத்துருக்களை நாசம் செய்துவிடுகிற ஸூர்யனின் பொருட்டு, 2. இந்த்ரியங்களாகிய சத்துருக்களை நாசம் செய்துவிடுவதனால் ஹ்ருஷீகேசன் என்ற பெயருடன் கூடிய ஸ்ரீமஹாவிஷ்ணுவின் பொருட்டு, 3. ஜடமான தேகத்தில் அஹம் என்ற அபிமானம் சத்துருவாகச் சொல்லப்படும். அந்தச் சத்துருவை अहं ब्रह्मास्मि (அஹம் ப்ரஹ்மாஸ்மி) என்ற தன்னுடைய ஸாக்ஷாத்காரத்தை உண்டுபண்ணி, அதன்மூலம் அஹம், மம என்ற பாவத்தைத் தொலைத்து, அதிலிருந்து மற்றச் சத்துருக்கள் கடன்கள் ரோகங்கள் ஆகியவற்றை நாசம் செய்து கொடுத்து, ஞானிகளுக்கு ஆனந்தத்தைக் கொடுக்கும் பரப்ரஹ்மத்தின் பொருட்டு,

नमः (நம:) = நமஸ்காரம்.

अमितात्मने (அமிதாத்மனே) = 1. எங்கும் நிறைந்த ஸ்வரூபத்தோடு கூடிய ஸூர்யனின் பொருட்டு, 2. அளவுக்கு அகப்படாததான சரீரத்தோடு கூடின த்ரிவிக்ரம அவதாரம் செய்த ஸ்ரீமஹாவிஷ்ணுவின் பொருட்டு, 3. தேச கால வஸ்து பரிச்சேத சூன்யமான அகண்ட ப்ரஹ்மத்தின் பொருட்டு,

नमः (நம:) = நமஸ்காரம்.

कृतघ्नघ्नाय (*க்ருதக்நக்நாய*) = 1. உபகாரத்தை மறந்தவன் க்ருதக்னன் என்று சொல்லப்படுவான். அந்த க்ருதக்னனை அழிப்பதில் ம்ருத்யுவாக விளங்கி வரும் ஸூர்யனின் பொருட்டு, 2. **कृतं** (க்ருதம்) என்றால் பகவானால் ஸ்ருஷ்டிக்கப்பட்டு மனிதனுக்குக் கொடுக்கப்பட்டிருக்கும் இந்த்ரிய வர்க்கங்கள். அவற்றைப் பகவத் விஷயமாக உபயோகப்படுத்தாமல், விஷயாதிகளில் உபயோகப்படுத்தி வரும் அஜ்ஞ ஜனங்கள் க்ருதக்ன கோடியில் சேர்க்கப்படுகிறார்கள். அதாவது, பகவத்விமுகர்களான ஜனங்கள் (பகவானை உபாஸிக்காத ஜனங்கள்). அவர்களை நாசம் செய்கிற ஸ்ரீமஹாவிஷ்ணுவின் பொருட்டு, 3. **कृतं** (க்ருதம்) என்றால் பரமாசார்யர்களால் தனக்கு உபதேசிக்கப்படும் ரஹஸ்யம். அதை மறந்து குருத்ரோஹியாகும் பாபிகள் க்ருதக்ன பதத்தால் சொல்லப்படுவார்கள். அவர்களை நித்ய ஸம்ஸாரியாகச் செய்து ஸகல புருஷார்த்தங்களிலிருந்தும் ப்ரஷ்டர்களாகச் செய்து வைக்கும் பரப்ரஹ்மத்தின் பொருட்டு,

नमः (நம:) = நமஸ்காரம்.

देवाय (*தேவாய*) = 1. ஜ்வலிக்கிற ஸூர்யனின் பொருட்டு, 2. க்ரீடார்த்தமாக லோகத்தில் அநேக லீலாவதாரங்களைச் செய்து வருகிற ஸ்ரீமந்நாராயணனின் பொருட்டு, 3. சிதாநந்த ஜ்யோதிஸ்ஸை ஸ்வரூபமாக உடைய பரப்ரஹ்மத்தின் பொருட்டு,

नमः (நம:) = நமஸ்காரம்.

ज्योतिषां पतये (*ஜ்யோதிஷாம் பதயே*) = 1. பிரகாசிக்கிற அக்கினி முதலான ஜ்யோதிஸ்ஸுக்களுக்குள் முதன்மையான ஸூர்யனின் பொருட்டு, 2. இந்த்ரி

யங்களுக்கெல்லாம் நியந்தா்வான மஹாவிஷ்ணுவின் பொருட்டு, 3. உபநிஷத்துக்களுக்கெல்லாம் அதிபதி யான பரப்ரஹ்மத்தின் பொருட்டு,

नमः (நம:) = நமஸ்காரம்.

இந்த ச்லோகத்தில் ஏழு நாமாக்கள் இருக் கின்றன. அவற்றின் நான்காம் வேற்றுமை உருவங் களாவன—

1. **तमोघ्नाय नमः** தமோக்நாய நம:
2. **हिमघ्नाय नमः** ஹிமக்நாய நம:
3. **शत्रुघ्नाय नमः** ஶத்ருக்நாய நம:
4. **अमितात्मने नमः** அமிதாத்மநே நம:
5. **कृतघ्नघ्नाय नमः** க்ருதக்நக்நாய நம:
6. **देवाय नमः** தேவாய நம:
7. **ज्योतिषां पतये नमः** ஜ்யோதிஷாம்பதயே நம:

तप्तचामीकराभाय वह्नये विश्वकर्मणे ।
नमस्तमोभिनिघ्नाय घृणये लोकसाक्षिणे ॥ २१ ॥

தப்தசாமீகராபாய வஹ்நயே விஶ்வகர்மணே ।
நமஸ் தமோபிநிக்நாய க்ருணயே லோகஸாக்ஷிணே ॥ 21 ॥

तप्तचामीकराभाय (தப்தசாமீகராபாய) = 1. தங்க வர்ணமான சரீரத்தோடு கூடின ஸூர்யனின் பொருட்டு, 2. **हिरण्मयः पुरुषो दृश्यते** (ஹிரண்மய: புருஷோ த்ருஶ்யதே) என்ற ச்ருதியை அநுஸரித்து ஸூர்ய மண்டலத்தில் ஜ்யோதிர்மயமான சரீரத்தோடு விளங்கிவரும் ஸகுண ப்ரஹ்மத்தின் பொருட்டு, 3. தப்தமான (உருக்கிய) ஸ்வர்ணம் போல் ஜ்வலிக்கும் ப்ரஹ்மநிஷ்டர்களுக்கு, **आभा दीप्तिः** (ஆபா

தீப்தி:) அதாவது ஸ்வரூப ப்ரகாசமானது எந்த ப்ரஹ்மத்திலுல் ஏற்படுகிறதோ அந்த ப்ரஹ்மத்தின் பொருட்டு,

नमः (நம:) = நமஸ்காரம்.

वह्नये (வஹ்நயே) = 1. ராத்திரியில் அக்கினி ரூபமாக விளங்கி வரும் ஸூர்யனின் பொருட்டு, 2. அக்கினியையே பிராதானமாக உடைய யஜ்ஞ யாகாதி க்ரதுக்களுக்குப் பலதாதாவான ஸ்ரீமஹா விஷ்ணுவின் பொருட்டு, 3. ஸம்ஸாரமாகிய அரண்யத்தை முமுக்ஷுக்களுக்குப் பஸ்மமாகச் செய்யும் விஷயத்தில் சிதக்னி ஸ்வரூபமாக விளங்கும் பரப்ரஹ்மத்தின் பொருட்டு,

नमः (நம்) = நமஸ்காரம்.

विश्वकर्मणे (விஶ்வகர்மணே) = 1. ஜகத்தில் ஸகல கர்மாக்களையும் செய்வதற்குப் பிரகாசத்தைக் கொடுக்கிற ஸூர்யனின் பொருட்டு, 2. ஜகத்தை ஸ்ருஷ்டிப்பதையே தன் தொழிலாக உடைய ஸகுண ப்ரஹ்மத்தின் பொருட்டு, 3. ஜகத்துக்கு அதிஷ்டானமான நிர்குண ப்ரஹ்மத்தின் பொருட்டு,

नमः (நம:) = நமஸ்காரம்.

तमोभिनिघ्नाय (தமோபிநிக்நாய) = 1. தம: என்ற ராத்திரி காலத்தில் மனிதர்களுக்கு, கடம் படம் என்ற விவேகம் இல்லாமலிருக்கும் தன்மையைப் போக்கடிக்கும் ஸ்வபாவத்தோடு கூடிய ஸூர்யனின் பொருட்டு, 2. மாயையிலிருந்து பக்தகோடிகளைத் தரணம் செய்துவைக்கிற ஸ்ரீமஹாவிஷ்ணுவின் பொருட்டு, 3. ஜன்மாவுக்குக் காரணமான ஸஞ்சிதம், ஆகாமி முதலான கர்மாக்களைப் பிராணிகளுக்கு

இல்லாமல் போக்கடிக்கும் பரப்ரஹ்மத்தின் பொருட்டு,

नमः (நம:) = நமஸ்காரம்.

घृणये (க்ருணயே) = 1. பிரகாசத்தை ஸ்வரூபமாக உடைய ஸூர்யனின் பொருட்டு, 2. ஞான யோகத்தைப் பக்தர்களுக்குக் கொடுக்கும் மஹா விஷ்ணுவின் பொருட்டு, 3. சைதன்யம் என்ற தீப்தி (ப்ரகாசம்) யோடு கூடின பரப்ரஹ்மத்தின் பொருட்டு,

नमः (நம:) = நமஸ்காரம்.

लोकसाक्षिणे (லோகஸாக்ஷிணே) = 1. பிராணிகளுடைய புண்யம் பாபம் என்ற கர்மாக்களுக்கு ஸாக்ஷியாக இருக்கிற ஸூர்யனின் பொருட்டு, 2. ஸர்வ லோகங்களிலும் அந்தர்யாமியாக இருக்கிற மஹா விஷ்ணுவின் பொருட்டு, 3. த்ருச்ய ப்ரபஞ்சத்துக்கு ஸாக்ஷி சைதன்யமாக இருக்கிற பரப்ரஹ்மத்தின் பொருட்டு,

नमः (நம:) = நமஸ்காரம்.

இந்த ச்லோகத்தில் ஆறு நாமாக்கள் இருக்கின்றன. அவற்றின் நான்காம் வேற்றுமை உருவங்களாவன—

1. तप्तचामीकराभाय नमः தப்தசாமீகராபாய நம:
2. वह्नये नमः வஹ்நயே நம:
3. विश्वकर्मणे नमः விஸ்வகர்மணே நம:
4. तमोभिनिघ्नाय नमः தமோபிநிக்நாய நம:
5. घृणये नमः க்ருணயே நம:
6. लोकसाक्षिणे नमः லோகஸாக்ஷிணே நம:

नाशयत्येष वै भूतं तमेव सृजति प्रभुः ।
पायत्येष तपत्येष वर्षत्येष गभस्तिभिः ॥ २२ ॥

நாஶயத்யேஷ வை பூதம் தமேவ ஸ்ருஜதி ப்ரபு: ।
பாயத்யேஷ தபத்யேஷ வர்ஷத்யேஷ கபஸ்திபி: ॥ 22 ॥

एष वै (ஏஷ வை) = இந்த ஸூர்யன்தான், **भूतं** (பூதம்) = ஜகத்தை, **सृजति** (ஸ்ருஜதி) = ஸ்ருஷ்டி காலத்தில் உண்டுபண்ணுகிறுன், **प्रभुः (पालकः भवति)** ப்ரபு: (பாலக: பவதி) = ரக்ஷிக்கிறவனுக ஆகிறுன். **तमेव** (தமேவ) = அந்த ஜகத்தையே, **नाशयति** = (நாஶயதி) பிரளய காலத்தில் நாசம் செய்கிறுன். **एषः** (ஏஷ:) = இந்த ஸூர்யன், **पायति** (பாயதி) = தன் கிரணங்களால் ஜலத்தைச் சோஷிக்கச் செய்கிறுன். **एषः** (ஏஷ:) = இந்த ஸூர்யன், **तपति** (தபதி) = பிராணிகளைத் தபிக்கச் செய்கிறுன். **एषः** (ஏஷ:) = இந்த ஸூர்யன், **गभस्तिभिः** (கபஸ்திபி:) = தன் கிரணங்களினுல், **वर्षति** (வர்ஷதி) = ஜலத்தை வர்ஷிக்கிறுன்.

இந்த ச்லோகத்தில் **एषः** (ஏஷ:) என்ற பதத்துக்கு 1. ஸூர்யன், 2. ஸூர்யமண்டலாந்தர்வர்த்தியான பரமேச்வரன், 3. ஹ்ருதயபுண்டரீகவாஸியான பரப்ரஹ்மம் என்று அர்த்தம் வைத்துக்கொள்ளவேண்டும். ஸ்ருஷ்டி ஸ்திதி ப்ரளயமும் தைனந்தினம், அவாந்தரம், மஹாப்ரளயம் என்று மூன்று விதம் உண்டு. பிரதிதினம் பகலில் ஸ்ருஷ்டியும், ராத்திரியில் பிரளயமுமாகச் சொல்வது தைனந்தின ஸ்ருஷ்டி ப்ரளயமாக ஆகும். மன்வந்தரம் முடியும்போது ஏற்படுகிற பிரளயத்தையும், மன்வந்தரம் ஆரம்பிக்கும்போது உண்

டாகும் ஸ்ருஷ்டியையும் மன்வந்தர ஸ்ருஷ்டி ப்ரளய மாக ஒப்புக்கொள்ள வேண்டும். கல்பத்தின் முடிவுக் காலத்தில் ஏற்படுகிற பிரளயத்தையும் கல்பத்தின் ஆதியில் ஏற்படுகிற ஸ்ருஷ்டியையும் மஹா ஸ்ருஷ்டி ப்ரளயமாக அறிய வேண்டும். **एष:** (ஏஷ:) என்ற பதத்தின் பொருளே ஸ்ருஷ்டி ஸ்திதி ப்ரளயங்களுக்குக் கர்த்தாவாக மேற்கண்ட ச்லோகத்தில் சொல்லப் படுகிறது.

தைனந்தின ஸ்ருஷ்டி முதலானவற்றில் ஸூர்யனைக் கர்த்தா வாகவும், அவாந்தர ஸ்ருஷ்டி களில் மஹாவிஷ்ணுவைக் கர்த்தாவாகவும், மஹா ப்ரளய ஸ்ருஷ்டிகளில் பரப்ரஹ்மத்தைக் கர்த்தா வாகவும் வைத்துக்கொண்டு, **एष:** (ஏஷ:) என்ற பதத்துக்கு 'ஸ்தூலம், ஸூக்ஷ்மம், காரணம்' என்று மூன்று அர்த்தங்களையும் பாவித்துக்கொள்ள வேண்டும்.

पायति (பாயதி) என்ற இடத்தில், **पै शोषणे** (பை ஶோஷணே) என்ற தாதுவை அநுஸரித்து, ஜலத் தையும் பாவத்தையும் பவபந்தத்தையும் சோஷிக்கச் செய்கிறது என்ற மூன்று விதமான அர்த்தத்தை அறிந்துகொண்டு, அந்த அந்த விதமான தேவதா பரமாக அர்த்தத்தை நயனம் செய்ய வேண்டும்.

तपति (தபதி) என்ற பதத்தினால் வெயிலினால் தாபம், பாவத்தினால் தாபம், பிறப்பு இறப்பு என்ற பவபந்தத்தினால் தாபம் என்ற மூன்றையும் அறிக.

वर्षति (வர்ஷதி) என்ற பதத்தினால் ஜலத்தை வர்ஷிக்கிறது, புண்யத்தை வர்ஷிக்கிறது. ஆனந் தத்தை வர்ஷிக்கிறது என்ற மூன்றையும் அறிக.

गभस्तिभिः (கபஸ்திபி:) என்ற பதத்திஞல் கிரணங்கள், அந்தரங்க பக்தர்கள், ஞானரச்மிகள் என்ற மூன்று வித அர்த்தத்தையும் அறிக.

இந்த ச்லோகத்தில் ஆறு நாமாக்கள் அடங்கி யிருக்கின்றன. அவற்றின் நான்காம் வேற்றுமை உருவங்களாவன—

1. भूतस्रष्ट्रे नमः — பூதஸ்ரஷ்ட்ரே நம:
2. भूतपालाय नमः — பூதபாலாய நம:
3. भूतनाशाय नमः — பூதநாஶாய நம:
4. पायते नमः — பாயதே நம:
5. तपते नमः — தபதே நம:
6. वर्षते नमः — வர்ஷதே நம:

एष सुप्तेषु जागर्ति भूतेषु परिनिष्ठितः ।
एष चैवाग्निहोत्रं च फलं चैवाग्निहोत्रिणाम् ॥ २३ ॥

ஏஷ ஸுப்தேஷு ஜாகர்த்தி பூதேஷு பரிநிஷ்டித: ।
ஏஷ சைவாக்நிஹோத்ரம் ச பலம் சைவாக்நிஹோத்ரிணாம் ॥

एषः (ஏஷ:)—இந்த ஸூர்ய பகவான், भूतेषु सुप्तेषु (பூதேஷு ஸுப்தேஷு)=பிராணிகள் உபரதி அடைந்திருக்கும்போது (தூங்கும்போது), जागर्ति (ஜாகர்த்தி) =தான் தூங்காமல் விழித்துக்கொண்டிருக்கிருன். भूतेषु (பூதேஷு) = பிராணிகளிடத்தில், परिनिष्ठितः (பரிநிஷ்டித:)=அந்தர் யாமியாக விளங்கி வருகிருன். एष चैव (ஏஷ சைவ)=இவன்தான், अग्निहोत्रं (அக்நிஹோத்ரம்)=அக்நிஹோத்ரம் என்ற ஸத்கர்மாவுக்கு ஸாக்ஷியாக விளங்கி வருகிறவன். एष चैव (ஏஷ சைவ) =இந்த ஸூர்ய பகவான்தான், अग्निहोत्रिणां (அக்நிஹோத்ரிணம்)=அக்நிஹோத்ரம் செய்துவருகிற ஆஹி

தாக்நிகள் என்ற தீக்ஷிதர்களுக்கு, फलं च (பலம் ச) — பலனைக் கொடுக்கிற தேவதையுமாக ஆகிறான்.

இந்த ச்லோகத்திலும் முன்போலவே एष: (ஏஷ:) என்றால் ஸூர்யன், மஹாவிஷ்ணு, பரப்ரஹ்மம் என்ற மூன்று அர்த்தத்தையும் அறிந்து கொள்க.

भूतेषु सुप्तेषु (பூதேஷு ஸுப்தேஷு) என்ற பதத்திற்கு, 1. பிராணி அனைத்தும் தூங்கும்போது, 2. சக்ஷுராதி கரணங்கள் (இந்த்ரியங்கள்) உபரதியை (ஒழிவை) அடைந்திருக்கும்போது, 3. பஞ்ச பூதங்களும் ஸ்வரூபத்தில் லயத்தை அடைந்திருக்கும்போது என்று பொருள் அறிக.

जागर्ति (ஜாகர்த்தி) என்ற பதத்திற்கு, 1. பிராணிகளுக்குத் தெரியாமல் மறைவாகப் பிரகாசிக்கிறான், 2. நித்ய சித்ரூபியாக பாஸிக்கிறான், 3. அவசிஷ்ட சைதன்யமாக மிகுகிறான் என்று பொருள்.

अग्निहोत्रं (அக்நிஹோத்ரம்) என்ற பதத்திற்கு, 1. த்ரேதாக்நியில் செய்யப்படும் புரோடாசாதி ஹோமம், 2. த்யுலோகம், பர்ஜன்யன், ப்ருத்வீ, புருஷன், யோஷித் என்ற ஐந்து அக்கினியில் செய்யப்படும் ச்ரத்தா, ஸோமம், வ்ருஷ்டி, அன்னம், ரேதஸ் என்ற ஐந்து வித ஹோமங்கள், 3. ஐந்து இந்த்ரியங்களாகிற அக்கினியில் விஷயாநுபவமாகிற ஹோமம் என்று பொருள்.

अग्निहोत्रिणां फलं (அக்நிஹோத்ரிணாம் பலம்) என்ற பதத்தினால், 1. ஸ்வர்க்க லோகம், 2. கார்யப்ரஹ்ம

லோகம், 3. சுத்தப்ரஹ்ம லோகம். என்ற மூன்று விதமான தத்துவங்களை அறிக.

இந்த ச்லோகத்தில் நான்கு நாமாக்கள் அடங்கியிருக்கின்றன அவற்றின் நான்காம் வேற்றுமை உருவங்களாவன—

1. सुप्तेषु जाग्रते नमः। ஸுப்தேஷு ஜாக்ரதே நம:.
2. भूतेषु परिनिष्ठिताय नमः। பூதேஷு பரிநிஷ்டிதாய நம:.
3. अग्निहोत्राय नमः। அக்நிஹோத்ராய நம:.
4. अग्निहोत्रिणां फलाय नमः। அக்நிஹோத்ரிணும் பலாய நம:.

वेदाश्च क्रतवश्चैव क्रतूनां फलमेव च।
यानि कृत्यानि लोकेषु सर्व एष रविः प्रभुः ॥ २४ ॥

வேதாஸ்ச க்ரதவஸ்சைவ க்ரதூநாம் பலமேவ ச
யாநி க்ருத்யாநி லோகேஷு ஸர்வ ஏஷ ரவி: ப்ரபு: ‖ 24

एषः रविः (ஏஷ: ரவி:)= இந்த ஸூர்யன்தான், **वेदाः** (வேதா:)= ரிக் யஜுஸ் ஸாம அதர்வம் என்ற நான்கு வேதங்களுடைய ஸ்வரூபி. **च** (ச)= அஷ்ட வஸுக்கள், ஏகாதச ருத்திரர்கள், த்வாதச ஆதித்தியர்கள் முதலான தேவர்களுடைய ஸ்வரூபி. **क्रतवः** (க்ரதவ:)= ஸோமயாகம் முதல் அச்வமேதம் வரை யஜ்ஞங்களுடைய ஸ்வரூபியோ, **क्रतूनां फलमेव च** (க்ரதூநாம் பலமேவ ச)= ஸத் கர்மாக்களுடைய

பயனுகிற ஸ்வர்க்காதிகளும் இந்த ஸூர்யனுடைய வீபூதிகளே (மஹிமை), सर्वेषु लोकेषु (ஸர்வேஷு லோகேஷு) = ஸர்வ ப்ராணிகளிடத்திலும், यानि कृत्यानि (யாநி க்ருத்யாநி) = எந்த எந்தக் கர்மாக்களோ, அவற்றுக்கு ஸாதனங்களோ, (அதாவது, ரித்விக், யஜமானன், ஸமித், ஆஜ்யம், பசு முதலானவை). तैः (தை:) = அந்த ஸாதனங்களினுல் தன் பக்தர்களான பிராணிகளுக்குப் பலனைப் பிரித்துக் கொடுப்பதில், सर्वः प्रभुः (ஸர்வ: ப்ரபு:) = ஸமஸ்த விதமான ஸாமர்த்ய முள்ள ப்ரபுவும், एष एव (ஏஷ ஏவ) = இந்த ஸூர்யனே.

இந்த ச்லோகத்திலும் மேற்கண்டபடி एषः (ஏஷ:) என்ருல் ஸூர்யன், மஹாவிஷ்ணு, பரப்ரஹ்மம் என்று மூன்றுவித அர்த்தத்தை அறிந்துகொள்ள வேண்டும்.

வேதங்களோ, க்ரதுக்களோ, அவற்றின் பலன் களோ, மற்றப் பிராணிகளால் செய்யப்படும் கர்மாக் களோ, அந்த நான்கு வர்க்கங்களிலும், 1. ஸூர்யனை ஸாக்ஷியாகவும், 2. பகவானுன விஷ்ணுவைப் பல தாதாவாகவும், 3. பரப்ரஹ்மத்தை அந்தக் கர்மாக் களுக்குத் தானே பந்தத்தைக் கொடுக்கும் ஸ்வ பாவத்தை மாற்றி, மோக்ஷத்தைக் கொடுக்கும் சக்தியை அளிக்கிற அதிஷ்டான சைதன்யமாகவும் அறிக.

இந்த ச்லோகத்தில் ஒரே நாமா தான் அடங்கி யிருக்கிறது, அதன் நான்காம் வேற்றுமை உருவம்—

परमसमर्थाय ब्रह्मणे नमः । பரமஸமர்த்தாய ப்ரஹ்ம ணே நம:.

फलश्रुति—பலச்ருதி

एनमापत्सु कृच्छ्रेषु कान्तारेषु भयेषु च।
कीर्तयन् पुरुषः कश्चित् नावसीदति राघव ॥ २५ ॥

ஏநமாபத்ஸு க்ருச்ரேஷு காந்தாரேஷு பயேஷு ச |
கீர்த்தயந் புருஷ: கஶ்சித் நாவஸீததி ராகவ ‖ 25

एनं (ஏநம்) = இந்தப் பரமாத்மாவை (ஸூர்யனை), आपत्सु (ஆபத்ஸு) = ஆபத் காலங்களிலும், कृच्छ्रेषु कान्तारेषु (க்ருச்ரேஷு காந்தாரேஷு) = மிகவும் கடினமான காடுகளிலும், भयेषु (பயேஷு) = பயத்துக்கு ஹேதுவான ஸாதனங்கள் ஸந்நிஹிதமாக இருக்கும் போதும், कीर्तयन् (கீர்த்தயந்) = இந்த ஸ்தோத்திரத்தின் மூலமாக ஸந்தோஷிக்கச் செய்கிற कश्चित् अपि पुरुषः (கஶ்சித் அபி புருஷ:) = எந்த மனிதனானும், राघव (ராகவ) = ஹே ராமா, नावसीदति (நாவஸீததி) = துக்கத்தை அடையவே மாட்டான்.

தாத்பர்யம்:— இந்த ஆதித்யஹ்ருதய ஸ்தோத்திரத்தை யாரானாலும் பாராயணம் செய்யலாம். அதிகாரிகளின் தாரதம்ய நியமமே கிடையாது. அவ்விதம் நியதமாகப் பாராயணம் செய்துகொண்டு வருகிறவன் ஒருவிதமான துக்கத்தையும் அடைய மாட்டான். ஸகலவிதமான பயங்களும் நசித்துவிடும். துஷ்ட மிருகம் முதலியவற்றினால் யாதொருவிதமான பாதையும் ஏற்படாது. எவ்விதமான ஆபத்தும் அருகில் வராது.

पूजयस्वैनमेकाग्रो देवदेवं जगत्पतिम् ।
एतत् त्रिगुणितं जप्त्वा युद्धेषु विजयिष्यसि ॥ २६ ॥

பூஜயஸ்வைநமேகாக்ர:, தேவதேவம் ஜகத்பதிம் |
ஏதத் த்ரிகுணிதம் ஜப்த்வா யுத்தேஷு விஜயிஷ்யஸி ||

अस्मिन् क्षणे महाबाहो रावणं त्वं वधिष्यसि ।
एवमुक्त्वा तदागस्त्यो जगाम च यथागतम् ॥ २७ ॥

அஸ்மிந் க்ஷணே மஹாபாஹோ ராவணம் த்வம் வதிஷ்யஸி |
ஏவமுக்த்வா ததாகஸ்த்யோ ஜகாம ச யதாகதம் || 27 ||

हे राम (ஹே ராம)=ஹே ராமா! देवदेवं (தேவ தேவம்)=தேவர்களுக்கும் உபாஸ்யமாயும், जगत्पतिं (ஜகத்பதிம்)=ஸர்வ ஜகத்துக்கு நாதனுகவும் உள்ள, एनं (ஏநம்)=இந்தப் பரமாத்மாவை, एकाग्रः सन् (ஏகாக்ர: ஸந்)=ஒரே மனத்தோடு கூடினவனுக இருந்துகொண்டு, पूजयस्व (பூஜயஸ்வ)=திருப்தி செய்துவை. एतत् (ஏதத்)=இந்த ஆதித்ய ஹ்ருதய ஸ்தோத்திரத்தை, त्रिगुणितं यथा तथा (த்ரிகுணிதம் யதா ததா)=மூன்று தடவை ஆவ்ருத்தி ஆகும்படி, जप्त्वा (ஜப்த்வா)=ஜபம் செய்து, युद्धेषु (யுத்தேஷு)=எந்தப் போர்களிலும், विजयिष्यसि (விஜயிஷ்யஸி) = சத்துருக்களை ஜயித்துவிடுவாய். हे महाबाहो (ஹே மஹாபாஹோ)=மூலபல யுத்தத்தில் காந்தர்வாஸ்த்ர ப்ரயோகத்தினுல் உன் நிகரற்ற பாஹுபலத்தை ப்ரகாசம் செய்த மஹாவீரனே! अस्मिन् क्षणे (அஸ்மிந் க்ஷணே) = இந்த க்ஷணத்திலேயே, त्वं (த்வம்)=நீ, रावणम् (ராவணம்)=ராவணனை, वधिष्यसि (வதிஷ்யஸி) =கொல்லப்போகிருய். एवं (ஏவம்)=இந்த ப்ரகாரம்,

उक्त्वा (உக்த்வா)=சொல்லிவிட்டு, तदा (ததா)= அப்போதே, अगस्त्यः (அகஸ்த்ய:)=அகஸ்த்ய மஹர்ஷி, यथागतं च (யதாகதம் ச)=வந்த வழியாகவே, जगाम (ஜகாம)=போனார்.

தாத்பர்யம்—"ஹே ராமா! ஸூர்யனை இந்த ஸ்தோத்திரத்தினால் உபாஸிப்பது என்பது, ஸூர்யனை உபாஸிப்பதாகவும், ஸூர்யமண்டல அந்தர்வர்த்தியான பரமேச்வரனை உபாஸிப்பதாகவும், ஹ்ருதய புண்டரீகத்திலுள்ள நிர்குண ப்ரஹ்மத்தை உபாஸிப்பதாகவும், அதன்மூலம் ஸ்தூல ஸூக்ஷ்ம காரணம் என்ற மூன்று விதமான உபாஸனம் ஸித்திக்கிறபடியால், மூன்று ஆவ்ருத்தி இந்த ஸ்தோத்திரத்தை ஜபம் செய்து பகவானைத் திருப்தி செய்துவைக்க வேண்டும். அதன்மூலம் எந்த யுத்தங்களிலும் சத்துருக்களை ஜயித்துவிடுவாய். ராவணனையோ இப்போதே கொன்று ஜயித்துவிடுவாய்" என்று இவ்விதம் அகஸ்த்யமஹர்ஷி ராமபிரானுக்குச் சொல்லிவிட்டு, ஆகாச மண்டலத்தினால் வேடிக்கை பார்க்க வந்திருந்த தேவர்களுடைய கூட்டத்தில் போய்ச்சேர்ந்துகொண்டார்.

एतच्छ्रुत्वा महातेजा नष्टशोकोऽभवत् तदा ।
धारयामास सुप्रीतो राघवः प्रयतात्मवान् ॥ २८ ॥

ஏதத் ஶ்ருத்வா மஹாதேஜா: நஷ்டஶோகோபவத் ததா ।
தாரயாமாஸ ஸுப்ரீத: ராகவ: ப்ரயதாத்மவான் ॥ 28 ॥

आदित्यं प्रेक्ष्य जप्त्वा तु परं हर्षमवाप्तवान् ।
त्रिराचम्य शुचिर्भूत्वा धनुरादाय वीर्यवान् ॥ २९ ॥

ஆதித்யம் ப்ரேக்ஷ்ய ஜப்த்வா து
பரம் ஹர்ஷம் அவாப்தவாந் |
த்ரிராசம்ய ஶுசிர் பூத்வா
தநுராதாய வீர்யவாந் || 29 ||

महातेजाः (மஹாதேஜா:)=பரம தேஜஸ்வியான, **राघवः** (ராகவ:)=ஸ்ரீராமபிரான், **एतत्** (ஏதத்)=இந்த ஆதித்யஹ்ருதய ஸ்தோத்திரத்தை, **श्रुत्वा** (ஶ்ருத்வா)=உபதேசம் பெற்றுக்கொண்டு, **तदा** (ததா)=அப்போது, **प्रयतात्मवान्** (ப்ரயதாத்மவாந்)=அந்த மஹா மந்த்ரத்தை ஜபம் செய்வதில் மிகவும் யத்னமுள்ளவராயும், **सुप्रीतः सन्** (ஸுப்ரீத: ஸந்)=ஸந்தோஷமுள்ள மனத்தோடு கூடினவராயும் இருந்துகொண்டு, **धारयामास** (தாரயாமாஸ)=இந்த ஆதித்திய ஹ்ருதய ஸ்தோத்திரத்தை மனத்தினுல் த்ருடமாகத் தரித்துக் கொண்டார். **नष्टशोकः** (நஷ்டஶோக:)=தாம் விஷ்ணு என்பதை வெளிக்காட்டாமலே மனுஷ்யபாவத்துடனேயே ராவணனை எவ்விதம் வதம் செய்வது என்று அந்த நிமிஷ பர்யந்தம் இருந்த கவலையை விட்டவராகவும், **अभवत्** (அபவத்)=ஆனார். **त्रिः** (த்ரி:)=மூன்று தடவை, **आचम्य** (ஆசம்ய)=ஆசமனம் செய்துவிட்டு, **शुचिः** (ஶுசி:)=பரிசுத்தராக, **भूत्वा** (பூத்வா)=ஆகி, **धनुः** (தநு:)=தம்வில்லை, **आदाय** (ஆதாய)=எடுத்துக் கொண்டு, (ஆதித்யம்)=ஸூர்ய பகவானை, **प्रेक्ष्य** (ப்ரேக்ஷ்ய)=பார்த்துக்கொண்டு, **जप्त्वा तु** (ஜப்த்வா து) = இந்த ஆதித்யஹ்ருதய ஸ்தோத்ரத்தை மூன்று தடவை பாராயணம் செய்துவிட்டு, **वीर्यवान् सन्** (வீர்யவாந் ஸந்)=மகா பராக்கிர மத்தோடு

கூடினவராக, परं हर्षं (பரம் ஹர்ஷம்) = பரம ஸந்தோஷத்தை, अवाप्तवान् (அவாப்தவாந்) = அடைந்தார்.

தாத்பர்யம்—ஸ்ரீராம ப்ரபு அகஸ்திய மஹர்ஷி மூலமாக ஆதித்யஹ்ருதயம் என்ற ஸ்தோத்திரத்தை உபதேசம் பெற்றுக்கொண்டு, 'ராவணனை எவ்வித மான உபாயத்தினுல் கொல்வது?' என்று முன்பு இருந்த கவலையை விட்டு, பரம ஸந்தோஷமுள்ளவ ராயும், அதிக ப்ரயத்னத்தோடு கூடினவராயும் ஆனுர். மூன்று தடவை தாம் ஆசமனம் செய்துவிட்டுப் பரிசுத்தராக இருந்துகொண்டு, வில்லையும் கையில் தரித்துக்கொண்டு, ஸூர்ய பகவானைப் பார்த்துக் கொண்டே இந்த ஸ்தோத்திரத்தை ஜபம் செய்தார். ஜபம் செய்துவிட்டுப் பரம ஸந்தோஷத்தோடு இருந்து கொண்டு, யுத்தத்துக்கு ஸந்நத்தராகவும் ஆனுர்.

रावणं प्रेक्ष्य हृष्टात्मा युद्धाय समुपागमत् ।
सर्वयत्नेन महता वधे तस्य धृतोऽभवत् ॥ ३० ॥

ராவணம் ப்ரேக்ஷ்ய ஹ்ருஷ்டாத்மா
யுத்தாய ஸமுபாகமத் |
ஸர்வயத்நேந மஹதா
வதே தஸ்ய த்ருதோபவத் ‖ 30 ‖

रामः (ராம:) = ராமர், रावणम् (ராவணம்) = ராவணனை, प्रेक्ष्य (ப்ரேக்ஷ்ய) = பார்த்து, हृष्टात्मा सन् (ஹ்ருஷ்டாத்மா ஸந்) = மிகவும் பிரஸன்னமான அந்தக் கரணத்தோடு கூடினவராக இருந்துகொண்டு, युद्धाय (யுத்தாய) = யுத்தத்தின் பொருட்டு, समुपागमत् (ஸமுபாகமத்) = முன் வந்து நின்றுகொண்டார். तस्य (தஸ்ய)

=அந்த ராவணனுடைய, **वधे** (வதே)=வதத்தில், **महता** (மஹதா)=மேலான, **सर्वयत्नेन** (ஸர்வயத்நேந) =ஸகல ப்ரகாரமாகவும், **धृतः** (த்ருத:)=எண்ண முள்ளவராக, **अभवत्** (அபவத்)=ஆனார்.

தாத்பர்யம்—ஸ்ரீராமர் ஆதித்யஹ்ருதய ஸ்தோத் ரத்தை ஜபம் செய்துவிட்டு, உடன் எதிரில் யுத்தத் துக்கு ஸித்தனாக நின்ற ராவணனைப் பார்த்து, தாம் உத்ஸாஹத்துடன் ராவணனோடு போர் செய்வதற்கு முன்நோக்கிச் சென்றார். எவ்விதத்திலும் இந்தத் தடவை ராவணனைக் கொன்றுதான் யுத்தத்தை நிறுத்துகிறது என்ற த்ருடமான ஸங்கல்பத் தோடு கூடினவராகவும் இருந்தார்.

अथ रविरवदन्निरीक्ष्य रामं
मुदितमनाः परमं प्रहृष्यमाणः ।
निशिचरपतिसंक्षयं विदित्वा
सुरगणमध्यगतो वचस्त्वरेति ॥ ३१ ॥

அத ரவிரவதத் நிரீக்ஷ்ய ராமம்
முதிதமநா: பரமம் ப்ரஹ்ருஷ்யமாண: ।
நிசிசரபதிஸம்க்ஷயம் விதித்வா
ஸுரகண மத்யகதோ வசஸ் த்வரேதி ॥ 31 ॥

अथ (அத)=பிற்பாடு, **रविः**=(ரவி:) ஸூர்ய பகவான், **मुदितमना,** (முதிதமநா:)=ஸந்தோஷமுள்ள மனத்தோடு கூடினவராகவும் **निशिचरपतिसंक्षयं** (நிசிசரபதி ஸம்க்ஷயம்)=ராவணனுடைய வதத்தை, **विदित्वा** (விதித்வா)=நிச்சயம் செய்து, **परमं** (பரமம்)= மிகவும், **प्रहृष्यमाणः सन्** (ப்ரஹ்ருஷ்யமாண: ஸந்)=

ஸந்தோஷத்தை அடையப்போகிற வராயும் இருந்து கொண்டு, **सुरगणमध्यगतश्च सन्** (ஸுரகணமத்யகதஶ்ச ஸந்)=தேவர்களுடைய நடுமத்தியில் இருந்து கொண்டு, **रामं** (ராமம்)=ராமனே, **निरीक्ष्य** (நிரீக்ஷ்ய) =பார்த்து, **त्वर** (த்வர)="ராவண வதத்தில் சீக்கிர மாகப் பிரயத்தனம் செய்" **इति** (இதி)=என்ற, **वचः** (வச:)=வார்த்தையை, **अवदत्** (அவதத்)=சொன்னுர்.

தாத்பர்யம்—ஸூர்ய பகவான் தம்முடைய மண்ட லத்திலிருந்து யுத்தப் பிரதேசத்துக்கு ஸமீபமான ஆகாசத்தில் இறங்கித் தேவக் கூட்டங்களோடு யுத்தத்தைப் பார்க்க வந்திருந்தார். ஸ்ரீராமர், அகஸ் த்ய மஹர்ஷியின் மூலமாக ஆதித்யஹ்ருதயம் என்ற ஸ்தோத்திரத்தை மூன்று ஆவ்ருத்தி ஜபம் செய்ததி லிருந்தும், ஸூர்ய பகவானுக்குப் பரம ஸந்தோஷம் ஏற்பட்டது.

இனி ராவணன் நிச்சயமாக மாண்டுபோய் விடுவான் என்பதை ஸூர்ய பகவான் தீர்மானித்து விட்டார். இவ்வளவு உத்ஸாஹத்தோடு இருந்து கொண்டு, ராமரைப் பார்த்து, "ராமா, ராவண னுடைய வதத்தில் நீ கொஞ்சமேனும் விளம்பம் செய்யவேண்டாம்' என்று பரிபூர்ணமாக அநுக்ரஹம் செய்தார். இதனுல், இந்த ஸ்தோத்திரத்தை ஸூர்ய பகவானைப் பார்த்துக்கொண்டே மூன்று ஆவ்ருத்தி ஜபம் செய்கிறவர்களுக்கு, ஸூர்ய பகவானே நேரில் வந்து ஸல்லாபம் செய்து பக்தர்களுடைய ஸகல விதமான மனோரதத்தையும் பூர்த்தி செய்து கொடுப் பார் என்பது வெளியாகிறது.

"பின்பு இந்த ஸ்ரீமத் ராமாயணத்திலேயே யுத்த காண்டத்தில் 120-ஆம் ஸர்க்கத்தில், ராவண வதத்துக்குப் பிறகு பிரம்மா, ருத்திரன் முதலான தேவர்கள் ராமனருகில் வந்து, எல்லாத் தேவர்களும் ஒரே வாக்கியமாக, भवान् नारायणो देवः श्रीमान् चक्रायुधो विभुः (பவாந் நாராயணோ தேவ: ஸ்ரீமாந் சக்ராயுதோ விபு:) முதலான ஶ்லோகங்களால், 'ஸகல தேவதைகளைக் காட்டிலும் விஷ்ணுவே மேலான தெய்வம்' என்றும், 'அப்பேர்ப்பட்ட விஷ்ணுவே நீதான்' என்றும் ஸ்ரீராமனுடைய பரத்வத்தை மிகவும் அழகாகப் ப்ரதிபாதனம் செய்திருக்கிருர்கள். இவ்விதம் இருக்க, இந்த ராமனே மற்ெருரு தேவதையைத் துதிக்கிருன் என்ருல் அது எவ்விதம் ஸம்பவிக்கும்? ராமனைக் காட்டிலும் ஸூர்யனுக்குத்தான் பரத்வம் ஏற்பட நியாயம் உண்டா? அப்படி ஏற்பட்டால், பிரம்மா, ருத்திரன் முதலான தேவர்களே ராமனைப் பரவஸ்து என்று ப்ரதிபாதனம் செய்திருப்பது எப்படி உசிதமாகும்? ஆகையால் இந்த ஆதித்ய ஹ்ருதய ஸ்தோத்திரம் என்பது ஸங்கதமாக இல்லை. இந்த ஸர்க்கம் ப்ரக்ஷிப்த ஸர்க்கமாகத்தான் இருக்க வேண்டும்'' என்று சிலர் ஆக்ஷேபிப்பார்கள்.

அதற்கு ஸமாதானமாவது—உபநிஷத்தில் असौ वा आदित्यः देवमधु (அஸௌ வா ஆதித்ய: தேவமது) என்ற ஶ்ருதியால் மதுவித்யை என்று ஓர் உபாஸன மார்க்கம் சொல்லியிருக்கிறது. ஆனல் அந்த வித்யையில் ஸூர்யனுக்குத்தான் உபாஸித்வம் ஏற்படுகிறது. ஸூர்யனுக்கு ஸமானமான தேவர்களும், ஸூர்யனுக்கு மேலான தேவர்களுங்கூட அந்த

வித்யையில் உபாஸகர்களாக இருந்து வருகிறார்கள். ஸூர்யனுக்குப் பரத்வம் எப்படி ஏற்படும் என்ற ஆசங்கை வரவே, அதற்கு ஸமாதானமாக, "மது வித்யையானது கேவல மண்டலாபிமானியான ஸூர்யன் என்ற தேவதையைக் குறிப்பிடவில்லை. यः आदित्ये तिष्ठन् अन्तरो यमयति (ய: ஆதித்யே திஷ்டந் அந்தரோ யமயதி) என்ற அந்தர்யாமி ப்ராஹ்மண வாக்கியத்தை அநுஸரித்து, ஸூர்யனுக்கு அந்தர்யாமியான பரமாத்மாவையே மதுவித்யை குறிப்பிடுகிறபடியால், அந்தர்யாமியான பரமாத்மா வினிடத்தில் பரத்வமும் நிர்விவாதமானபடியால், யாதொரு தோஷத்துக்கும் அவகாசமே இல்லை. "மதுவித்யை ஸங்கதம் தான்" என்று ஸர்வஜ்ஞரான வ்யாஸாசார்யர்கள் ப்ரஹ்மமீமாம்ஸா சாஸ்த்ரத்தில் சொல்லியிருக்கிறார்கள். அதுபோல் இந்த ஆதித்யஹ்ருதய ஸ்தோத்ரமும், கேவலம் மண்டலாபிமானியான ஸூர்யன் என்ற தேவதையைக் குறிப்பதல்ல; ஸூர்யனுக்கும் அந்தர்யாமியான பரமாத்மாவைத்தான் குறித்துக் காட்டுகிறது. அப்படி இருக்கும்போது தசரத சக்கரவர்த்தியினுடைய திருக்குமாரனாக அவதாரம் செய்து, மானுஷ லீலையைத்தானும் அவலம்பித்து, மனிதர்களுக்கு ஒரு பெரிய ஆபத்து வரும்போது ஈச்வரனையே சரணமடைய வேண்டும் என்ற தர்மத்தை, தான் நன்றாக அநுஷ்டித்துக் காட்டுவதன்மூலம், இப்பேர்ப்பட்ட பரம தர்மத்தைப் பகவான் லோகத்தில் ஸ்தாபனம் செய்தான் என்பது மிகவும் ஸங்கதம் தான். ஆகையால் ஆதித்யஹ்ருதய ஸ்தோத்ரம் ப்ரக்ஷிப்த ஸர்க்கமல்ல, முக்கியமான ஸர்க்கமாகத்தான் ஆகிறது.

'இந்த ஸ்தோத்திரம் ஸூர்யனைக் குறிப்பிட வில்லை; ஸூர்யமண்டல அந்தர்யாமியைத்தான் குறிப்பிடுகிறது' என்பதற்கு, ब्रह्मेशानाच्युतेशाय (ப்ரஹ்மேஶாநாச்யுதேஶாய) என்ற ஒரு பதமே போதாதா?

த்ரிமூர்த்திகளுக்கும் ஸூர்யன் எவ்விதம் ஈசனுக ஆவான்? ஆகையால் இந்த ஸ்தோத்திரம் ப்ரஹ்மத்தைத்தான் குறிப்பிடும் என்பதில் ஸந்தேஹமே இல்லை. ஆனுல், ப்ரஹ்மாதி தேவர்கள் "நீதான் பரவஸ்து" என்று ராமனை ஸ்தோத்திரம் செய்கிருர்களே, அப்படி இருக்கும்போது அந்த ராமனே, இந்த ஸந்தர்ப்பத்தில் மற்ருெரு வஸ்துவை உபாஸிப்பது எப்படி என்ருலோ, மனுஷ்ய நடனத்தை அவலம்பித்து உபாஸித்துக் காட்டுகிருர். மேலும், ப்ரஹ்மாதி தேவர்களும், "ராமா, இந்த ஆதித்ய ஹ்ருதய ஸ்தோத்ரத்துக்கு உபாஸ்யமான தெய்வம் எதுவோ, அதுவேதான் நீ.—நீ உபாஸகன் அல்ல" என்று ஸுக்ரீவாதிகள் அநவதானத்தினுல் ராமனிடத்தில் வைத்திருக்கும் மனுஷ்யத்வ புத்தியை நீக்கி அவர்களுக்கும் ப்ரஹ்மத்வ புத்தியை உண்டுபண்ணுவதற்காகத்தான் ப்ரஹ்மாதி தேவர்கள் ஸ்ரீராமனுடைய பரத்துவத்தை விளக்கிக் காட்டினுர்கள்.

आत्मानं मानुषं मन्ये (ஆத்மாநம் மாநுஷம் மந்யே) என்ற வாக்கியத்தை அநுஸரித்து, மனுஷ்ய நிலைமையில் ராமன் உபாஸகனுக இருந்தான். விஷ்ணு என்ற நிலைமையிலோ, இந்த ஸ்தோத்ரத்துக்கு உபாஸ்யமான அந்தர்யாமியான பரமாத்மாவாகத்தான் ஆகிருன். அதில்கொஞ்சமேனும் ஸம்சயமே இல்லை. இந்த ஸ்தோத்திரத்தில் ராமனை உபாஸ்ய வஸ்து

என்று அறிந்துகொள்ள வேண்டுமானுல் हर्यश्वाय (ஹர்யஶ்வாய) என்ற பதத்தின் அர்த்தத்தைக கவனித்தமாத்திரத்திலேயே அவ்விதம்பரவஸ்துதான் என்று ஸுலபமாகத் தெரிந்துகொள்ளலாம். ஆகை யால் மனிதர்களுக்கு எவ்விதமான ஆபத்தையும் ஸுலபமாக விலக்கிக்கொள்வதற்கோ, எவ்விதமான ஸம்பத்தையும் அடைவதற்கோ, பாப க்ஷயத்துக்கோ, சத்துரு நாசத்துக்கோ, ஆயுஸ்ஸின் அபிவிருத்திக்கோ, குடும்பத்தினுடைய மேன்மைக்கோ, இந்த ஆதித்ய ஹ்ருதய ஸ்தோத்ரம் கல்பக வ்ருக்ஷம்போல் ஸ்ரீமத் ராமாயணத்தில் முக்கியமான பாகமாக விளங்கி வருகிறபடியால், ஶ்ரேயஸ்ஸை விரும்புகிற ஒவ்வோர் ஆஸ்திகரும் இதைத் தினந்தோறும் அதிக ச்ரத்தை யுடன் பாராயணம் செய்துவர வேண்டும்.

இந்த ஆதித்ய ஹ்ருதய ஸ்தோத்ரத்தைப் பாராயணம் செய்ய விரும்புகிற ஆஸ்திக சிகாமணி களுக்கு அநுகூலமாக, ஸூர்ய பிம்பத்துக்கு நமஸ் காரம் செய்யவும், வேறு ஜல கும்பத்திலோ, எந்தப் பிம்பத்திலோ, ஸூர்ய பகவானைப் பூஜித்து அர்ச்சனை செய்யவோ, அல்லது கேவலம் அசக்தர்களாக இருந் தால் வாக்கினுல் மட்டும் நாமாவளியை ஜபிப்ப தற்கும், எல்லா நாமாக்களையும் வரிசைக்ரமமாக நான்காம் வேற்றுமையிலேயே கீழே கொடுக்கிறோம்—

1. रश्मिमते नमः ।	ரஶ்மிமதே நம:
2. समुद्यते नमः ।	ஸமுத்யதே நம:
3. देवासुरनमस्कृताय नमः ।	தேவாஸுரநமஸ்க்ருதாய நம:
4. विवस्वते नमः ।	விவஸ்வதே நம:

5. भास्कराय नमः ।	பாஸ்கராய நம:
6. भुवनेश्वराय नमः ।	புவநேஶ்வராய நம:
7. सर्वदेवात्मकाय नमः ।	ஸர்வதேவாத்மகாய நம:
8. तेजस्विने नमः ।	தேஜஸ்விநே நம:
9. रश्मिभावनाय नमः ।	ரஶ்மிபாவநாய நம:
10. देवासुरगणलोकपालाय नमः ।	தேவாஸுரகணலோகபாலாய நம:
11. ब्रह्मणे नमः ।	ப்ரஹ்மணே நம:
12. विष्णवे नमः ।	விஷ்ணவே நம:
13. शिवाय नमः ।	ஶிவாய நம:
14. स्कन्दाय नमः ।	ஸ்கந்தாய நம:
15. प्रजापतये नमः ।	ப்ரஜாபதயே நம:
16. महेन्द्राय नमः ।	மஹேந்த்ராய நம:
17. धनदाय नमः ।	தநதாய நம:
18. कालाय नमः ।	காலாய நம:
19. यमाय नमः ।	யமாய நம:
20. सोमाय नमः ।	ஸோமாய நம:
21. अपांपतये नमः ।	அபாம்பதயே நம:
22. पितृमूर्तये नमः ।	பித்ருமூர்த்தயே நம:
23. वसुमूर्तये नमः ।	வஸுமூர்த்தயே நம:
24. साध्यमूर्तये नमः ।	ஸாத்யமூர்த்தயே நம:
25. अश्विमूर्तये नमः ।	அஶ்விமூர்த்தயே நம:
26. मरुन्मूर्तये नमः ।	மருந்மூர்த்தயே நம:
27. मनवे नमः ।	மநவே நம:
28. वायुमूर्तये नमः ।	வாயுமூர்த்தயே நம:
29. वह्नये नमः ।	வஹ்நயே நம:
30. प्रजामूर्तये नमः ।	ப்ரஜாமூர்த்தயே நம:
31. प्राणाय नमः ।	ப்ராணாய நம:

32. ऋतवे नमः।	ருதவே நம:
33. कर्त्रे नमः।	கர்த்ரே நம:
34. प्रभाकराय नमः।	ப்ரபாகராய நம:
35. आदित्याय नमः।	ஆதித்யாய நம:
36. सवित्रे नमः।	ஸவித்ரே நம:
37. सूर्याय नमः।	ஸூர்யாய நம:
38. खगाय नमः।	ககாய நம:
39. पूष्णे नमः।	பூஷ்ணே நம:
40. गभस्तिमते नमः।	கபஸ்திமதே நம:
41. सुवर्णसदृशाय नमः।	ஸுவர்ணஸத்ருஶாய நம:
42. भानवे नमः।	பாநவே நம:
43. हिरण्यरेतसे नमः।	ஹிரண்யரேதஸே நம:
44. दिवाकराय नमः।	திவாகராய நம:
45. हरिदश्वाय नमः।	ஹரிதஶ்வாய நம:
46. सहस्रार्चिषे नमः।	ஸஹஸ்ரார்ச்சிஷே நம:
47. सप्तसप्तये नमः।	ஸப்தஸப்தயே நம:
48. मरीचिमते नमः।	மரீசிமதே நம:
49. तिमिरोन्मथनाय नमः।	திமிரோந்மதநாய நம:
50. शम्भवे नमः।	ஶம்பவே நம:
51. त्वष्ट्रे नमः।	த்வஷ்ட்ரே நம:
52. मार्ताण्डाय नमः।	மார்த்தாண்டாய நம:
53. अंशुमते नमः।	அம்ஶுமதே நம:
54. हिरण्यगर्भाय नमः।	ஹிரண்யகர்பாய நம:
55. शिशिराय नमः।	சிசிராய நம:
56. तपनाय नमः।	தபநாய நம:
57. भास्कराय नमः।	பாஸ்கராய நம:
58. रवये नमः।	ரவயே நம:

59. अग्निगर्भाय नमः ।	அக்நிகர்பாய நம:
60. अदितेः पुत्राय नमः ।	அதிதே: புத்ராய நம:
61. शंखाय नमः ।	ஶங்காய நம:
62. शिशिरनाशनाय नमः ।	சிசிரநாஶநாய நம:
63. व्योमनाथाय नमः ।	வ்யோமநாதாய நம:
64. तमोभेदिने नमः ।	தமோபேதிநே நம:
65. ऋग्यजुःसामपारगाय नमः ।	ரிக்யஜு:ஸாமபாரகாய நம:
66. घनवृष्टये नमः ।	கநவ்ருஷ்டயே நம:
67. अपांमित्राय नमः ।	அபாம்மித்ராய நம:
68. विन्ध्यवीथीप्लवंगमाय नमः ।	விந்த்யவீதிப்லவங்கமாய நம:
69. आतपिने नमः ।	ஆதபிநே நம:
70. मण्डलिने नमः ।	மண்டலிநே நம:
71. मृत्यवे नमः ।	ம்ருத்யவே நம:
72. पिङ्गलाय नमः ।	பிங்கலாய நம:
73. सर्वतापनाय नमः ।	ஸர்வதாபநாய நம:
74. कवये नमः ।	கவயே நம:
75. विश्वस्मै नमः ।	விஶ்வஸ்மை நம:
76. महातेजसे नमः ।	மஹாதேஜஸே நம:
77. रक्ताय नमः ।	ரக்தாய நம:
78. सर्वभवोद्भवाय नमः ।	ஸர்வபவோத்பவாய நம:
79. नक्षत्रग्रहताराणां अधिपाय नमः ।	நக்ஷத்ரக்ரஹதாராணாம் அதிபாய நம:
80. विश्वभावनाय नमः ।	விஶ்வபாவநாய நம:
81. तेजसामपि तेजस्विने नमः ।	தேஜஸாமபி தேஜஸ்விநே நம:
82. द्वादशात्मने नमः ।	த்வாதஶாத்மநே நம:

83. इन्द्राय नमः ।	இந்த்ராய நம:
84. धात्रे नमः ।	தாத்ரே நம:
85. भगाय नमः ।	பகாய நம:
86. पूष्णे नमः ।	பூஷ்ணே நம:
87. मित्राय नमः ।	மித்ராய நம:
88. वरुणाय नमः ।	வருணாய நம:
89. अर्यम्णे नमः ।	அர்யம்ணே நம:
90. अर्चिष्मते नमः ।	அர்ச்சிஷ்மதே நம:
91. विवस्वते नमः ।	விவஸ்வதே நம:
92. त्वष्ट्रे नमः ।	த்வஷ்ட்ரே நம:
93. सवित्रे नमः ।	ஸவித்ரே நம:
94. विष्णवे नमः ।	விஷ்ணவே நம:
95. पूर्वाय गिरये नमः ।	பூர்வாய கிரயே நம:
96. पश्चिमायाद्रये नमः ।	பஶ்சிமாயாத்ரயே நம:
97. ज्योतिर्गणानां पतये नमः ।	ஜ்யோதிர்கணாநாம் பதயே நம:
98. दिनाधिपतये नमः ।	திநாதிபதயே நம:
99. जयाय नमः ।	ஜயாய நம:
100. जयभद्राय नमः ।	ஜயபத்ராய நம:
101. हर्यश्वाय नमः ।	ஹர்யஶ்வாய நம:
102. सहस्रांशवे नमः ।	ஸஹஸ்ராம்ஶவே நம:
103. आदित्याय नमः ।	ஆதித்யாய நம:
104. उग्राय नमः ।	உக்ராய நம:
105. वीराय नमः ।	வீராய நம:
106. सारंगाय नमः ।	ஸாரங்காய நம:
107. पद्मप्रबोधाय नमः ।	பத்மப்ரபோதாய நம:
108. प्रचण्डाय नमः	ப்ரசண்டாய நம:

109. ब्रह्मेशानाच्युतेशाय नमः ।	ப்ரஹ்மேஶாநாச்யுதேஶாய நம:
110. सूर्याय नमः ।	ஸூர்யாய நம:
111. आदित्यवर्चसे नमः ।	ஆதித்யவர்ச்சஸே நம:
112. भास्वते नमः ।	பாஸ்வதே நம:
113. सर्वभक्षाय नमः ।	ஸர்வபக்ஷாய நம:
114. रौद्राय वपुषे नमः ।	ரௌத்ராய வபுஷே நம:
115. तमोघ्नाय नमः ।	தமோக்நாய நம:
116. हिमघ्नाय नमः ।	ஹிமக்நாய நம:
117. शत्रुघ्नाय नमः ।	ஶத்ருக்நாய நம:
118. अमितात्मने नमः ।	அமிதாத்மநே நம:
119. कृतघ्नघ्नाय नमः ।	க்ருதக்நக்நாய நம:
120. देवाय नमः ।	தேவாய நம:
121. ज्योतिषां पतये नमः ।	ஜ்யோதிஷாம்பதயே நம:
122. तप्तचामीकराभाय नमः ।	தப்தசாமீகராபாய நம:
123. वह्नये नमः ।	வஹ்நயே நம:
124. विश्वकर्मणे नमः ।	விஶ்வகர்மணே நம:
125. तमोभिनिघ्नाय नमः ।	தமோபிநிக்நாய நம:
126. घृणये नमः ।	க்ருணயே நம:
127. लोकसाक्षिणे नमः ।	லோகஸாக்ஷிணே நம:
128. भूतस्रष्ट्रे नमः ।	பூதஸ்ரஷ்ட்ரே நம:
129. भूतपालाय नमः ।	பூதபாலாய நம:
130. भूतनाशाय नमः ।	பூதநாஶாய நம:
131. पायते नमः ।	பாயதே நம:
132. तपते नमः ।	தபதே நம:
133. वर्षते नमः ।	வர்ஷதே நம:
134. सुप्तेषु जाग्रते नमः ।	ஸுப்தேஷு ஜாக்ரதே நம:

135.	भूतेषु परिनिष्ठिताय नमः ।	பூதேஷு பரிநிஷ்டிதாய நம:
136.	अग्निहोत्राय नमः ।	அக்நிஹோத்ராய நம:
137.	अग्निहोत्रिणां फलाय नमः ।	அக்நிஹோத்ரிணும் பலாய நம:
138.	परमसमर्थाय परब्रह्मणे नमः ।	பரமஸமர்த்தாய பரப்ரஹ்மணே நம:

श्रीरामचन्द्रपरब्रह्मणे नमः

ஸ்ரீராமசந்த்ர பரப்ரஹ்மணே நம:

முற்றும்

லிபர்ட்டி அச்சகம், சென்னை - 1

12/6

ஸ்ரீ சந்த்ரமௌளீச்வராய நம:

ஸ்ரீ காமகோடி கோசஸ்தானத்தின்

சில முக்கிய வெளியீடுகள்

ஒவ்வொரு புத்தகமும் பல படங்களுடனும் ஸ்ரீ ஜகத்குரு ஆசார்யர்களுடைய அநுக்ரஹ பூர்வகமான ஸ்ரீமுகத்துடனும் கூடியது.

		ரூ.	பை.
ஸ்ரீ தேவீ ஸ்தோத்ர ரத்னாகரம் (பன்னிரண்டு ஸ்தோத்ரங்கள் அடங்கியது)	...	2	00
ஸ்ரீ மூகபஞ்சசதீ (நாகரி லிபியில் மூலமும் தமிழ் அனுவாதமும்)	....	2	50
ஸ்ரீ சம்புநடனம்—நடேசாஷ்டகம்	....	0	30
நவக்ரஹ ஸ்தோத்ரம்—நவக்ரஹ பீடாஹர ஸ்தோத்ரம்	...	0	30
ஸ்ரீ ச்யாமலா தண்டகம்	....	0	50
நவரத்ன மாலா	....	0	25
மந்த்ர மாத்ருகா புஷ்பமாலா ஸ்தவம்	....	0	50
ஸ்ரீ ராஜராஜேச்வரீ அஷ்டகம்	....	0	25
அம்பாஷ்டகம்	....	0	30
ஆனந்தலஹரீ	....	0	50
ஸ்ரீ மீனாக்ஷீ ஸ்தோத்ரம்	....	0	25
ஸ்ரீ த்ரிபுரஸுந்தரீ ஸ்தோத்ரம்	...	0	20
ஸ்ரீ அன்னபூர்ணாஷ்டகம்	....	0	20
ஸ்ரீ அம்பா பஞ்சரத்னம்	....	0	20
ஸ்ரீ கனகதாரா ஸ்தவம்	....	0	25
ஸ்ரீ காமாக்ஷீ ஸ்தோத்ரம்	....	0	25
ஸ்ரீ க்ருஷ்ண ஸ்துதி	...	0	20
ஸ்ரீ வைத்யநாத ஸ்தோத்ரம்	...	0	25
ஸ்ரீ பஜகோவிந்தம்—ஸம்ஸ்க்ருத மூலமும் தமிழ் அனுவாதமும்	....	0	60
ஸ்ரீ முகுந்த மாலை—ஸம்ஸ்க்ருத மூலமும் தமிழ் உரையும் கூடியது	....	0	60
ஸ்ரீ ப்ரச்னோத்தர ரத்னமாலிகா—ஸ்ரீ சங்கர பகவத்பாதர் இயற்றியது (தமிழ் லிபியில்)	....	0	50
ஸ்ரீவிஷ்ணு ஸஹஸ்ரநாம ஸ்தோத்ரம்—தேவநாகரி, தமிழ் லிபிகளில் மூலமும், தமிழ் அனுவாதமும்	....	2	50
ஸ்ரீ விஷ்ணு ஸஹஸ்ரநாம ஸ்தோத்ரமும், நாமாவளியும் —ஸம்ஸ்க்ருதத்தில்	....	0	40
ஷை—தமிழில் ஸ்தோத்ரமும், நாமாவளியும்	....	0	40
ஸ்ரீ விஷ்ணு பாதாதி கேசாந்த ஸ்தோத்ரம்—ஸம்ஸ்க்ருத மூலமும் தமிழ் ஆங்கில அனுவாதங்களும்,	...	1	50
ஸ்ரீ தக்ஷிணாமூர்த்தி ஸ்தோத்ரம்—ஸ்ரீஸுரேச்வராசார்யர்களின் மானஸோல்லாஸ வார்த்திகத்துடன் கூடியது	....	1	75

ஸ்ரீ காமகோடி கோசஸ்தானம்
4, பிரான்ஸிஸ் ஜோஸப்புத் தெரு, சென்னை-1.